

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

Campania agricolă de toamnă impune un program cuprinzător și precis

Simbolic, toamna este anotimpul culesului. Pentru agricultură și agricultori însă, toamna este un anotimp al unor activități complexe, în care preocupările pentru stringerea și depozitarea recoltei actuale se suprapun celor de pregătire a belșugului anului ce vine. Supuse încă rigorilor vremii, lucrările din această perioadă trebuie să se desfășoare într-un ritm rapid, dar fără să se negligeze nici unul din elementele care condiționează cantitatea și calitatea recoltelor. Aceasta presupune o exemplară organizare a întregii activități, pe baza unui program cuprinzător și precis.

Un asemenea program de măsuri privind pregătirea și desfășurarea campaniei agricole din această toamnă, la care se adaugă cel referitor la sporirea producției de grâu în 1972, constituie cuprinsul ordinului recent emis de ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

Acțiunile cuprinse în expresia consacrată — campanie agricolă de toamnă — sînt multiple: recoltarea culturilor de toamnă (porumbul, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartof, orez, struguri, fructe și legume); recoltarea, transportul, depozitarea și conservarea furajelor; pregătirea terenului, asigurarea și condiționarea semințelor și însămînțarea culturilor de grâu, orz de toamnă, a culturilor pentru masă verde și legume; livrarea la fondul de stat, depozitarea și conservarea produselor; executarea ogoarelor pentru însămînțările de primăvară.

Continuarea înzestrării agriculturii cu tractoare și mașini agricole face posibil ca anul acesta gradul de mecanizare a lucrărilor specifice toamnei să cunoască o nouă creștere. În aceeași măsură crește răspunderea ce revine mecanizatorilor, pentru buna funcționare și exploatarea mașinilor și utilajelor necesare. Revizuirea, repararea și punerea în stare de funcționare a tuturor celor ce urmează să lucreze în toamnă trebuie să fie încheiată. Incepe acum controlul reparațiilor. El se va face de colectivele de specialiști, organizate de direcțiile generale județene.

Au în întreprinderile agricole de stat cit și în stațiunile de mecanizare a agriculturii se vor asigura mecanizatorii pentru toate tractoarele ce vor lucra în această perioadă. Pentru folosirea mijloacelor mecanice la întreaga lor capacitate, se va organiza lucrul în două schimburi sau în schimb prelungit. Pentru a se evita orice stagnare a activității, toate unitățile agricole își vor asigura — pînă la 10 septembrie — întregul stoc normal de carburanți și piese de schimb.

Mal mult poate decît în alte perioade, mijloacele de transport sînt acum extrem de solicitate. Pentru a folosi la întreaga capacitate autocamioanele, tractoarele cu remorci și atelajele existente, fiecare unitate agricolă își va întocmi un plan de transport, pe baza unor grafice săptămînale și zilnice. Acolo unde aceste mijloace

nu sînt suficiente, se vor încheia contracte cu întreprinderile județene de transport sau cu alte unități.

Păstrarea în bune condiții a produselor agricole ce se recoltează acum este condiționată de asigurarea la timp a spațiilor necesare. Se impune deci terminarea silozurilor și magaziiilor prevăzute a fi folosite în această toamnă, intensificarea acțiunii de construire de platforme și pătule și, bineînțeles, pregătirea corespunzătoare a spațiilor existente.

Cel mai mare volum de lucrări îl reprezintă în această perioadă recoltările. Este necesar ca în fiecare unitate ele să se desfășoare după un program în care se stabilesc concret pe ferme, brigăzi și tarlale, suprafețele, cantitățile și mijloacele mecanice și manuale utilizate.

Recoltarea porumbului a și început în județele Dolj, Olt, Teleorman, Ilfov, Ialomița, Tulcea. Peste tot acțiunea trebuie corelată cu transportul la bazele de recepție și în unități.

Pe suprafețele pe care lucrarea s-a executat în acord global, cooperatorii vor fi antrenați la recoltarea, într-un timp cit mai scurt a porumbului, stabilindu-se cantitățile obținute de fiecare familie sau grup de familii.

Anul acesta, recoltatul mecanizat al florei-soarelui va trebui extins la maximum. Se vor folosi, în acest scop, toate dispozitivele de recoltat existente, delimitându-se parcelele corespunzătoare. Pe terenurile unde cultura este cîzută se va executa obligatoriu recoltarea manuală, controlindu-se calitatea lucrărilor, astfel încît să se evite orice pierdere de semințe.

Sfecla de zahăr se recoltează conform graficelor stabilite între cooperativele agricole și fabricile respective. Importante în această activitate sînt respectarea acestor

(Continuare în pag. a 3-a)

În unitățile agricole din sudul țării recoltarea porumbului este în toi. În fotografie: aspect din ferma Joita a I.A.S. Buftea, județul Ilfov.

Foto: I. DUMITRU

Programul național de dezvoltare a zootehniei

CONDIȚII PENTRU REALIZAREA INTEGRALĂ A SARCINILOR STABILITE

Ing. Florin CHIȚU

adjunct
al ministrului agriculturii,
industriei alimentare,
silviculturii și apelor

1971 — primul an al actualului cincinal — constituie și primul an de realizări ale Programului național de dezvoltare a zootehniei, adoptat la Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1970.

Din ansamblul preocupărilor și activităților desfășurate în această perioadă se detașează cele cu privire la înființarea unei puternice baze materiale, capabile să asigure — sub aspect tehnic și biologic — îndeplinirea vastului program pe care îl avem de realizat. Verificarea periodică a rezultatelor obținute, analiza lor tehnică devin, sarcini de cea mai mare importanță în activitatea noastră. În acest context se înscrie și recenta ședință de lucru organizată la Tirgu Mureș, la care au participat directorii generali adjuncți de la direcțiile generale județene, șefii centrelor județene de reproducție și selecție și specialiști din cadrul direcțiilor de resort din M.A.I.A.S.A., cu care ocazie s-au analizat rezultatele obținute în primele 7 luni ale anului și s-au stabilit sarcinile imediate în vederea îndeplinirii planului de stat pe acest an în sectorul zootehnic.

În lumina celor arătate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Constituirea de lucru a cadrelor de bază din

agricultură și a activului de partid din județul Ialomița, în sensul că nu trebuie să așteptăm ca problemele să se rezolve de la sine, ci fiecare județ, fiecare întreprindere de stat și cooperativă să-și întocmească programul său concret de activitate, să se îngrijească și să asigure înnoirea într-o anumită perioadă a întregului efectiv de animale, desigur, fără a renunța la ceea ce avem, ci pornind de la efectivele de care dispunem, numeroase unități au trecut la acțiuni concrete, astfel încît în cincinalul actual să obținem o cotitură în înnoirea efectivelor de animale.

Nivelul atins în domeniul creșterii animalelor se apreciază, de fapt, prin volumul și calitatea produselor zootehnice livrate pentru aprovizionarea populației și pentru export. Bilanțul celor șapte luni din acest an ne permite să apreciem că, în general, rezultatele sînt pozitive. Există premisa

ca, pînă la sfîrșitul anului, să se realizeze planul producției la carne de bovine, ovine și porcine, să se îndeplinească sarcinile de export și să se depășească producția planificată de ouă.

O contribuție deosebită la sporirea producției de carne o aduc îngrășătorii de taurine, ca urmare a unor acțiuni intense în vederea alinierii lor rapide la tehnologia modernă.

Producția de carne de porc a cunoscut o dezvoltare considerabilă. În unitățile cooperatiste, capacitățile de producție și efectivele de animale au sporit considerabil, față de cele existente la sfîrșitul anului 1970. Rezultatele obținute marchează pași importanți pe linia creșterii eficienței economice, demonstrînd că și în cooperativele agricole se pot realiza parametri tehnici și economici superiori, fapt demonstrat de realizările complexelor intercooperatiste care au intrat în funcțiune. În multe unități, reglarea tehnică și organizatorică a procesului de reproducție a permis obținerea și livrarea a 12—13 porci grași de la fiecare scroafă.

(Continuare în pag. a 7-a)

În pagina a 3-a:

GRÂU — 1972
DOUĂ LUCRĂRI
INDISPENSABILE:
NIVELAREA
ȘI FERTILIZAREA

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 35 (447)

Joi, 2 septembrie 1971

SUMAR

- Protecția plantelor: **TEN-DINTE ÎN EVOLUȚIA DAUNATORILOR GRIULUI** (pag. 4)
- Se apropie culesul viilor: **ATENȚIE PREGĂTIRILOR PENTRU VINIFICAȚIE!** (pag. 5)
- În județele Maramureș și Harghita: **INTREPRINDERILE PENTRU ÎMBUNĂȚIREA ȘI EXPLOATAREA PAJȘTILOR — LA LUCRU** (pag. 6)
- Puncte de vedere: **FUNDAMENTAREA PLANIFICĂRII TERITORIALE A PRODUCȚIEI MEDII LA HECTAR** (pag. 8)
- Industrie alimentară: **INTELIGENȚA PROPRIE CONCRETIZATĂ ÎN VALORI** (pag. 9)
- Programul național privind gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare: **CERCETĂTORII — PROMOTORII NOULUI** (pag. 10)
- Silvicultură: **INOCMI-REA LUCRĂRILOR DE STATISTICĂ ȘI PROGNOZĂ LA PRINCIPALII DAUNATORI** (pag. 11)
- Adunările generale ale reprezentanților salariaților din centralele industriale: **PRILEJ DE AFIRMARE PLENARĂ A CONȘTIINȚEI SOCIALISTE** (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef.); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOJOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

VIZITA DIRECTORULUI EXECUTIV AL PROGRAMULUI ALIMENTAR MONDIAL

La invitația vicepreședintelui Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, au sosit într-o vizită de câteva zile în țara noastră directorul executiv al Programului Alimentar Mondial (P.A.M.), Francisco Aquino, împreună cu Anthony Cuomo, reprezentantul P.A.M. pentru Europa.

Marți dimineața, oaspeții au fost primiți de Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

La primire au participat Angelo Miculescu, ministru-secretar de stat și Filip Tomulescu, șeful Departamentului Silviculturii, vicepreședinte al Comitetului Național F.A.O.

Intr-o atmosferă de cordialitate au fost discutate probleme privind colaborarea și dezvoltarea relațiilor dintre România și Programul Alimentar Mondial.

MESERIILE CE SE PREGĂTESC PRIN ȘCOLILE PROFESIONALE

În anul școlar 1971-1972, prin școlile profesionale cu durata de trei ani, din rețeaua M.A.I.A.S.A., se vor putea pregăti următoarele meserii: strungar, lăcătuș mecanic auto-moto, electrician auto-moto, electrician întreținere și reparații, frezor-rabator-mortezor, mecanic pentru motoare cu combustie internă, lăcătuș mecanic industrie alimentară, lăcătuș mecanic mașini și instalații frigotehnice, operator la fabricarea zahărului, electromecanic de aparate de măsură și automatizare, lăcătuș mecanic cazane și turbine cu aburi, lăcătuș mecanic pentru industria construcțiilor de mașini.

De asemenea, prin școlile profesionale se vor putea pregăti următoarele meserii, cu durata de doi ani: mecanic agricol, mecanic utilaje pentru îmbunătățiri funciare, turnător-formator, sudor, forjor, operator la fabricarea malțului și berei, operator la fabricarea uleiurilor vegetale, preparator de conserve, preparator de mezcluri și conserve din carne, preparator de produse din lapte, preparator de produse zaharoase, vinificator și preparator de băuturi alcoolice și răcoritoare, lăcătuș mecanic pentru exploatarea stufului, instalator tehnico-sanitar, preparator produse făinoase, laborant pentru produse agricole, silozar, operator pentru stații de epurare, pădurar, morar și brutar.

NOI NAVE DE PESCUIT OCEANIC

La întreprinderea de pescuit oceanic din Tulcea are loc în aceste zile pregătirea personalului navigant și a echipajului pescăresc ce va lucra pe noul trauler „Ialomița” ce se află în stadiu de finisare pe calea Șantierului naval din Rostock (R.D.G.).

Alte două nave — „Siret” și „Someș” — vor spori până la sfârșitul anului flota românească de pescuit oceanic.

Cimitire de „fiare”... noi!

Este incontestabil faptul că preocuparea pentru introducerea progresului tehnic, menit să contribuie la creșterea producției și productivității muncii, constituie o caracteristică principală a construcției noastre socialiste. Abătându-se de la această regulă, cazul întâlnit la cooperativa agricolă din Roșiori de Vede, județul Teleorman, pare astfel deosebit de curios. Această unitate a achiziționat, plătind bani grei pe ele, două utilaje de mare randament, necesare pregătirii superioare a nutrețurilor — și anume o moară cu ciocane tip MC-5 și alta MCF-1,8. Utilajele respective sînt destinate celor două ferme intercooperatiste din localitate — una pentru creșterea și îngrășarea a 30 000 de berbecuși pentru export și alta pentru creșterea și îngrășarea a 5 000 de porci anual.

Cu toate că utilajele respective au sosit în unitate din luna mai, ele nu au fost încă montate. De altfel, nici nu puteau fi montate de vreme ce conducerea unității nu s-a gândit pînă acum unde anume să le amplaseze, să ia măsuri pentru ridicarea unei construcții adecvate.

Și așa de patru luni, morile respective, însoțite de toate anexele ce le sînt destinate — conducte, coturi, ventilatoare, panouri etc. — stau aruncate, așa cum se vede de altfel și din fotografic, sub cerul liber, în spatele grajdurilor, în plin cîmp. Ce au de spus organele agricole din județul Teleorman despre acest caz tipic de neglijență față de avutul obștesc?

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

DIALOG CU CITITORII

În ultimele luni, dialogul nostru a consemnat mereu cîte ceva despre Nicolae Bogluț, inginer șef la cooperativa agricolă din comuna Călăcea, județul Bihor. Inițiativele și propunerile sale sînt primite cu mult interes în redacție, trezind un larg ecou în rîndul cititorilor.

Zilele trecute, inginerul Bogluț ne-a sugerat ideea editării unui supliment al revistei, care să popularizeze experiența înaintată a unităților agricole de stat și cooperatiste. El ne-a propus, de asemenea, ca redacția să întărească legătura cu corespondenții săi din unitățile de producție, fie prin organizarea unor consfătuiri de lucru, fie prin trimiterea periodică de programe tematice. Totodată, ne-a rugat să-i înlesnim abonarea la revista „Presa noastră” pentru a putea învăța mai multe din tehnica scrisului.

Desigur, asemenea gânduri coincid și cu preocupările noastre privind tratarea problemelor multiple care ne stau în față. Sîntem convingiți, tovarășe Bogluț, că într-adevăr sînt mulți cititori ai revistei noastre care, dacă ar fi mai mult antrenați, ne-ar putea ajuta mai substanțial, ar deveni prieteni devotați ai „Agriculturii”. Tocmai de aceea, am reținut cu deosebită atenție propunerile și sugestiile dv. Pentru perioada ce urmează, avînd în vedere că am intrat — calendaristic — în anotimpul toamnei, am dori să primim de la dv., ca și de la alți specialiști și lucrători, din unități, articole care să înfățișeze rezultatele obținute în producție, eficiența acestora, să arătați metodele aplicate și învățămintele desprinse pentru recolta viitoare. Așteptăm și informații despre tot ceea ce se organizează pe plan local pentru introducerea și generalizarea rezultatelor experimentale, a experienței avansate.

Cît privește rugămîntea de a transmite, prin intermediul revistei, cîteva rînduri lui Moș Tache Vasilache, din comuna Cîndești, județul Neamț — pe care l-ați văzut prezentat de curînd la televizor — v-o satisfacem cu plăcere, fiind vorba de unul din cei mai vechi corespondenți ai revistei noastre.

„Moș Tache, personal îți citesc toate articolele, le apreciez și învăț din modul duminicilor de a sluji presa. Îți păstrez o deosebită stimă și respect pentru cele peste 15 000 de articole și scrisori re-

dactate, din care peste 5 000 au văzut lumina tiparului. Îți voi urma exemplul, devenind un corespondent mai activ. Așa cum dumneata îți găsești timp pentru a scrie la diferite publicații, voi face și eu. Pînă în prezent am scris circa 1 000 de articole. Aflîndu-te la 75 de ani, am văzut că te ții bine. Eu îți urez: „Mulți ani fericiți!” și să ajungi să poți scrie și pe cea de-a 20 000 scrisoare în bogata activitate de corespondent voluntar”.

Nu ne îndoiți că tînărul corespondent de la Călăcea se va ține de cuvînt. Ne-a dovedit-o de atîtea ori, prin corespondențele sale ce ne sosesc cu regularitate la redacție.

Mai mulți cititori ne propun o serie de teme concrete pe care să le abordăm în coloanele revistei. Astfel, ing. Alexandru Sauciu din Birlad ar dori să descriem principalele plante medicinale și alte plante cu valoare farmaceutică. În acest sens, cititorul nostru din Birlad s-a și oferit să colaboreze cu unele articole. Așteptăm cu cea mai mare plăcere sprijinul dv., tovarășe Sauciu, mai ales că primul articol trimis la redacție — cel despre usturoi — a și trecut examenul tiparului, publicîndu-l în numărul de față al revistei.

Inginerul Valer Borșa de la cooperativa agricolă din comuna Lechința, județul Bistrița-Năsăud, ne scrie că a citit din presă despre realizările ing. Victor Suciuc, profesor la Liceul presă din Blaj, privind obținerea a 5-6 recolte de pere pe an, prin înfloriri repetate. Această știre a stîmțit, într-adevăr, interes în rîndul specialiștilor, fapt pentru care adresăm rugămîntea însuși autorului metodei pentru a o împărtăși — prin revista „Agricultura” — tuturor cititorilor noștri. Inginerul Suciuc este cel mai autorizat să vă răspundă în ce măsură metoda sa prezintă interes și pentru producție.

În sfîrșit, Vasile I. Neacșu din Giurgiu, fiind un cititor permanent al revistei noastre — după mărturisirile sale — ar dori să afle unele amănunte privind creșterea iepurilor de casă, despre care am publicat, în numerele trecute, un material publicitar de la Centrocoop. Întrucît sînt mulți amatori în creșterea iepurilor de casă, am prevăzut publicarea unui articol mai amplu, cu date precise privind rasele ameliorate, condițiile de creștere (hrană, adăpost) și de apărare contra bolilor, pretențiile specifice care trebuie respectate și altele. Vă rugăm să urmăriți în continuare revista „Agricultura”.

Ing. Vasile CIAUȘU

actualitatea

La ferma 10 Feldioara a I.A.S. Prejmer, județul Brașov, o recoltă bună de cartofi

Foto: I. BRAGHEȘ

I.A.S. Movila-Vulpii, județul Prahova: o zi de muncă rodnică la culesul castraveților.

Foto: N. MIHAI

Campania agricolă de toamnă

(Urmare din pag. 1)

tor grafice și transportarea sîcicii către fabrici, imediat după recoltare.

Cartofii de toamnă se vor recolta așt prin utilizarea mașinilor din dotarea unităților, cit și prin participarea activă la muncă a membrilor cooperatori. O atenție deosebită se va acorda recoltării, sortării și depozitării cartofilor pentru sămînță. Cel recunoscut în lan, atît în zonele închise, cit și în afara acestora, vor fi recoltați și sortați pe soiuri și categorii biologice.

Unitățile cultivate din zonele favorabile își vor asigura necesarul de sămînță pentru anul 1972 din loturile semincere proprii. Toate unitățile cultivate își vor ridica încă din toamnă cantitățile necesare de cartofi de sămînță, asigurînd păstrarea lor corespunzătoare peste iarnă.

Acțiuni importante sînt specifice acestei perioade și în legumicultură. Continuă astfel în ritm intens recoltarea legumelor din ogor propriu sau în cultură succesive. În scopul aprovizionării ritmice a pieței, a fabricilor de conserve, al realizării sarcinilor de export și în vederea creării rezervei de iarnă.

Cu aceeași grijă se va organiza stringerea întregii producții de fructe.

Parte integrantă a campaniei agricole de toamnă, recoltarea furajelor trebuie să constituie o preocupare de bază a tuturor unităților agricole. Balanța furajeră va fi astfel stabilită pentru bovine și ovine încît consumurile să fie îndreptate în mai mare măsură spre furajele de volum, pentru reducerea consumului de furaje concentrate. În acest sens, se va intensifica recoltarea culturilor duble, a cocenilor, a resurselor vegetale, a otavei pînă la acoperirea în întregime a necesarului.

În rîndul acțiunilor tehnice, o mare însemnătate au și lucrările destinate asigurării producției anului viitor. Griul impune, în acest sens, o maximă preocupare. (Programul de măsuri referitoare la această

cultură a fost prezentat în „Agricultura”, nr. 33 din 19 august a.c.).

Paralel, unitățile agricole trebuie să se preocupe de eliberarea terenurilor și executarea arăturilor de toamnă destinate însămînțării din 1972, lucrarea urmînd să se termine pînă cel mai tîrziu la 15 noiembrie a.c. Concomitent cu arăturile se încorporează în sol îngrășămintele organice, chimice și amendamentele. Numeroase lucrări se desfășoară și în legumicultură: continuă extinderea suprafețelor irigate, pregătirea terenului și însămînțarea legumelor destinate consumului de toamnă — primăvară.

În viticultură sînt specifice tăierile de ușurare și organizarea îngropatului în toate podgoriile unde este necesar.

În plantațiile de pomi se vor executa arături de toamnă pentru întreținerea în bune condiții a livezilor și pentru însămînțarea în primăvară a unor culturi care să valorifice terenurile dintre pomi. Atît în viticultură cit și în pomicultură se va executa desfundatul terenului.

În planul propriu de activitate, care trebuie să existe de pe acum în fiecare unitate, toate aceste măsuri trebuie să se concretizeze în sarcini individualizate pe ferme și formații precise de muncă, stabilindu-se responsabilități pe oameni și fixîndu-se termene de execuție. Revine consiliilor intercooperatiste obligația ca, acolo unde nu există siguranța desfășurării lucrărilor la un nivel optim, să ia măsuri de într-ajutorare între unități.

Deoarece în unele județe, datorită condițiilor climatice neprielnice, volumul de lucrări la recoltarea culturilor prășioare este mai mic, organele agricole județene, împreună cu conducerile cooperativelor agricole de producție, vor lua măsuri pentru deplasarea organizată a membrilor cooperatori în județele deficitare în brațe de muncă, cu suprafețe mari de pom și recolte bune (Constanța, Ialomița, Timiș). Plata acestora se va face pe baza normelor și a formelor de retribuție practicate în unitățile unde vor lucra.

În tehnologia culturii griului, în ultimii ani s-a dat o importanță deosebită executării cu mijloace mecanice a lucrărilor de pregătire a terenului, de semănat, de combatere a dăunătorilor, de recoltare etc. Există însă două lucrări cărora li s-a dat o importanță mai mică, mai ales în ceea ce privește respectarea indicilor de calitate: nivelarea și fertilizarea.

Nivelarea înlătură pericolul de bălțire a apei, permite executarea lucrărilor de pregătire a terenului și semănat cu viteze sporite, asigură îngroparea uniformă a semințelor și creșterea uniformă a plantelor. Trebuie să arătăm însă că, deși în unitățile agricole există un număr mare de nivelatoare, ele nu sînt folosite la întreaga lor capacitate. Dacă nivelarea de bază se face la intervale mai mari, de cîteva ani și se execută printr-o tehnică mai complexă, nivelarea de exploatare trebuie asigurată în fiecare an. Această lucrare comportă, de fapt, o serie de operații principale. Le prezentăm mai jos, în succesiunea lor firească și cu precizarea utilajelor necesare.

— Trasarea terenului — este vorba de pichetare, lucrare pentru care nu este nevoie de utilaje speciale.

— Pregătirea terenului, adică afinarea solului. Se execută cu scarificatoarele de producție internă — MID-02 și cu cele de tip S-1300. Dacă acestea lipsesc, afinarea se realizează prin arături cu plugurile obișnuite.

— Deplasarea pămîntului din zona de săpătură în zona de umplutură se execută cu screpere și cupe-screper fără fund, fabricate la Uzinele „Progresul”-Brăila și „Nicolina”-Iași, precum și cu buldozere de tip U-650, S-650 și S-1300 de tip „Progresul”-Brăila.

— Finisarea nivelării se realizează cu nivelatoarele NT-2,8 fabricate la Uzina „Magheru”-Topleș.

În stațiunile pentru mecanizarea agriculturii există utilaje care pot satisface integral volumul de lucrări de nivelat necesar în cultura griului. Trebuie însă să se ia măsuri imediate pentru ca mașinile să fie binecunoscute, să fie folosite corespunzător și să se treacă neîntîrziat la acțiuni.

Modul în care se folosesc utilajele influențează considerabil rezultatele. În unele unități, de pildă, nivelatorul NT 2,8 se folosește fără partea din spate a cadrului (post-trenul). În această situație este de la sine înțeles că nivelatorul va copia terenul denivelat și nu va putea să-și îndeplinească rolul său de finisare a nivelării. Pentru nivelarea de finisare a suprafețelor cu denivelări în lungime mai mari de 6—8 m, care apar în urma executării deplasărilor de pămînt cu mașini terasiere, se folosește nivelatorul NT 4,25 în agregat cu tractorul S-1300. Princi-

piul de funcționare al acestuia se deosebește de cel al nivelatorului NT-2,8 prin aceea că planul de nivelare format din roțile avantrenului, tășul cupei și roata palpatoare este deformat în permanență sub acțiunea denivelărilor, deoarece roata palpatoare este articulată de cadru. Roata palpatoare acționează prin intermediul unui dispozitiv de comandă automată asupra roților cupei, deplasînd tășul lamei în plan vertical în așa fel ca să restabilească planul de nivelare. Aceste mișcări se repetă pentru fiecare denivelare întîlnită de roțile nivelatorului. Nivelatorul NT-2,8 este indicat să se folosească pe terenuri cu denivelări cu lungimi sub 3—4 m, iar nivelatorul NT-4,25 pe terenuri cu

prînse între 0,0040 și 0,500 kg/mp (40—5000 kg/ha) pe o lățime de lucru de 6—16 m. Productivitatea mașinii variază între 1,2 și 7,4 ha/h. Uniformitatea de împrăștiere asigurată de mașină este de 88 la sută în cazul îngrășămintelor chimice și de 76 la sută în cazul amendamentelor, la un coeficient al siguranței tehnologice de minimum 0,95 și la un coeficient de folosire a timpului total al schimbului de lucru de 0,60 pentru îngrășăminte și 0,40 pentru amendamente.

Mașina MIC-1 poate împrăști îngrășăminte în limita de 0,0045—0,360 kg/mp (45—3600 kg/ha), avînd o uniformitate de repartizare a îngrășămintelor împrăștiate de 88 la sută la toate sor-

Lucrarea de fertilizare se va executa la fel ca și semănatul, cu marcarea terenului. De asemenea, terenul trebuie să fie obligatoriu jalonat.

Asigurarea uniformității distribuției îngrășămintelor impune ca obligatorie proba practică a mașinii în cîmp. Ea se poate face fie cu ajutorul unor prelate, fie cu tăvi de tablă (pe jumătatea lățimii de lucru a mașinii, un spațiu ocupat cu tavă și unul nu).

Uniformitatea de distribuție a îngrășămintelor mai este influențată și de starea necorespunzătoare a terenului (cu denivelări mari), de umiditatea și gradul de mărunțire al îngrășămintelor și de viteza vîntului. De aceea este necesar ca terenul să nu prezinte denivelări mari, îngrășămintele să fie bine mărunțite, iar la viteze ale vîntului de peste 3 m/secundă la mașinile de fertilizare, să se monteze prelatele paravînt. Foarte importantă este și operația de curățire zilnică a paletelor discului distribuitor, deoarece prin lipirea îngrășămintului de disc se modifică lățimea de lucru și deci uniformitatea de împrăștiere a mașinii.

Pentru eliminarea pierderilor de îngrășăminte și reducerea timpului de încărcare a mașinilor de fertilizare, la încărcare vor fi folosite greiferele IPG-0,5 care au o capacitate de lucru ridicată.

La folosirea mașinii MA-3,5 trebuie să fie bine organizat lucrul în parcelă, alegîndu-se judicios latura parcelei după care urmează a se deplasa agregatul și marcîndu-se fiecare parcurs. Alegerea laturii parcelei se face astfel încît descărcarea buncărului să se termine la capătul parcelei și nu pe parcurs. Se recomandă ca agregatul să se deplaseze după metoda „în suveică” executînd, la capetele parcelei, întoarceri în formă de buclă cu diametrul de 6—8 m — cînd se administrează îngrășăminte sub formă de praf și întoarceri fără buclă — cînd se administrează îngrășăminte granulate sau sub formă de cristale. În ambele cazuri se decuplează transmiterea mișcării de la priza de putere a tractorului, pentru a nu se deteriora transmisia cardanică.

Și în cazul folosirii mașinii MIC-1 organizarea acțiunii are influență directă asupra capacității ei de lucru. Astfel, timpul de alimentare trebuie să fie redus la minimum prin așezarea îngrășămintelor cit mai aproape de parcela ce se lucrează, ele amplasîndu-se la un singur capăt al parcelei, în saci, grămezi sau direct în remorcă; materialul trebuie cernut pentru a nu avea particole care să depășească dimensiunea de 7 mm.

Ing. Gheorghe GHEORGHE
director în Centrula I.M.A.

In atenția mecanizatorilor

DOUĂ LUCRĂRI INDISPENSABILE:
NIVELAREA
ȘI FERTILIZAREA

denivelări avînd lungimi sub 6—8 m.

O altă lucrare la care folosirea mijloacelor mecanice impune respectarea anumitor reguli este fertilizarea și, îndeosebi, fertilizarea cu îngrășăminte chimice. Pentru împrăștiat îngrășămintele chimice, unitățile agricole sînt dotate în prezent cu mașini de tipul MA-3,5 și MIC-1.

Mașina tractată de împrăștiat îngrășăminte chimice și amendamente MA-3,5 lucrează în agregat cu tractorul de 65 CP, organele active fiind acționate de la priza de putere a tractorului și de la una din roțile proprii de deplasare ale mașinii. Este prevăzută cu un sistem de rulare compus din 4 roți cu pneuri, montate în tandem oscilant, ceea ce îi permite să aibă o mare mobilitate în lucru și o capacitate ridicată de trecere peste denivelări. Capacitatea buncărului este de 3,5 m.c. putîndu-se încărcă cu circa 3500 kg de îngrășăminte chimice sau circa 5000 kg de amendamente sub formă de praf. Turația discului distribuitor este de 625 rotații pe minut. Cu această mașină se pot împrăști, în condițiile cerute de agrotehnică, norme de îngrășămint cu-

turile de îngrășăminte, un coeficient al siguranței tehnologice de 0,98 și un coeficient de folosire total al schimbului de 0,68.

Pentru realizarea normelor stabilite la hectar este necesar ca mecanicul agricol să cunoască și să execute reglajele corespunzătoare ale mașinii, care sînt destul de simple. Ele constă din varierea deschiderii ferestruicii de evacuare, cu ajutorul șubărului și varierea vitezei de mișcare a benzii de transport, mutînd lanțul de pe o treaptă pe alta a transmisiei cu roți de lanț duble.

Reglajul de uniformitate este, de asemenea, simplu: la mașinile MA-3,5 el se realizează prin stabilirea corespunzătoare a poziției paletelor pe discul de aruncare și a jgheabului de alimentare; la mașina MIC-1 se fixează corect poziția gurii de dirijare.

Pentru eliminarea greșurilor (a suprafețelor mari nefertilizate între brazdele trase cu mașinile), este necesar ca în unitățile agricole să fie construit, pentru fiecare mașină, un marcaș simplu, din țevă, telescopic, pentru reglarea deschiderii, prevăzut cu organ activ-disc, ca și la semănătoarea SU-29.

protecția plantelor

Tendențe în evoluția dăunătorilor grâului

De-a lungul perioadei de vegetație, de la răsărire la recoltare, în culturile de grâu s-a manifestat atacul a numeroși dăunători dintre care cei semnalăți mai jos merită o analiză mai profundă.

GÎNDACUL GHEBOS (*Zabrus tenebrioides*). Adulții au fost limitați ca număr. Au beneficiat, însă, de condiții favorabile unei depunerii masive de ouă. Procesul de hrănire a larvelor și deci vătămarea plantelor a trecut, în toamna anului 1970 neobservat. În schimb în 1971 timpuriu, înainte chiar de desprindere, în solele în care grâul a urmat după păioase de toamnă și unde sămînța nu a fost tratată cu insecto-fungicide, larvele au distrus un mare număr de plante.

Generalizarea tratamentului seminței cu preparatul FB₇ și aplicarea lui consecventă în ultimii ani, au determinat o evidentă reducere a populației de *Zabrus tenebrioides* în arealul său natural de vătămare. La această diminuare au contribuit, de asemenea, o mai judicioasă amplasare a culturilor, o lucrare mai corectă a solului și activitatea, într-o oarecare măsură, a paraziților naturali. Pentru a menține rezerva biologică la actualul nivel și chiar a continua reducerea ei, este necesar să se evite însămînțarea de grâu după grâu mai mult de 2 ani consecutiv și, în mod obligatoriu, cînd premergătoarea este o păioasă de toamnă, sămînța să se trateze cu FB₇ (250 g la tona de sămînță). Depășirea dozei nu mărește eficacitatea, în schimb pot apărea fenomene de fitotoxicitate cu consecințe negative asupra producției.

PLOȘNIȚELE CEREALELOR (*Eurygaster* sp.) Nivelul populației acestui dăunător a înregistrat o diminuare evidentă față de anii anteriori. O masivă reducere a avut loc în județul Tulcea: de la o densitate maximă la locul de hibernare de 143 exemplare/m² în 1970, s-a ajuns la 10 exemplare/m² în 1971. Aceasta este consecința combaterii chimice minuțioasă organizată și desfășurată pe baze științifice. Primul tratament, aplicat pe circa 140 000 ha a eliminat din circuit circa 7 miliarde de ploșnițe hibernante, iar al doilea tratament a diminuat rezerva pentru anul 1971 cu circa 15 miliarde de exemplare.

În primăvară, starea de vegetație a grâului fiind optimă s-a considerat ca prag critic pentru aplicarea tratamentelor chimice densitatea de 3 exemplare/m². Această densitate a fost înregistrată numai în anumite sole din județele Constanța, Ilfov, Ialomița, Teleorman, Galați. În județul Tulcea, unde nu s-a atins acest prag critic, s-a renunțat total la tratamentul împotriva adulților hibernanți. În celelalte județe, pe lângă unitățile în ale căror lanuri s-au înregistrat mai mult de 3 exemplare la m.p. au fost și unități care, fără să înregistreze pragul densității critice, au executat aviostrăpări bazate nu pe considerente științifice, ci pe un nejustificat exces de prudență. Pe lângă irosirea fără rost a unui insecticid de import, ca *Dipterexul*, s-a contribuit la distrugerea patrimoniului de parazitiofagi ai ploșnițelor, existenți în lanurile de grâu și care puteau fi de un real folos în limitarea noii generații de *Eurygaster*.

Urmărind noua generație, retrasă în prezent în păduri, se evidențiază o evoluție cu totul aparte. Ca urmare a condițiilor climatice specifice primăverii anului 1971, cu precipitații abundente și lungi perioade de temperaturi scăzute, dezvoltarea speciilor de *Eurygaster* a fost mult stînjinită și prelungită în toate stadiile lor. Un mare număr de ouă și larve de vîrstă I și a II-a au fost spălate de pe frunze (80% din larvele pe primă vîrstă au pierit pe această cale). Datorită faptului că masa noii generații s-a realizat în special pe seama ouălor depuse după ameliorarea condițiilor climatice, cit și datorită prelungirii perioadelor necesare dezvoltării fiecărui stadiu, la începutul recoltării grâului majoritatea ploșnițelor, în loc să se găsească în stadiu de adult apt să zboare către păduri, s-a găsit în diferite stadii larvare cu aripile nedezvoltate, incapabile să migreze de pe sola de origine. O recoltare rapidă, într-un interval de 8-10 zile, ar fi dus la distrugerea, în cea mai mare parte, a noii generații, eliminîndu-se complet necesitatea tratamentelor chimice pentru adulții hibernanți în primăvara anului

1972. Recoltatul a fost însă foarte mult prelungit. Ca urmare, în lanurile recoltate pînă la 20 iulie, masa de ploșnițe s-a transformat în adulți și a putut migra în momentul recoltării pe alte lanuri. Cu cît s-a întîrziat recoltarea după 20 iulie, pe lanuri s-au concentrat ploșnițe adulte în număr din ce în ce mai mare, ajungîndu-se de la 1-2 exemplare la m.p. la 8-10 exemplare. La o astfel de densitate, frecvența boabelor infestate a trecut de 10%.

Față de cele de mai sus, problema — mult evidențiată la consfătuirea grâului, de a se introduce un soi de grâu timpuriu în fiecare unitate — capătă o deosebită importanță și din punctul de vedere al unei lupte raționale cu ploșnițele cerealelor. **Introducerea soiurilor timpurii va contribui în mod efectiv la diminuarea rezervei biologice de *Eurygaster*.**

Din observațiile efectuate pînă în prezent rezultă că nivelul populației

estimate pentru anul 1972 se menține la nivelul populației anului 1971; analizele de laborator efectuate la I.C.C.P.T. Fundulea au stabilit, de asemenea, că starea fiziologică a adulților retrași în păduri este optimă. În concluzie, se impune multă atenție în supravegherea și organizarea combaterii acestui dăunător pentru anul 1972.

CALĂREȚUL PAIULUI (*Haplodiplosis equestris*) cunoscut și sub numele de viermele roșu al paiului, este răspîndit în culturile de grâu din zona colinară. Investigațiile efectuate și în acest an de rețeaua de evidență, dinamică și avertizare, de sub conducerea Laboratorului central de carantină, au confirmat ca zonă de puternică infestare, zona colinară a județelor Argeș, Dimbovița și Timiș. Aici au fost lanuri unde frecvența plantelor atacate s-a ridicat la 70% compromițînd recolta.

Atît din cercetările efectuate peste graniță, cît și din observațiile efectuate de noi, în țară, se desprinde ca o primă și esențială măsură evitarea culturii grâului după grâu.

În anul 1971, în culturile de grâu din județul Constanța a fost semnalat și identificat un nou dăunător: **OMIDA FLUTURELUI** (*Cnephasia pascuana*). Modul de atac este caracteristic: omizile sînt aduse, din primele vîrste, de către curenții de aer, de pe diferite specii de arbori răzleți sau liziere de păduri pe culturile de grâu, în perioada următoare apariției spicului din

burduf. Ajuns în lan, dăunătorul roade și distruge spiculețele sau roadele paul sub spic. Din observațiile efectuate a reieșit că infestarea a fost totdeauna foarte puternică în imediata vecinătate a lizierelor. De aici rezultă recomandarea, pentru județul Constanța și, în special, pentru zona sud-estică a acestui județ, de a se evita amplasarea solilor de grâu în imediata vecinătate a pădurilor.

Grâul este una din culturile pe care se dezvoltă un mare număr de dăunători, fiecare contribuind într-o mică sau mai mare măsură la diminuarea recoltei. Tendinței larg răspîndite de a distruge dăunătorii abia cînd prezența lor este evidentă, prin executarea unor tratamente de șoc, cu preparate chimice adesea supradozate, trebuie să-i facă loc profilaxia, bazată pe un complex de măsuri, reprezentînd, într-o formulare modernă, **lupta integrată.**

În cadrul acestui complex de măsuri, de mare importanță împotriva a numeroși dăunători sînt: evitarea practicării culturii grâului după el însuși mai mult de 2 ani, utilizarea soiurilor precoce, încadrarea în epoca optimă de semănat, o agrotehnică care să asigure o vegetație optimă, menajarea patrimoniului de paraziți și prădători prin aplicarea tratamentelor chimice numai cînd se impun și în dozele și epocile recomandate de specialiști.

În legătură cu epoca de semănat, subliniem faptul că acele culturi de grâu care răsar înainte de începutul lui octombrie în sudul țării și înainte de sfîrșitul lunii septembrie, în estul și nordul țării, sînt predispuse la atacul unui complex de dăunători, ca muște, afide cicade. Suprafețele răsărite timpuriu, fiind relativ restrînse, se produce o concentrare a acestor dăunători, ceea ce mărește pericolul. Merită, de asemenea, de subliniat că atacul cicadelor este important nu atît prin vătămarea directă ci prin faptul că aceste insecte sînt, prin excelență, transmițătoare de virusuri.

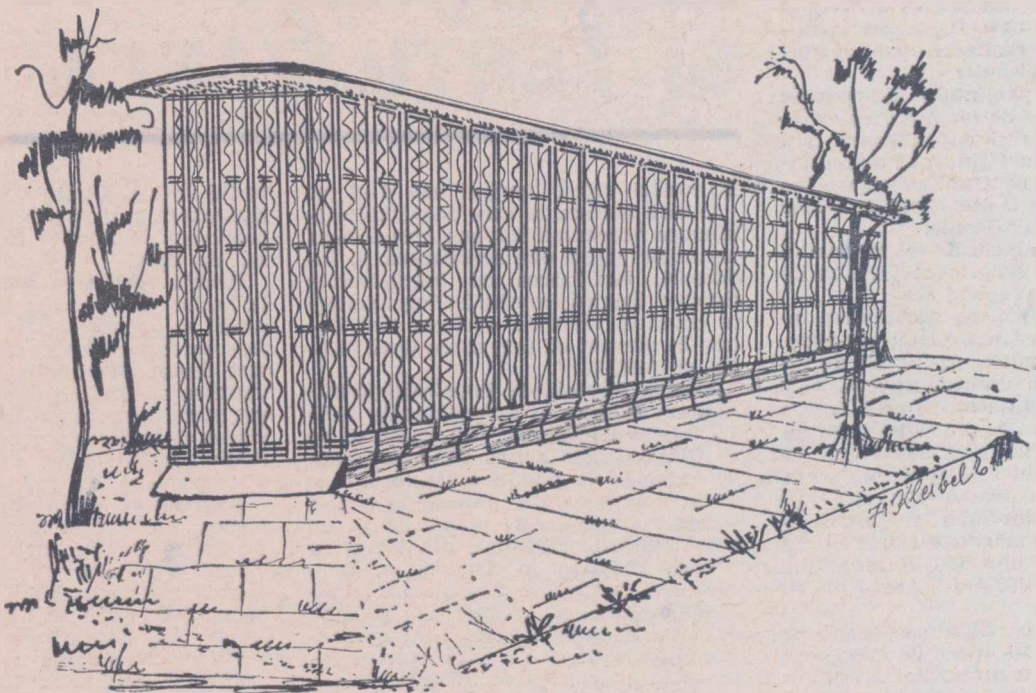

Concomitent cu fertilizarea, la C.A.P. Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman, se execută, într-un ritm intens, arăturile.

Foto : N. MIHAI

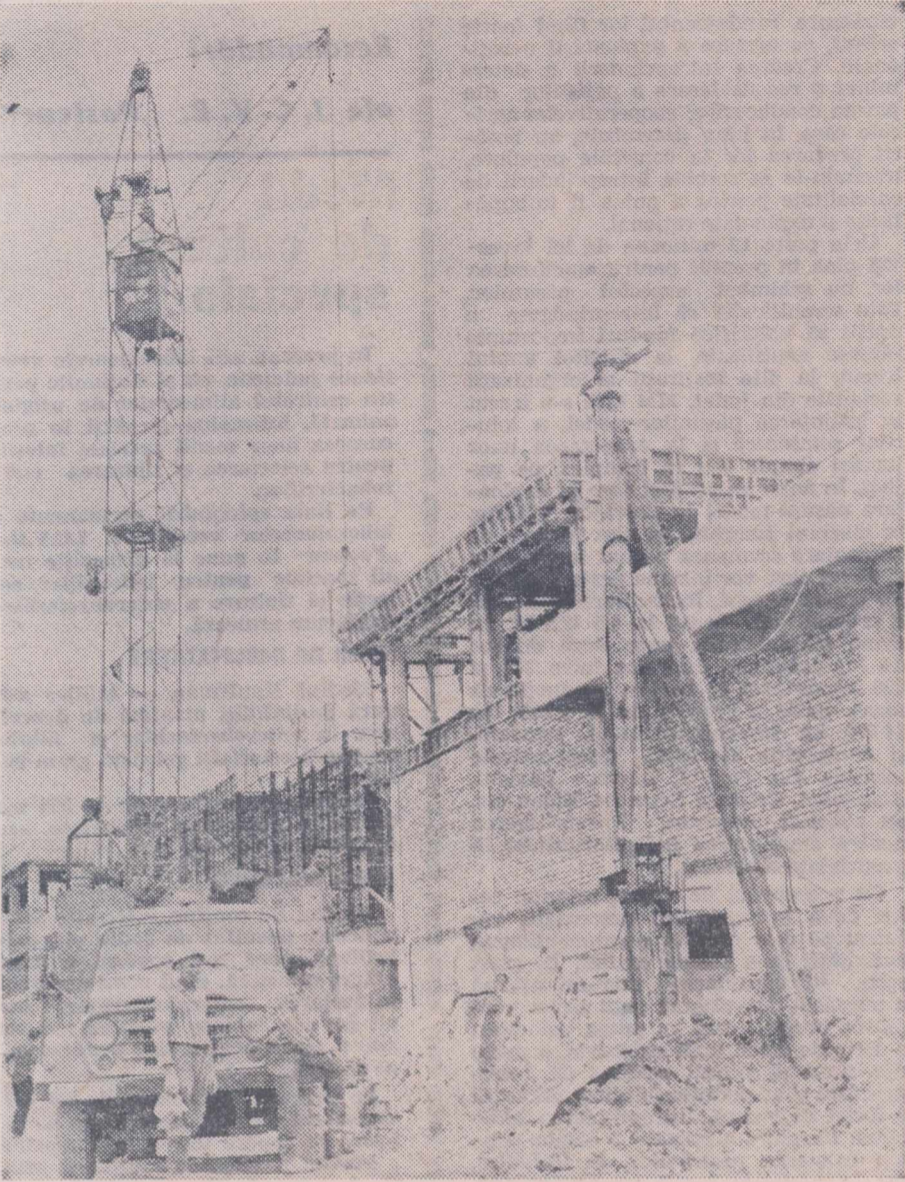
Fl. PAULIAN și C. POPOV I.C.C.P.T.-Fundulea

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE PREFABRICATE DIN BETON C. I. P. B
VĂ INVITĂ SĂ VIZITAȚI
EXPOZIȚIA DE CONSTRUCȚII ȘI MATERIALE
DE CONSTRUCȚII PENTRU MEDIUL RURAL
 organizată în cadrul C.A.P. „DRUMUL LUI LENIN”
 comuna SINEȘTI, județul ILFOV
Expoziția PREZINTĂ
PĂTUL DE PORUMB DE 150 TONE

VIZITAREA EXPOZIȚIEI se poate face zilnic, între orele 8-13, pînă la data de 15 septembrie 1971

Un nou loc de industrializare a producției de struguri: combinatul viticol de la I.A.S. Valea Călugărească.

Foto: M. NIEDL

Se apropie culesul viilor

ATENȚIE PREGĂTIRILOR PENTRU VINIFICAȚIE!

O recentă ședință de lucru a unităților Centralei viei și vinului, desfășurată la Focșani, a adus în actualitate două acțiuni de mare amploare și cu serioase implicații economice: culesul viilor și campania de vinificație. S-au stabilit cu acest prilej o serie de măsuri organizatorice și tehnice.

Intr-un interviu acordat revistei noastre, tovarășul ing. Eugen UNGUREANU, director general adjunct la Centrala viei și vinului a precizat noul cadru în care se desfășoară în acest an campania de cules și de vinificație.

— Care este, în condițiile acestui an, situația producției de struguri în diversele podgorii ale țării și ce posibilități există pentru ca prin prelucrarea ei vinurile să corespundă în cea mai mare măsură exigențelor consumatorilor din țară și de peste hotare?

— Cooperativele agricole de producție au de recoltat struguri de pe o suprafață de 138.000 ha. În majoritatea podgoriilor condițiile climatice ale acestui an au făcut posibilă realizarea unei recolte bune. Acolo unde ele au fost conjugate cu priceperea tehnică și cu hărnicia rezultatele se materializează acum în producții medii ce depășesc 5.000—6.000 kg de struguri la hectaar. Așa se întâmplă de pildă, în județele Vrancea, Constanța, Galați, Tulcea.

Se poate aprecia, de asemenea, că există o situație mulțumitoare și în ceea ce privește calitatea strugurilor; deși mana s-a manifestat și în acest an cu destulă intensitate, atenția mai mare dată tratamentelor a permis evitarea, în general, a deprecierei calitative a strugurilor. Sunt interesate totuși la aplicarea unor măsuri speciale în timpul recoltării și prelucrării unitățile din zonele Alba, Sibiu, Arad, Argeș, Cluj, Buzău.

Ținând seama de aceste realități valorificarea producției de struguri va trebui să se realizeze în condiții mult superioare anilor trecuți. Dispunem, în acest sens, de un cadru organizatoric nou: întreprinderile județene ale viei și vinului, unități economice, chemate să-și dovedească eficiența. Deși nu a trecut încă un an de la înființare, ele

s-au consolidat și cele mai multe au devenit ce trebuie să fie: îndrumătoare și coordonatoare ale producției viti-vinicole din cooperative.

S-a dezvoltat, totodată, baza tehnico-materială. Întreprinderile Centralei viei și vinului dețin, în prezent, capacități pentru depozitarea a peste 4 milioane hectolitri de vin și pentru prelucrare a 650.000 tone de struguri (pe campanie).

La toate acestea, lucrătorii întreprinderilor județene și ai centralei de vinificație trebuie să adauge acum o perfectă organizare a activității în toate etapele, de la cules și până la livrarea vinurilor către beneficiari, stăpinirea tuturor elementelor tehnice și științifice care condiționează obținerea unor produse de calitate.

— O dată definit cadrul general în care se vor desfășura anul acesta culesul strugurilor și vinificația, vă rugăm să precizați câteva din elementele de care vor trebui să țină seama cel angrenați în aceste acțiuni.

— Specific activității unităților noastre este faptul că necesarul de materii prime pentru producția de vinuri a întregului an, trebuie să se asigure într-o perioadă de timp scurt: 20—25 de zile. Este, deci, nevoie de o masivă concentrare de forțe, dar totodată și de respectarea strictă a anumitor cerințe tehnice care asigură atât cantitatea cât și calitatea produselor finite. În cazul strugurilor, una dintre aceste cerințe este determinarea momentului optim de recoltare, care să asigure o corelație corespunzătoare între cantitate și calitate. S-a organizat în acest scop un număr suficient de laboratoare, amplasate în toate județele. Personalul acestora a început încă de acum 10 zile urmărirea evoluției coacerii strugurilor și acțiunea continuă. Un laborator coordonator, de preferință al stațiunii experimentale din zonă sau al întreprinderii viei și vinului, centralizează și prelucrează toate datele analitice, pe baza cărora comandamentul județean stabilește data începerii culesului. Bineînțeles, acesta diferă de la localitate la localitate, în funcție de mersul coacerii și de starea recoltei. Prin stabili-

rea judicioasă a datei începerii culesului și a duratei acestuia, va trebui să se asigure evitarea pierderilor prin supra-coacere și, totodată, obținerea unor vinuri echilibrate.

— Pentru început, centrul de greutate al acțiunilor este situat în unitatea de producție, în cooperativele agricole. Ce sprijin vor primi acestea pentru ca lucrările să nu întârzie și, totodată, să nu se producă stagnări sau aglomerări la centrele de prelucrare?

— Întreprinderile județene ale viei și vinului răspund de aprovizionarea cooperativei agricole de producție cu inventarul și materialele necesare culesului strugurilor — bene, ciubere, vase, foarfece, echipament de protecție etc. și a mijloacelor de transport. Tot ele, în funcție de capacitatea de prelucrare a fiecărui centru, stabilesc grafice de preluare a strugurilor, pentru fiecare cooperativă în parte, ținând seama de cantitățile contractate. Acestea vor fi repartizate pe zile și pe ore, astfel ca recoltarea și predarea să se poată face în tot timpul zilei. Asemenea grafice vor fi stabilite și pentru membrii cooperatori și producătorii individuali.

— Ce criterii tehnice trebuie urmărite în organizarea și desfășurarea culesului?

— Este greșită concepția că însușirile vinurilor se determină numai în cursul procesului de vinificare. Calitatea lor depinde de respectarea anumitor cerințe încă din timpul culesului și transportului strugurilor la centre. Și, pentru că în această campanie de vinificație problema calității se pune cu deosebită seriozitate, se impun câteva precizări. Culesul va începe obligatoriu în plantațiile tinere și în cele situate pe pante și terase, unde, obișnuit, coacerea este mai avansată. Se va da prioritate parcelelor de vii răzlețe, viilor expuse atacului de mucegai și celor afectate de calamități. În mod deosebit, în acest an se vor lua măsuri pentru ca culesul să se facă pe parcele și soiuri, în funcție de gradul de maturitate a strugurilor și de tipul de vin ce urmează să se obțină. De altfel, producătorii pot obține importante venituri suplimentare recoltând și predând strugurii separat pe categorii — nobili și hibrizi, albi și roșii, și pe soiuri.

Întreprinderile noastre județene și centrele teritoriale de vinificație sunt datorate să dea îndrumări și în altă privință. Astfel, ele vor urmări ca producătorii să aducă strugurii nezdobiți, indiferent de felul lor (hibrizi, nobili, soiuri). De asemenea, pentru ca de la recoltare la prelucrare să treacă o perioadă cât mai scurtă și pentru a se evita deci staționarea strugurilor în bene, bunkere sau linii de scurgere, se va urmări respectarea graficelor de predare pe ore în tot cursul zilei.

Dacă în această fază calitatea vinurilor depinde în mare măsură și de producători, o dată strugurii ajunși în centrele de vinificație răspunderea specialiștilor din I.V.V. este totală. Ei vor urmări respectarea întocmai a liniilor tehnologice de prelucrare a strugurilor, stabilite pentru fiecare tip de vin, în funcție de calitatea materiei prime și de sarcinile centrului respectiv, (vinuri spumante, soiuri pure, export etc). O atenție deosebită va trebui să se dea executării tratamentelor cu bioxid de sulf, tratament de care depinde în mare măsură calitatea vinurilor.

— La consfătuirea de la Focșani, un punct special al ordinii de zi l-a constituit problema producerii vinurilor curente de consum. De ce?

— Acestea sunt vinuri care, în momentul de față, sînt foarte mult solicitate atât pe piața internă cât și la export: vinuri care prezintă o tărzie alcoolică de 9—10% vol. și 10—30 g/l zahăruri. Prin această denumire nu trebuie nicidecum să se înțeleagă vinuri de calitate inferioară. Dimpotrivă, ele trebuie să îndeplinească unele condiții calitative, în general mai greu de realizat decît în cazul vinurilor superioare. Centrele care au sarcini de obținere a unor astfel de vinuri vor trebui să urmărească evitarea tuturor acelor greșeli care s-au făcut simțite în anii trecuți: culesul prea devreme sau nejustificat de târziu, prelucrarea cu prese continue, fără desciorchinare și fără separarea riguroasă a mustului pe calități, fără asigurarea unei suficiente protecții antioxidante, limpezirea superficială a mustului, o fermentație nedirijată etc. Cercetarea și practica au permis stabilirea unor tehnologii superioare de obținere a vinurilor de consum curent. Ele vor trebui respectate cu strictețe ținîndu-se seama că circa 60% din producția totală realizată la noi este reprezentată tocmai de aceste vinuri de consum curent. Fiind vorba de un sortiment mult apreciat de consumatori, solicitat și la export, în această campanie de vinificație se vor lua toate măsurile pentru obținerea unor cantități sporite și de calitate corespunzătoare.

Ing. Sonia DIRADURIAN

Cuvîntul specialistului

MODUL DE RECOLTARE CONDIȚIONEAZĂ CALITATEA TUTUNULUI

Condițiile climatice din acest an au fost favorabile dezvoltării normale a plantațiilor de tutun, mai ales că prin extinderea modului de retribuire a muncii pe bază de acord global, prin remunerarea membrilor cooperatori cu 600 — 700 de lei din valoarea de 1.000 de lei tutun predat, s-a reușit ca lucrările specifice acestei culturi să se efectueze, mai peste tot, în condiții superioare anilor precedenți. Ca urmare a acestui fapt se prevede ca în acest an să se obțină o recoltă de tutun care să depășească cu peste 50 la sută pe cea realizată în anul trecut. De asemenea, calitatea tutunului este mai bună, mai ales datorită extinderii metodei de uscare a frunzelor în solarii, precum și folosirii la întreaga capacitate a uscătorilor de tutun cu căldură artificială.

Recoltarea tutunului, cu toate că s-a desfășurat, în general, în condiții satisfăcătoare, totuși ritmul acestei lucrări nu a fost la nivelul potențialului de producție al plantațiilor și conform stadiului de maturizare tehnologică a foilor de tutun, în special în județele Timiș, Tulcea, Buzău, Bihor, Satu Mare și altele. Datorită acestui fapt, pînă la această dată, s-a recoltat aproximativ 50 la sută din cantitatea preliminară, față de 60 — 80 la sută cît era normal și cît s-a realizat în multe alte județe, printre care Brăila, Gorj, Ilfov, Dimbovița. Din această cauză se impune să se urgenceze, în cursul lunii septembrie și începutul lunii octombrie, recoltarea tutunului, în funcție de condițiile climatice locale.

Pentru grăbirea ajungerii la maturitatea tehnologică a tutunului foilor de tutun de pe tulpină și copili (lăstari), precum și pentru a se putea recolta întreaga cantitate de tutun, este necesar ca specialiștii din cooperativele agricole de producție, sprijiniți de conducerea acestora, să urmărească îndeaproape efectuarea în perioada actuală a lucrărilor specifice acestor plante. Astfel, în plantațiile de tutun în care s-a efectuat cîrnițul să se execute neîntîrziat cîrnițul — eliminarea prin rupere sau tăiere a lăstarilor. Efectuarea acestei lucrări se impune pentru faptul că lăstarii timpurii consumă mare parte din hrana plantei, ceea ce duce la slaba dezvoltare a foilor de tutun. În plantațiile timpurii și bine dezvoltate în care s-a recoltat cea mai mare parte dintre foi este necesar să se lase cîte 1—3 lăstari — dintre cei mai viguroși — pentru a se putea recolta apoi 2—4 foi de pe fiecare lăstar. În scopul ajungerii la maturitatea tehnologică a acestor foi se impune ca lăstarii să fie cîrniți, lăsîndu-se pe fiecare numai cîte 2—4 foi, în funcție de dezvoltarea foilor și plantelor respective. Totodată, este absolut necesar ca în plantațiile cu vegetație întîrziată să se efectueze eliminarea, prin rupere a virfului plantelor și a cîte 1—3 foi, care nu vor mai ajunge la maturitate tehnologică. Cîrnițul și copilul plantelor este indicat să se efectueze dimineața sau seara, cînd țesuturile plantelor sînt mai turgescente, iar lucrările se pot efectua cu ușurință.

O atenție cu totul deosebită trebuie acordată recoltării foilor de tutun pe măsura ajungerii lor la maturitatea tehnologică. La recoltarea foilor de sub virf și virful plantei, precum și a celor de pe copili trebuie avut în vedere că ele se recoltează numai cînd sînt ajunse la maturitate sau chiar trecute puțin de cîmp, altfel, după uscare, se obțin tutunuri închise la culoare, de calitate mai slabă.

Deoarece în cursul lunii septembrie membrii cooperatori sînt antrenati și la recoltarea altor produse agricole, este necesar să se organizeze în așa mod munca încît cel puțin o zi pe săptămînă să se dea celor ce cultivă tutun posibilitatea ca în mod organizat să efectueze recoltarea lui și să li se asigure mijloacele de transport necesare pînă la locul de înșirare și uscare a foilor.

Se impune ca, în luna septembrie, foile de tutun să fie înșirate mai rar și să se intensifice amenajarea solarilor, șoproanelor și magaziiilor pentru uscarea și păstrarea tutunului.

Cooperativele agricole de producție care au în dotare uscătorii cu căldură artificială trebuie să ia toate măsurile pentru a le folosi la întreaga lor capacitate, pînă la căderea brumelor.

Ing. Mircea IRIMIE
director tehnic
în Centrala pentru cultura
și industrializarea tutunului

bază furajeră

ÎNTRERINDERILE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA ȘI EXPLOATAREA PAJIȘTILOR - LA LUCRU

Așa cum se știe, întreprinderile județene pentru îmbunătățirea și exploatarea pajiștilor au luat ființă în vara anului trecut. Organizarea lor a fost primită cu interes și încredere de către toți lucrătorii din sectorul zootehnic, considerându-se că și vor aduce un aport substanțial la rezolvarea cu succes a problemei bazei furajere, la valorificarea superioară a pășunilor și finetelor naturale, — o mare bogăție naturală a țării noastre. Vizitând întreprinderile pentru îmbunătățirea și exploatarea pajiștilor din județele Maramureș și Harghita am notat câteva din realizările bilanțului unui an de activitate.

În Maramureș, pajiștile ocupă peste 190 000 ha, ceea ce reprezintă circa 62% din suprafața agricolă a județului. Între pășuni și finete există, în prezent, un echilibru care, cu timpul, se va modifica în favoarea pășunilor cultivate. Tendința spre o creștere a suprafeței de pe care se recoltează furajele corespunde eforturilor de intensificare a producției agricole prin dezvoltarea, cu preponderență, a zootehniei.

Din activitatea întreprinderii se evidențiază preocupările pentru exploatarea pășunilor alpine. Și până la înființarea întreprinderii, unele cooperative agricole sau crescători individuali, ducându-le vitele, în perioada de vară, pe aceste pășuni. Însă, de la exploatarea sporadică, nerațională, și până la folosirea lor intensivă, cu o încărcătură de animale mai aproape de capacitatea de producție a pajiștilor montane există o diferență imensă. Aceasta a fost pusă în evidență numai după ce întreprinderea a preluat exploatarea pajiștilor. Cooperativele agricole nu puteau să folosească rațional pășunea, să ridice construcții, oricât de simple, pentru adăpostirea animalelor și cazarea oamenilor în zilele friguroase, să urmărească dirijarea reproducției animalelor, să organizeze recoltarea și prelucrarea laptelui direct pe pășune să asigure asistența sanitar-veterinară etc. Toate acestea sînt realizate în practică, acum, pe pășunile maramureșene. La exploatarea, în condiții optime, a pășunilor cooperează, alături de întreprinderea județeană de îmbunătățire și exploatarea pajiștilor și de cooperativele agricole, întreprinderile de industrializare a laptelui și a cărnii, centrul județean de reproducție și selecție. Construcțiile și amenajările de pe pășunile de la Prislop, Ocna Șugatag și altele, ridicate prin folosirea lemnului recuperat din înlăturarea vegetației forestiere a unor pajiști, asigură condiții bune lucrătorilor întreprinderii, îngrijitorilor de animale și animalelor.

În acest an, întreprinderea a fertilizat 13 400 de ha cu îngrășăminte chimice, o suprafață incomparabilă cu ceea ce s-a realizat în trecut. La aceasta se mai adaugă și alte 3 000 ha fertilizate prin

tîrlire. Ca urmare, cooperativele agricole din Rozavlea, Bogdan Vodă, Șieu, Dragomirești, Remeți, Cornești etc. au obținut importante excedente de masă verde, pentru însilozat. Inseși lucrările de însilozare se execută sub îndrumările tehnice a întreprinderii de îmbunătățire și exploatarea pajiștilor. Este de reținut faptul că întreprinderea câștigă încrederea cooperativei agricole prin demonstrații practice cu rezultate concrete. Pe pajiștile aflate în proprietatea acestora se tarlizează diferite suprafețe, iar după aplicarea măsurilor de îmbunătățire se predă suprafața respectivă conducerii cooperativei. Efectul procedurii este concludent: cooperativele angajează lucrări pe suprafețe tot mai mari cu întreprinderea, sau le execută în regie.

Recent, pe pășunea cooperativei din Leordina s-au reunit președinții, inginerii șefi, șefii de fermă și medicii veterinari din zona Vișeu, cărora li s-a

Aspecte din județele Maramureș și Harghita

prezentat pășunea-model a cooperativei. A fost un bun prilej de informare reciprocă, de generalizare a unei experiențe valoroase.

În baza Legii privind organizarea, administrarea și folosirea pajiștilor loturilor zootehnice și semincere, precum și a stațiilor comunale de montă, întreprinderea li revine și sarcina urmăririi modului în care sînt întreținute pajiștile, dacă se execută și cum se execută lucrările de întreținere prevăzute. Pînă în prezent, întreprinderea a recepționat peste 4 000 ha de pajiști pe care cooperativele agricole le-au nivelat, le-au curățat și au înlăturat mușuroaiele. O suprafață de 350 ha a fost defrișată de către cooperativele agricole din Săpînța, Sălsig și Vad.

Pe lângă cele arătate, pentru sprijinirea cooperativei și asociațiilor inter-cooperatiste, întreprinderea a însilozat, de pe parcelele de rezervă, peste 300 tone de masă verde și a depozitat 600 tone de fîn, creînd o rezervă importantă de furaje de bună calitate.

Întreprinderea similară din județul Harghita a fost încadrată cu personal tehnic și de specialitate abia în luna octombrie a anului trecut. Cu toate acestea, de la bun început s-a trecut operativ la lucru. Pentru a cuprinde cât mai bine suprafața de peste 250 000 ha de pajiști, activitatea întreprinderii s-a organizat pe 8 cantoane. Situația pajiștilor, în momentul înființării întreprinderii, nu era cîtuși de puțin îmbu-

curătoare, randamentul lor fiind foarte scăzut, ca urmare a exploatarea nerațională. Crearea întreprinderii a determinat o reconsiderare a pajiștilor din partea conducerilor cooperativei agricole care, în luna decembrie, au hotărît predarea lor la consiliile populare, trecîndu-le în sarcina întreprinderii de specialitate pentru a putea fi îmbunătățite și exploatate rațional.

Cele peste 12 milioane de lei investiți pînă în prezent pentru ameliorarea lor, au schimbat aspectul pășunilor. Este semnificativ că întreprinderea a reușit să valorifice fonduri importante rămase neutilizate, la sfîrșitul anului trecut, la alte instituții și organizații socialiste din județ. Mai întîi s-a trecut la înființarea pășunilor-model, a loturilor semincere și la executarea unor lucrări simple sau în complex pe pajiști. În acest an au fost date în exploatarea pășuni-model la Tolvajos, Vlăhița, în masivul Harghita, și sînt în curs de amenajare asemenea pășuni la Calonda și Făget care vor însuma peste 1 500 ha. Pe aceste pășuni, încărcătura la hectar a crescut de la 0,8 la 4,5 U.V.M. În urma administrării unor doze de șoc de îngrășăminte, cuprinse între 300 și 500 kg de azot la hectar, producția de masă verde a crescut de la 5 000 la 14 000 kg îmbunătățindu-se, totodată, și compoziția floristică. Cooperativele agricole din Toplița, Lueta, Păulenii, Bisericeani, Cristuru Secuiesc, Bălan etc. au solicitat, insistent, întreprinderea pentru ameliorarea pajiștilor aflate în proprietate obștească.

Ca preocupări de viitor, comune celor două întreprinderi prezentate, reținem pe cele privind permanentizarea activității de-a lungul anului. În acest scop, întreprinderea maramureșeană a prevăzut dezvoltarea unui sector zootehnic propriu care va putea valorifica o serie de construcții existente, o parte din finul și silozul realizat de întreprindere și ar permite folosirea eficientă a forței de muncă. Întreprinderea județeană Harghita a pregătit 3 bazine pentru creșterea păștrăvilor, la Tolvajos, iar în perioada iernii va confecționa, cu forțe proprii, stâlpi de beton — asemenea șpalerilor — pentru tarlalizarea pășunilor.

Tot ca o preocupare de viitor, am reținut planul de colaborare mai intensă cu Stațiunea centrală de cercetări pentru cultura pajiștilor, din Măgurele, județul Brașov. Deplasarea cercetătorilor stațiunii pe pajiștile asupra cărora acționează întreprinderile județene, în formarea reciprocă, indicațiile competente, ca și efectuarea unor cercetări pe aceste pajiști vor conduce cu siguranță la obținerea unor rezultate și mai bune.

Am reținut și interesul celor două întreprinderi de a se construi fabrici de nutrețuri combinate și stații pentru uscarea furajelor verzi în județele respective. Și într-un caz și în celălalt, aceasta va duce la valorificarea superioară a fibroaselor recoltate de pe pășuni și fînețe în amestec cu lucernă, trifoi, drojzii, borhoturi și concentrate.

În încheiere, trebuie să arătăm că, în activitatea lor, întreprinderile pentru îmbunătățirea și exploatarea pajiștilor se bucură de un sprijin substanțial din partea comitetelor județene de partid, a consiliilor populare județene și a direcțiilor generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape. Sprijinul acordat îmbracă forme multiple: analize periodice a activității depuse, dotarea tehnică și încadrarea lor cu oameni harnici, competenți, care să valorifice eficient ansamblul condițiilor asigurate.

I. MANEA

Recomandări

ale I. C. V. B. „Pasteur“

Medii de cultură speciale

În prezent, atît laboratoarele veterinare județene, cît și stațiunile pentru controlul alimentelor de origine animală, întîmpină greutăți în procurarea unor medii speciale folosite pentru selectarea și tipizarea enterobacteriilor.

Pe linia sprijinirii permanente a laboratoarelor veterinare, I.C.V.B. „Pasteur“ le pune la dispoziție medii speciale pentru îmbogățire, selecție și tipizare a enterobacteriilor după cum urmează.

MEDII DE ÎMBUNĂTĂȚIRE

Mediul Kauffman — Müller asigură posibilități maxime de dezvoltare a enterobacteriilor și inhibă creșterea celorlalți germeni gram pozitivi.

Se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate metalic și etichetate, sau în tuburi, la cerere.

MEDII SELECTIVE

Mediul SS conține, între altele, două componente, tiosulfat de sodiu și verde brillant, ceea ce-i conferă o mare putere selectivă, dînd rezultate bune în izolarea enterobacteriilor, atît pentru cele lactozo negative sau pozitive, cît și pentru cele producătoare de H₂S.

Se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate metalic, iar înainte de folosire se tolesc într-o baie marină.

Mediul Kristensen conține și soluție de verde brillant în proporție de 0,5 gr/100 ml, ceea ce-i dă posibilitatea selectării germenilor lactozopozitivi și lactozo-negativi.

În afară de virarea culorii, mediul prezintă avantajul că asigură, în bune condițiuni, facultatea de aglutinare a germenilor, în felul acesta putîndu-se determina direct formula lor antigenică.

Se livrează cîte 200 ml, în flacoane de 250 ml, capsulate metalic.

Mediul Drigalsky se prezintă sub formă de gel, de culoare albastră și se folosește pentru diferențierea germenilor Salmonella de B. coli, livrîndu-se în flacoane de 250 ml, capsulate. Datorită conținutului său în cristali violet, este inhibată creșterea majorității bacteriilor gram pozitive.

Mediul Mak Conkey se prezintă sub formă de gel, de culoare roșu-brun, fără sediment și se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate, care, înainte de folosire, se introduc într-o baie marină pentru topire. Folosirea acestui mediu se recomandă pentru izolarea și numărarea enterobacteriilor din apă, lapte, produse alimentare, urină, praf și pastă de ouă, precum și în analiza bacteriologică a fecalelor.

MEDII DE TIPIZARE

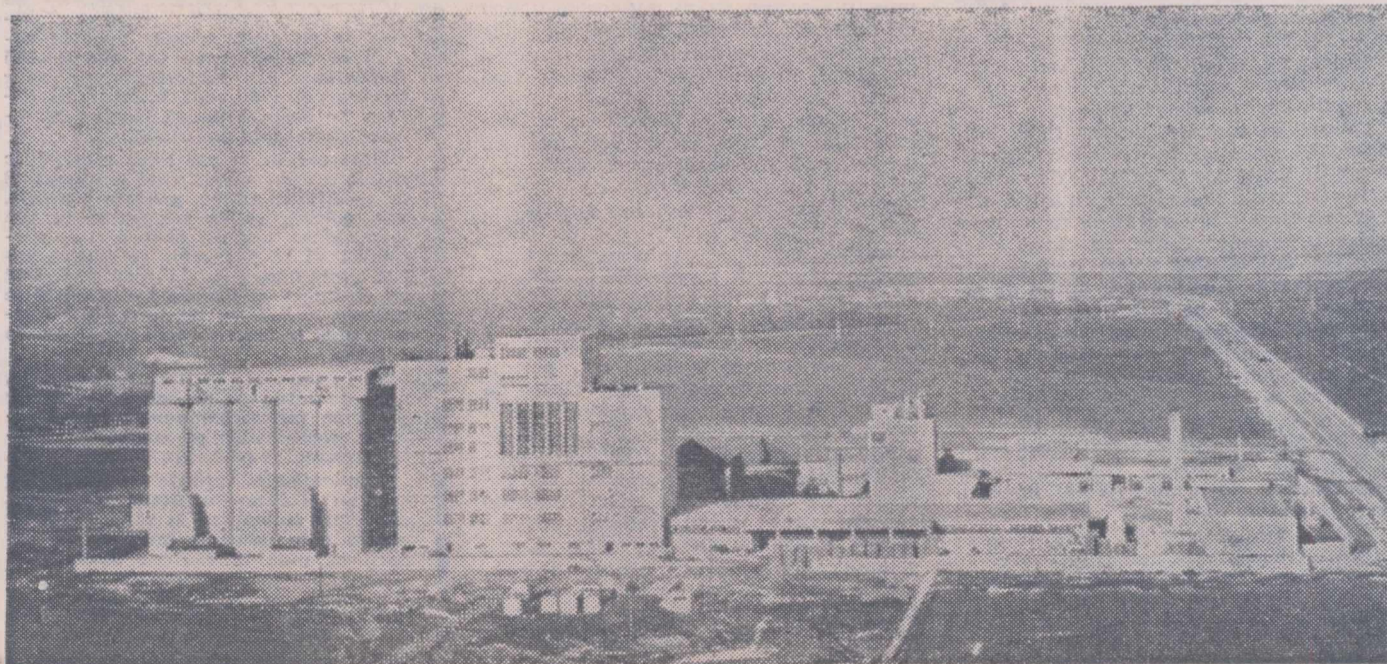
Mediul manită-mobilitate se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate, al căror conținut este sub formă de gel de culoare maron-roșcat, fără sediment la fundul flaconului și se conservă la frigifer (+4 +8°C). În acest produs, bacilii mobili difuzează numai pe linia de însămînțare, tulburînd astfel mediul, iar cei mai puțin mobili; difuzează în proporții reduse. Tot cu ajutorul acestui mediu se poate pune în evidență fermentarea manitolului și prezența nitritului, în cazul în care bacteria conține nitratază.

Mediul uree-indol are aspectul unui lichid limpede, colorat în galben spre roz, fără suspensii sau sediment și se livrează în flacoane de 250 ml, capsulate metalic. Avînd un pH final de 6,5—6,7 mediul este foarte indicat în determinarea proprietăților bichimice (urează-indol) la enterobacteriacee și se păstrează la +4 +8°C.

Mediul lactoză-glucoză — SH₂, se prezintă sub forma unui gel maron-roșcat, fără sediment, și se livrează în flacoane capsulate de 100 ml, deoarece, după topire, trebuie folosit în cîteva zile pentru a se obține rezultate bune.

Păstrat la întuneric și la +4 +8°C are o valabilitate de 180 zile de la data preparării.

★
Toate aceste produse se prepară la I.C.V.B. „Pasteur“ și se pot procura de la D.G.A.D., Întreprinderea B. București, Str. 7 Drumuri nr. 1.

noastră fabrică modernă de nutrețuri combinate la Călărași, județul Ialomița.

Problema mamitelor a luat o astfel de amploare încât în unele țări cu zootehnie avansată, s-au creat o serie de instituții care au sarcina exclusivă de prevenire și combatere a acestor boli. Din datele O.M.S. reiese că în anul 1963, pentru tratamentul mamitelor s-au consumat 75 de tone de antibiotice.

Pentru a se putea lua măsuri eficiente de prevenire și combatere a bolilor glandei mamare este necesară, în primul rând, cunoașterea efectivului de animale sub aspectul stării sanitare a glandei mamare. Infecțiile latente, inaparente clinic, sînt cele mai numeroase și constituie o sursă permanentă de difuzare a bolii.

Tulburările funcționale ale glandei mamare pot face obiectul unui diagnostic specific sau nespecific. Diagnosticul specific al mamitelor permite identificarea agenților etiologici și cercetarea antibiosensibilității germinilor respectivi. Diagnosticul nespecific, nu mai puțin important, se bazează pe punerea în evidență a modificărilor de aspect și de compoziție a laptelui: pH-ul, diminuarea elementelor nobile (cazeina-lactoza), creșterea elementelor de filtrație (cloruri, azot neproteic), creșterea conductibilității electrice, creșterea numărului de leucocite etc.

Pentru diagnosticul mamitelor există astăzi numeroase teste: proba filtrării cu depunerea de flocoane pe o sită neagră, determinarea pH-ului, determinarea clorurilor, determinarea catalazei, reductazei, metoda colorimetrică, testul Whiteside, testul Trommsdorff etc. Aceste teste nu sînt satisfăcătoare sau sînt greu de realizat în condiții de teren. De aceea, în ultimii ani, literatura de specialitate recomandă o serie de alte teste de mare finețe. Dintre acestea amintim: testul Negretti (N.F.T.), testul Schalm (California Mastitis Test — C.M.T.), testul Brabant, testul Bernburg, testul de Michigan (M.M.T.) etc.

Un mare test, destul de utilizat, este testul Schalm, care folosește ca reactiv o substanță colorată, asociată cu una tensioactivă. Unii autori adaugă la aceste substanțe soluția de NaOH. Cele mai cunoscute substanțe tensioactive sînt detergenții.

Din punct de vedere chimic, detergentul este un amestec sinergetic de alchil-aril-sulfonați de sodiu (AAS) de

tipul R—Ar—SO₃Na și alcoolii secundari sulfonați de tipul O₂SONa. Din punct de vedere fizico-chimic, detergenții se prezintă sub formă lichidă de culoare brună, sînt solubili complex în apă, au pH-ul în soluție 1% de 7,0—8,5 și densitate 1,160—1,220 kg/dmc.

Acești detergenți se folosesc la fabricarea celor condiționați de tip „Alba” și „Dero” cu diferite alte denumiri comerciale ca „Perlan”, „Alba super”, „Alba lux”, „Dero ideal”, „Dero-cristal”. În comerț se găsesc detergenți condi-

DIAGNOSTICUL PRECOCE AL MAMITELOR, CU AJUTORUL DETERGENȚILOR MENAJERI

ționați uscați și detergenți condiționați lichizi.

Plecînd de la aceste date și cunoscînd faptul că în compoziția chimică a unor teste dintre cele mai apreciate în străinătate intră o substanță tensioactivă de tipul detergenților, am procedat la cercetarea detergenților menajeri în legătură cu posibilitatea de a-i folosi ca reactivi în diagnosticul precoce al mamitelor.

După mai multe tatonări de laborator am extins experimentarea lor în condiții de producție la două unități din jurul Capitalei. Cu o soluție de perlan 4% am examinat laptele provenit de la 100 de animale cu glanda mamară aparent sănătoasă. Metoda de examinare a fost următoarea: într-o eprubetă s-au recoltat circa 6—8 ml de lapte peste care s-au adăugat 4 ml din soluția de deter-

gent 4%. S-a omogenizat amestecul și apoi s-a făcut citirea după 30 secunde.

Positivitatea reacției constă în apariția unui gel, care se observă cu ochiul liber. Grosimea gelului, apărut la suprafața eprubetei, variază în funcție de stadiul de inflamație a glandei mamare. Cu cât mămăta este într-o fază mai avansată cu atît grosimea gelului este mai mare. În felul acesta am putut depista 12 cazuri de mămăta din cele 100 de vaci examinate care nu prezentau semne clinice de boală. După 24—48—72 ore, la aceste animale s-a putut constata apariția clinică a inflamației glandei mamare.

Testul se aplică pe lapte recoltat proaspăt. Nu se folosește lapte colostrat, lapte de retenție, lapte de la sfîrșitul perioadei de lactație și lapte de colectură.

Gelul care se formează se datorește acidului dezoxiribonucleic (ADN) eliberat de celulele exsudatului inflamator care, în contact cu substanța soluției de detergent cu pH alcalin, dă naștere acestei formațiuni floconoase.

De menționat că majoritatea testelor de diagnostic al îmbolnăvirii glandei mamare se bazează pe prezența leucocitelor din exsudatul inflamator, ca indicativ al infecției glandei mamare. S-a dovedit că există o concordanță de 92% între examenul histologic al glandei mamare inflamate și conținutul de celule din laptele provenit de la aceste animale.

Pe baza observațiilor și cercetărilor noastre se pot trage următoarele concluzii și recomandări pentru practică: folosirea detergenților menajeri de tip „Alba-lux”, „Dero-lux” și „Perlan”, în soluție de 4%, dă naștere unui gel vizibil cu ochiul liber, în contact cu laptele provenit de la o vacă bolnavă de mămăta, în faza inaparentă clinică sau în cazul mămătei cronice latente fără simptome clinice vizibile; metoda folosită de noi este foarte eficientă sub aspect practic, deoarece este ușor de realizat în orice condiții de teren și este foarte ieftină.

Dr. Cornelia CÎMPEAN
Dr. Nicolae CÎMPEAN
Facultatea
de medicină veterinară
din București

REALIZAREA INTEGRALĂ A SARCINILOR

(Urmare din pag. 1-a)

Un efect imediat al măsurilor întreprinse, încă de anul trecut, în vederea dezvoltării bazei materiale a producției de carne, l-a avut intrarea în exploatare a complexelor de creștere și îngrășare a mieilor, cu un aport anual în balanța cârnii de circa 18 000 de tone. Eficiența noilor tehnologii adoptate se manifestă prin aceea că garantează nivelul planificat al producției, iar beneficiile totale realizate, în unele complexe, se ridică la peste 1 milion de lei. În continuare se impune revederea tehnologiei de creștere și îngrășare, în vederea îmbunătățirii condițiilor de furajare și, în special, a reducerii consumului de furaje concentrate.

Un volum însemnat din cadrul investițiilor privește construcțiile destinate exploatării tineretului taurin pentru carne. Pînă în anul 1975 se vor construi capacități care vor totaliza încă 350 000 de locuri, fiind posibil, astfel, ca întregul efectiv obținut să fie crescut și îngrășat în condiții tehnologice superioare. Pînă la sfîrșitul anului vor fi date în folosință capacități de producție pentru circa 33 000 de vaci cu lapte. În numeroase unități cooperatiste se pregătește materialul biologic corespunzător unui înalt nivel de producție.

Analizînd rezultatele obținute în producția zootehnică pe primele șapte luni din acest an se constată că sectoarele de resort din cadrul direcțiilor generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape au abordat, în cea mai mare parte, problemele creșterii animalelor cu mai multă hotărîre și competență, contribuind astfel la realizarea unor nivele superioare celor obținute în perioada corespunzătoare a anului trecut. Trebuie remarcat că sporul de producție se datorește atît extinderii capacităților de cazare, cît și exploatării mai raționale a spațiilor existente, a fondului și resurselor furajere, ceea ce corespunde procesului de intensificare a producției agricole. Față de aceeași perioadă a anului trecut, șeptelul a crescut cu peste 49 000 de taurine și 53 000 de porcine, iar producția de carne cu 15 500 de tone.

Pentru răspunderea cu care își îndeplinesc sarcinile de producție se re-

marcă multe cooperative agricole din județele Satu Mare, Cluj, Constanța, Argeș, Mureș, Brașov, Hunedoara, Neamț, Brăila, Sălaj, Vaslui, Bacău etc. Totodată, există și județe care nu-și îndeplinesc sarcinile la o serie de indicatori, potrivit condițiilor create. Între acestea se numără județe cu pondere și tradiție în zootehnie, ca Timiș, Arad, Ilfov, Ialomița, Dolj, Sibiu, Galați etc. Încercările unor specialiști cu funcții de răspundere în cadrul direcțiilor generale județene, de a pune rezultatele nesatisfăcătoare numai pe seama efectului condițiilor naturale neprielnice, din anul trecut, nu sînt în măsură să justifice nerealizările; chiar și în prezent, cînd acestea sînt destul de favorabile, în multe județe se perpetuează aceleași lipsuri. Deficitul de furaje, invocat adesea, nu poate fi justificat atît timp cît capacitățile de nutrețuri de volum recoltate, insilozate sau depozitate nu corespund posibilităților reale existente.

Efectivele existente în prezent, deși superioare celor înregistrate anul trecut, în aceeași perioadă, sînt, totuși, în unele cooperative, sub cîrele stabilite prin plan. Nu trebuie uitat că, sarcinile sporite privind producția de carne, stabilite pentru trimestrele III și IV, vor influența numeric situația efectivului la sfîrșitul anului. Tocmai de aceea, este de apreciat preocuparea susținută a organelor agricole din multe județe — Covasna, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Harghita, Satu-Mare și altele — de a urmări sistematic atît depășirea producției de carne livrată la fondul de stat, cît și depășirea efectivelor planificate.

Procurarea de animale din sectorul particular sau cel al industrializării cârnii pentru asigurarea efectivului planificat nu s-a desfășurat îndeajuns de intens. La aceasta s-a adăugat și livrarea de animale în plus, ca urmare a nerealizării greutății corespunzătoare de livrare. Se poate aprecia că, în multe unități, atîngerea greutății normale de sacrificare a fost o rezultantă a timpului și nu a unei atenții speciale acordate fermei.

În vederea creșterii eficienței economice a producției de carne, direcțiile generale județene vor trebui să antreneze, să coordoneze și să controleze mai îndeaproape activitatea centrelor județene de reproducție și selecție, a întreprinderilor județene de

îmbunătățire și exploatare a paștilor și a inspectoratelor sanitar-veterinare. Aceste unități lucrative au fost înființate tocmai în scopul participării lor nemijlocite la procesul de producție, avînd un rol preponderent în obținerea ei. Totuși, cointeresarea materială a tuturor celor chemați să contribuie la îndeplinirea sarcinilor privind producția zootehnică nu este încă suficient corelată cu realizările obținute.

Considerăm, că, în perioada care urmează, multe din deficiențele semnalate, pot fi lichidate printr-o conlucrare mai strînsă între toți factorii responsabili în producția zootehnică, printr-o activitate mai concretă de îndrumare și control a direcției generale de resort din M.A.I.A.S.A., a direcțiilor generale județene pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape.

Paralel cu asigurarea îndeplinirii planului la toți indicatorii săi, este necesar să se acorde o atenție sporită îndeplinirii bazei materiale pentru producția anului 1972, înțelegînd prin aceasta completarea efectivelor mămăta și totale, intrarea în exploatare la termenele stabilite a tuturor construcțiilor zootehnice, asigurarea loturilor cu care se vor popula spațiile noi disponibile, asigurarea bazei furajere la un nivel satisfăcător. Experiența bună cîștigată în numeroase cooperative agricole, în acțiunea de modernizare a construcțiilor, de specializare a producției, de concentrare a efectivelor și de îmbunătățire a tehnologiilor de exploatare, trebuie să continue pe un front de lucru tot mai larg, trebuie să mobilizeze pe toți specialiștii care lucrează în sectorul producției zootehnice.

În următoarele patru luni sînt create toate condițiile pentru realizarea integrală a prevederilor planului privind producția zootehnică. Concentrarea eforturilor tuturor lucrătorilor din sectorul creșterii animalelor în direcția asigurării unor cantități sporite de furaje, realizării efectivelor de animale și producțiilor planificate reprezintă — în această perioadă o sarcină de mare răspundere, un factor esențial pentru sporirea contribuției zootehnice la o mai bună aprovizionare a populației, un element hotărîtor pentru creșterea eficienței economice a întregii activități.

C O L T U L APICULTORULUI

AMELIORAREA ALBINELOR ȘI CREȘTEREA MĂTCILOR

În condiții normale de cules, după cum se știe, familiile de albine adună din natură proviziile de hrană în cantități care depășesc nevoile proprii de consum. Și cum aceste cantități de provizii suplimentare reprezintă producția-marfă, este firesc ca fiecare apicultor să fie interesat ca toate familiile sale de albine să adune cît mai mult nectar și polen.

Potrivit cu însușirile lor ereditare, familiile de albine de pe o vatră de stupină — deci în condiții de mediu identice — se dezvoltă diferit, produc mai multe sau mai puține produse-marfă. În toate cazurile, producții mari dau familiile de albine puternice, sănătoase și care sînt menținute în stare activă. Pentru a ajunge și a se menține însă în aceste stări, ele trebuie să aibă, în primul rînd, mămăta tinere și de calitate superioară.

În natură, o mămăta poate desfășura o activitate corespunzătoare de ouat timp de 3—5 ani. În practica stupăritului modern însă, folosirea stupilor de mare capacitate, efectuarea de transporturi repetate, în vederea valorificării culesurilor la diferite distanțe, impun eforturi care duc la epuizarea mătcelor mult mai devreme. Ca urmare, în condițiile stupăritului modern, o mămăta poate da un randament corespunzător, în majoritatea cazurilor, un singur an, după care trebuie înlocuită cu o mămăta tină, cu însușiri din cele mai valoroase, crescută de apicultor. Creșterea artificială de mămăta și înlocuirea anuală, aproape în totalitate, a mătcelor epuizate din stupine reprezintă astfel lucrări de bază în tehnologia apicolă actuală.

Chiar dacă se recurge la procurarea de mămăta din comerț, apicultorul amator, în interesul său, trebuie să se ocupe și de creșterea de mămăta, intrucît această lucrare este impusă de selecția și ameliorarea rasei de albine în stupina personală.

Pentru organizarea și efectuarea lucrărilor de selecție, apicultorul trebuie să aibă o evidență precisă a însușirilor familiilor sale de albine.

Ameliorarea raselor de albine, accesibilă oricărui apicultor, se realizează prin „selecție în masă” care, pe scurt, constă din creșterea în fiecare an a unor mămăta din cele mai puternice și mai productive familii de albine; înlocuirea mătcelor vîrstnice sau necorespunzătoare din restul de familie de albine cu mămăta crescute; procurarea la 3—4 ani în stupină a 1—2 familii de albine de înaltă productivitate dintr-o localitate aflată în aceeași zonă, pentru împrobarea singelui și evitarea înrudirii apropiate.

Astfel, înainte de creșterea mătcelor este necesară identificarea celor mai productive familii de albine din stupină și formarea grupei familiilor de prăsilă. În fiecare stupină, această grupă cuprinde aproximativ 10—20 la sută din întregul efectiv, indiferent de mărimea stupinei. În primul an, grupa familiilor de albine de prăsilă este formată din familiile care au dat cele mai mari producții de miere. În anii următori, la criteriile de selecție pentru formarea grupei de familie de prăsilă, pe lângă cel referitor la producția de miere, se adaugă înclinarea la roit, producerea de ceară, rezistența la iernare, prolificitatea mătcelor, blîndețea albinelor, rezistența la boli, culoarea albinelor etc.

Pentru creșterea mătcelor, apicultorul amator poate folosi provocarea frigului roitului la una sau două din familiile de prăsilă în perioada roitului natural (luna iunie) sau orfanizarea unei familii de prăsilă. O altă sursă o reprezintă folosirea botelilor clădite în familiile de prăsilă pentru înlocuirea liniștită a mătcelor.

Pentru împerecherea mătcelor se folosește trintorii din stupină, crescuți tot în familiile de prăsilă, îngrădind prin toate mijloacele creșterea de trintorii în familiile de albine obișnuite (folosirea ramelor clăditoare de ceară, clădirea unui mare număr de faguri artificiali etc. Este recomandabil să se folosească punctele de împerechere controlată a mătcelor organizate de A.C.A.

În afară de metodele simple amintite, apicultorii cu mai multă experiență pot folosi metodele bazate pe transvazarea larvelor.

Indiferent de metodele folosite, apicultorul amator, în interesul său, poate și trebuie să crească numărul de mămăta care să-i permită înlocuirea tuturor mătcelor necorespunzătoare, în fiecare an, din convingerea că această măsură reprezintă o mare și importantă rezervă pentru realizarea unor producții sporite de miere și ceară.

C. ANTONESCU
de la Asociația
crescătorilor de albine

Energia mecanizatorilor de la S.M.A. Grivița, județul Ialomița, a fost concentrată, din primele zile ale anului curent, spre atingerea a două obiective la fel de importante: creșterea recoltelor medii la hectar pe raza de activitate a celor cinci cooperative servite și obținerea unor venituri cât mai substanțiale. În ultimă analiză, țelul strategic al lucrătorilor din această stațiune, ca de altfel al tuturor unităților similare, îl constituie ridicarea constantă a eficienței economice a mecanizării.

Un „antebilan” arată că în „sementul” de timp care a trecut au fost dobândite realizări importante în întrecerea socialistă. De pe o suprafață de 3 300 hectare s-a strins o recoltă medie de grâu de 3 000 kg la hectar. Bine semănat și îngrijit, porumbul promise o producție de circa 5 000 kg în medie la hectar, față de 4 000 kg cât este sarcina de plan. La floarea-soarelui, recolta medie trece de 2 050 kg, iar la sfecla de zahăr, de 40 de tone pe hectar. Veniturile planificate pe primul semestru au fost realizate în proporție de 100%.

La prima vedere, cifrele apar ca fiind satisfăcătoare. De altfel, așa și sînt. Analiza mai „la bani mărunți” este însă de natură să facă neavenită orice autotumultuire. Compararea rezultatelor cu posibilitățile reale atestă că, în condițiile unei gospodării mai raționale, performanțele mecanizatorilor din S.M.A. Grivița puteau fi net superioare.

Condițiile meteorologice n-au fost întotdeauna prielnice muncii în câmp. Ploile căzute în lunile mai și iunie au îngreunat activitatea. Ritmicitatea a fost perturbată. În mod obiectiv, vremea instabilă a diminuat numărul zilelor calendaristice afectate. Drept urmare, nu s-a realizat integral, în cele două trimestre expirate, volumul de lucrări planificat pe categorii. La împrăștiatul îngrășămintelor chimice, discuit, semănat, lucratul cu sapa rotativă, prașit și stropit, realizările au fost sub prevederile de plan. La alte categorii de lucrări s-au înregistrat, ce-i drept, depășiri. Este însă neîndoios faptul că, în perioada cu ploi abundente s-ar fi putut asigura o folosire mai bună a tractoarelor, dar, așa cum s-a subliniat și în adunarea generală a salariaților, comitetul de direcție n-a acționat prompt pentru orientarea mecanizatorilor spre aborda-

Constantă preocupare pentru creșterea eficienței mecanizării

rea într-o mai mare măsură a altor lucrări la țară.

Existența unor reale rezerve de sporire a veniturilor stațiunii iese și mai pregnant în evidență dacă se pun față în față veniturile înregistrate pe tractor la nivelul secțiilor. Cei din secția nr. 3 Smirna au obținut pe tractor 31 710 lei venit, în timp ce mecanizatorii din secția a IV-a Miloșești, numai 28 170 lei. Asemenea diferențe sînt și mai evidente dacă se compară realizările între tractoriști. Cu aceleași tipuri de tractoare sau mașini agricole, în condiții climatice identice, o serie de mecanizatori s-au situat sub realizările medii. De aici decurge necesitatea dezvoltării sprijinului acordat de către conducerea stațiunii și comitetul sindicatului acelor mecanizatori care au ținut tractoarele, în unele zile, la umbră din... „lipsă de lucrări”.

În îndeplinirea sarcinilor ce revin stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii o deosebită însemnătate o are pregătirea exemplară a utilajelor pentru lucru, îngrijirea corespunzătoare a acestor bunuri obștești. Marea majoritate a lucrătorilor din atelierul stațiunii, cei mai mulți dintre mecanizatori, și-au făcut datoria. Au existat, totuși, în primul semestru, unele pierderi de timp din cel afectat lucrului în brazdă, datorită insuficienței răspunderii a unor lucrători față de calitatea reparațiilor și, îndeosebi, a îngrijirilor zilnice și periodice. Neglijența s-a concretizat în apariția unor defecțiuni tehnice, întreruperi, în consumuri sporite de carburanți etc.

— În acest domeniu — arăta autocritic Ion Copăceanu, șeful secției de mecanizare de la Miloșești — se cere din partea noastră, a grupei sindicale, o exigență sporită. Trebuie efectuat un control mai atent, neîngăduită nici o aba-

tere de la prescripția tehnică. Grijă față de mașina încredințată este o îndatorire de prim ordin a fiecărui tractorist. Creșterea răspunderii față de avutul obște se face necesară întărirea muncii educative, ridicarea conștiinței fiecăruia, paralel cu sancționarea promptă a celor care, deși avertizați, mai dau dovadă de superficialitate în muncă.

În prima parte a anului, la S.M.A. Grivița s-a înregistrat o depășire de peste 90 de lei cheltuieli la 1 000 de lei venituri. Ea a apărut datorită depășirii cheltuielilor pentru reparații cu circa 150 000 de lei și suportării unor salarii neproductive, de aproximativ 200 000 de lei. Insuficiența grijii față de mașini a condus la un consum mai mare de piese de schimb. Nu s-a insistat, de asemenea, suficient pentru folosirea cât mai completă, la lucrări productive, a întregii forțe de muncă. În cadrul secțiilor Grivița, Miloșești și altele s-a consumat un însemnat număr de ore pentru activități neplanificate, neaducătoare de venituri. Șefii de secții n-au reușit să pună capăt în totalitate deplasărilor în gol cu tractoarele în scopuri neproductive sau în interes personal, nu s-a înțeles de către toți că orice minut de staționare cu motorul în funcțiune este o pierdere pentru unitate și pentru societate.

— Și tot pagubă — spunea Ion Z. Ion, mecanic, produce ușurința cu care unii mecanizatori înțeleg să vină să ridice piese noi de la magazie, fără a se întreba că multe din defecțiunile tehnice aparute își au izvorul în insuficiența lor grijii față de utilaje, în simțul scăzut al responsabilității lor.

Mai buna gospodărire a parcului de mașini și tractoare la S.M.A. Grivița solicită reconsiderarea critică a stilului de muncă al șefilor de secție. În mod

deosebit trebuie să se insiste, cu sprijinul organizației de partid, asupra lichidării concepției potrivit căreia „dacă s-a făcut planul ne-am făcut datoria”. Este necesar să se dezvolte inițiativa personală a acestora în acțiunea de diversificare continuă a mecanizării, îndeosebi în zootehnie, unde pînă acum, s-a acționat cu totul nesatisfăcător. Instalarea de mori cu cîcânele, efectuarea unor lucrări de încălzire și de alimentare cu apă la C.A.P., executarea unor lucrări de strungărie, sudură, lăcătușerie, de reparații la motoare, la remorcile sau autocamioanele unităților cooperatiste etc., constituie căi concrete de folosire mai judicioasă a forței de muncă.

— Pentru creșterea continuă a eficienței mecanizării — ne spunea tov. Trifu Milinton, directorul stațiunii — la adunarea generală semestrială a salariaților s-a adoptat un plan complex de măsuri. Între acestea menționăm: pregătirea și fertilizarea corespunzătoare a terenurilor ce vor fi semăntate cu grâu, ținînd seama de recomandările consfătuirii care a avut loc și de experiența acumulată în Bărăgan. O producție mai mare ne va aduce, potrivit noilor reglementări, venituri mai mari. Avem în vedere apoi folosirea din plin a dislocatoarelor și remorcilor la transportul sfeclei de zahăr și a combinelor C.T-2 R.P. la recoltatul porumbului pe suprafețe cât mai mari. Ne preocupăm, de asemenea, stocarea corespunzătoare a mașinilor care nu mai au de lucru în câmp, pentru a se preveni degradările, și pregătirea din vreme a condițiilor materiale pentru efectuarea unor reparații de cea mai bună calitate la tractoare în perioada de iarnă.

Activitatea cotidiană, de execuție, se cere aici, ca oriunde de altfel, mai strîns impletită cu analiza economică sistematică, înainte de a fi puși în fața faptului împlinit. Aceasta va permite să se desfășoare o muncă mai de perspectivă, o gospodărire internă mai judicioasă, o orientare mai rapidă a sprijinului spre lichidarea „locurilor înguste” și a cauzelor care au generat pierderi, pe scurt, o utilizare mai eficientă a forțelor și mijloacelor existente în stațiune, cu implicații pozitive asupra rezultatelor economice finale.

ST. VASILESCU

Puncte de vedere

Fundamentarea planificării teritoriale a producției medii la hectar

Planificarea producției medii la hectar trebuie să ducă la folosirea cât mai completă a resurselor naturale și economice de care dispune fiecare cooperativă agricolă. Volumul resurselor variază însă, în raport cu fertilitatea terenului și gradul de înzestrare cu mijloace de producție. Aceasta face ca stabilirea nivelului diferen-

țiat al producției medii la hectar pe culturi și unități, corespunzător condițiilor concrete ale fiecăreia, să constituie o lucrare deosebit de importantă.

	Grâu	Porumb	Cartof
Nota medie de apreciere a terenului sect.coop.(puncte)	37	38	32
Producția medie planificată (kg)	1 535	2 110	12 210
Revin în medie la un punct al notei de apreciere economică (kg)	41,5	55,6	378,3

În practică, de multe ori, aceste diferențieri au doar criterii subiective de apreciere. Problema stabilirii cât mai reale a nivelului producției medii la hectar este de mare importanță și actualitate, de ea depinzînd în bună măsură realizarea întregului plan de producție.

Pentru a avea o bază economică de apreciere a nivelului de producție medie la hectar pe diferite culturi se pot folosi hăr-

țile de apreciere economică a terenurilor agricole care exprimă nivelul diferit al fertilității pămîntului existent în fiecare cooperativă agricolă. Hărțile întocmite —

1-20 puncte pentru variațiile de climă; 1-20 puncte pentru înclinarea pantei și 1-15 puncte pentru hidrologie, exprimată prin adîncimea apei freatice, la care se adaugă un coeficient de corecție pentru condițiile de amplasare a cooperativelor și organizare a teritoriului. În mod practic, nici o cooperativă agricolă nu are terenul așezat în cadrul unei singure clase de apreciere economică, ceea ce face necesară stabilirea unei note medii ponderate, în raport cu suprafața deținută de fiecare tip de sol.

După stabilirea notei medii a fiecărei cooperative agricole și cunoscînd potențialul mediu al județului exprimat prin ponderea notelor atribuite tuturor terenurilor deținute de unități, se poate relativ ușor stabili nivelul de producție medie la hectar ce se planifică diferențiat de la o cooperativă la alta. Avînd în vedere potențialul mediu al județului, exprimat prin producția medie la hectar, se stabilește, diferențiat pentru fiecare cultură, cantitatea de produse ce revine la un punct al notei de apreciere economică.

Producția medie la hectar pe teritoriu, pentru fiecare cooperativă agricolă, se diferențiază în raport cu nota medie ce revine pentru cultura respectivă în cadrul cooperativei, înmulțită cu nivelul producției ce revine la un punct al notei de apreciere economică la cultura respectivă în medie pe județ. Procedînd în felul acesta se fundamen-

Clasa de apreciere	Nr. de puncte	Grâu	Porumb	Cartof
I	91 - 100	-	-	-
II	81 - 90	-	-	-
III	71 - 80	3,2	-	-
IV	61 - 70	21,1	28,5	3,2
V	51 - 60	12,3	2,5	3,3
VI	41 - 50	6,3	2,0	23,2
VII	31 - 40	22,0	25,2	30,0
VIII	21 - 30	20,4	31,2	30,1
IX	11 - 20	11,3	10,6	10,2
X	1 - 10	3,4	-	-

de apreciere economică a terenurilor, folosirea acestora în procesul de planificare scot în evidență o serie de resurse de creștere a producției agricole și de îmbinare a ramurilor și culturilor în așa fel încît să se obțină o producție sporită, cu cheltuieli mai puține, atît ca volum, cit și raportate la unitate de produs.

Favorabilitatea terenurilor este, după cum se știe, diferită pentru culturi. Iată care este structura acestei favorabilități în județul Vilcea, la principalele culturi.

Cooperativa agricolă	Grâu		Porumb		Cartof	
	Nota de apreciere economică	Kg.la ha	Nota de apreciere economică	Kg.la ha	Nota de apreciere economică	Kg.la ha
Zlătăreii	65	2 700 ¹⁾	63	3 500	27	10 200
Romanești	45	1 850	46	2 550	32	12 210
Mădulari	35	1 450	34	1 800	36	13 610

1) Se calculează prin înmulțirea notei de apreciere economică cu producția ce revine la un punct al notei în medie pe județ, ex.: 65 x 41,5 = 2 700

După cum se vede, diferențierile sînt destul de mari. Ținînd seama de acestea, fiecărei cooperative i se poate determina o notă de apreciere economică, folosindu-se o scară închisă de 1-100 de puncte (împărțită în 10 clase) prin care se exprimă favorabilitatea terenurilor. În sistemul de apreciere a terenurilor agricole folosit în țara noastră se atribuie, pe baza unor tabele sinoptice, 1-50 puncte solu-

tează mai bine diferențierea producțiilor medii la hectar în diferitele cooperative, în raport cu condițiile concrete de care dispun. Producția medie astfel determinată va exprima potențialul de producție real al fiecărei unități, va mobiliza mai larg cooperatorii în direcția valorificării cât mai complete a resurselor existente.

Gheorghe STOICA
doctorand în economie

Industria alimentară

Inteligența proprie concretizată în valori

Există în comuna Bragadiru — vecină Capitalei — o unitate a industriei alimentare a cărei denumire ciudată — „Fulgerul” — nu spune prea mult. Este această fabrică mai degrabă un complex industrial, căci se nasc aici cele mai neașteptate produse — de la spiritul rafinat, glucoză și drojdie de bere, pină la conserve de legume și fructe, lichioruri, malț, carbonat de calciu, pastă de tomate și acid carbonic, în total peste 300 de sortimente. În acest an s-au realizat peste plan produse de circa 4,2 milioane de lei. S-au obținut, de asemenea, importante economii de materie primă, s-au introdus în fabricație noi sortimente de băuturi spirtoase (lichiorurile din trandafiri și fistic, cocteil de gin, ginul extra, whisky-ul „Veritas”, fabricat pentru prima oară în România). Toate acestea grăiesc cu prisosință despre hărnicia colectivului de muncă de la „Fulgerul”.

Când mergi într-o uzină sau într-o fabrică și se prezintă mai ales cifre peste cifre, procente de depășiri la tot felul de indicatori, milioane economisite... Întrebi atunci: „Dar cine a realizat toate aceste milioane peste plan? Cum s-au dobândit astfel de economii impresionante?” Și, deodată și se răspunde cu căldură: „Oamenii noștri, cu pasiunea și inteligența lor!”. În spațiile atîtor cifre, află astfel aspecte vii, de muncă, de pasiune și dăruire, fapte înalțătoare.

Iată un prim fapt, unul ce pare mărunț: pe o rubrică dintr-o anumită situație, s-a consemnat laconic: economii de 71 tone de orz pentru malț. Orz ăsta e o materie primă la mare preț, mai ales acum cînd malțul e atît de cerut de industria berei, care cunoaște o dezvoltare accelerată. „Cum să facem să realizăm cît mai mult malț din aceeași cantitate de orz?” — iată o întrebare care frămîntă mereu mințile noastre neastîmpărată a comunistului Constantin Căuc, tehnician la secția malț. De luni de zile n-are astîmpăr. S-a ocupat de fiecare om din secție, a făcut zeci de probe de inmuier și germinare, fel de fel de analize de laborator — toate avînd un singur scop: consum de orz cît mai mic, malț cît mai mult. A avut și eșecuri, dar n-a dat înapoi. Pînă la urmă a reușit ce a vrut: stabilirea unui proces tehnologic optim de preparare a malțului, cu cel mai mic consum specific de orz.

În ambalaje atractive, ce imbie cumpărătorul, sortimentele realizate la Fabrica de produse zaharoase București sînt expediate ritmic spre diferiți solicitanți care le apreciază, pe merit, calitatea.

O altă cifră — 109 tone; ea reprezintă melasa economisită în acest an. Și e vorba de melasă din import, plătită de stat în valută. Cifra nu spune prea mult. Dar dacă întrebăm cum s-a realizat această economie și se dau imediat două nume — al inginerului Aurel Bodeanu și al maistrului Gheorghe Marin. Cînd s-a început a se fabrica drojdie din această melasă preparată din trestie de zahăr, vechile tehnologii stabilite pentru melasa din sfeclă nu se prea mai potriveau. Și au început acești doi oameni să caute cea mai bună rețetă pentru folosirea melasei din import: sute de probe de culturi de drojdie, de analize, de experiențe. Zile întregi de muncă, cînd au uitat, adeseori, și de mîncare și de somn. Pînă la urmă, melasa importată a fost învinsă cu tot noianul ei de colizi supraîncărcări, de aciditate mare și de alte mici sau mari necazuri pe care le provocau tehnologii. Din nou inteligența oamenilor a învins.

Încă o cifră: 600 000 de lei economisiiți anual prin înlocuirea lădițelor de lemn în care se expedia drojdia de bere, cu navețe din material plastic. De fapt, cîștigul cel mai mare la calitatea acestui produs atît de sensibil, l-a avut fabrica. Încă de multă vreme, beneficiarii reclamau că le seoseau lădițe cu drojdie de bere stricată. Au urmat anechete, analize, măsuri deosebite. Reclamațiile continuau să vină, consemnînd același fapt: la mijlocul lădiței, calupurile de drojdie erau gătite vîpîte, transformate într-un lichid viscos. Alte analize — același rezultat: drojdia de bere prezenta fenomenul de autoliză, de autodistrugere a celulelor sale. De ce, cum? Misterul dănuia.

Atunci, doi ingineri, Dumitru Berbinschi și Aurel Bodeanu, s-au transformat într-un fel de detectivi tehnologici, cercetînd cu răbdare întregul parcurs biochimic, atît de gîngăș și instabil, al preparării drojdiei de bere. Și, hiba au găsit-o acolo unde se așteptau mai puțin — în modul de ambalare. Pachetele de drojdie erau transportate în lădițe de lemn ermetice închise, strîns legate cu sîrmă, prin care aerul nu mai circula, ceea ce provoca autodescompunerea. S-au proiectat și s-au realizat apoi lădițe din plastic, cu găurile pentru aerisire și, atunci, beneficiarii, de cite ori sînt întrebați despre calitatea drojdiei ce poartă marca „Fulger”, răspund într-un singur cuvînt: „excelentă!”.

Poate n-ar trebui să încheiem aceste rînduri dedicate inteligenței creatoare de la „Fulger” fără a pomeni și de o altă realizare a inginerilor Boris Stoițev și Dumitru Berbinschi: elaborarea unui procedeu nou de fabricare a drojdiei de bere. Procedeu clasic, folosit în toată țara, realizează acest produs în cinci operațiuni tehnologice. Noua metodă, elaborată de cei doi ingineri din Bragadiru, creată anume pentru utilajele cu care este dotată fabrica, permite obținerea drojdiei doar în patru faze tehnologice. Avantaje? Reducerea substanțială a ciclului tehnologic și creșterea capacităților de producție cu 20—30%.

Sînt citeva fapte vii, de muncă și inventivitate, care explică elocvent cum se pot obține rezultate deosebite. Punîndu-se în valoare pasiunea și inteligența oamenilor, crește continuu masa valorilor dăruite societății.

Ion PREDA

La semnalul revistei

MĂSURI DE IGIENIZARE PE „CALEA LAPTELUI”

În nr. 30 (442) din 29 iulie 1971 al revistei „Agricultura” a apărut un articol intitulat „Pe calea laptelui — conflicte cu normele de igienă”, în care se critică o serie de aspecte privind nerespectarea prescripțiilor igienice de către I.A.S. și cooperative agricole de producție din județul Cluj în timpul operațiunii de mulgere, manipulare și transport al laptelui destinat industrializării și consumului populației. Pe marginea acestui articol, la redacție am primit trei scrisori. Una, de la Direcția generală pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape din județul Cluj în care se enumeră o serie de măsuri luate ca urmare a semnalelor critice ale revistei.

„Vă facem cunoscut că problema îmbunătățirii condițiilor de igienă la mulgerea și manipularea laptelui în unitățile noastre a fost pe larg dezbătută cu șefii fermelor zootehnice, medicii veterinari de circumscripție, toți specialiștii din acest sector primind sarcini concrete pentru respectarea cu rigurozitate a re-

guliilor igienico-sanitare la fermele de vaci. În același timp, s-a stabilit ca întreprinderea de industrializare a laptelui din Cluj să pună la dispoziția fermelor zootehnice materialele necesare menținerii unei curățenii desăvîșite pe tot circuitul laptelui. Circumscripțiile veterinare vor fi aprovizionate cu aparatură de control și reactivii necesari pentru determinările de calitate a laptelui” — se spune printre altele în sus-menționata scrisoare.

„Articolul apărut în revista „Agricultura” și altele similare publicate de alte ziare au determinat organele locale să intensifice controalele cu privire la respectarea normelor de igienă la fermele

de vaci — ne relatează în cea de a doua scrisoare, Aurel Cora, directorul întreprinderii de industrializare a laptelui din Cluj. Tehnicienii întreprinderii noastre, în colaborare cu specialiștii de la Inspectoratul general pentru controlul calității produselor și Inspekția veterinară de stat, au declanșat o amplă acțiune de îndrumare a cooperativei agricole pentru respectarea cu strictețe a prescripțiilor de igienă a laptelui. Am început să punem la dispoziția unităților cooperatiste, contra-cost materialele necesare spălării și dezinfectării utilajelor de manipulare a laptelui, precum și aparatură de control necesară.

Cu toate că în ultima vreme

condițiile de igienă și parametrii calitativi ai laptelui destinat industrializării s-au îmbunătățit, considerăm că această problemă a igienei va trebui să preocupe îndeaproape, în permanență, lucrătorii întreprinderii noastre, dar, mai ales, pe specialiștii din fermele zootehnice producătoare de lapte.”

Cea de-a treia scrisoare ne parvine de la C.A.P. Someșeni, fiind semnată de președintele cooperativei Ilie Rusu și de șefa fermei zootehnice, Ing. Clementina Trifan. Semnatorii își însușesc critica adusă de revistă și enumeră toate măsurile operative luate de consiliul de conducere pentru înlăturarea deficiențelor semnalate de articol.

„Menționăm — se spune în încheierea scrisorii din Someșeni — că după opt zile de la apariția sus-menționatului articol, la un nou control efectuat de o comisie de specialiști din M.A.I.A.S.A. nu s-au mai constatat deficiențe privind condițiile igienice ale laptelui livrat de noi”.

Progresele științei

Nucleul atomic în serviciul agriculturii

Cercetările nucleare — ramură de avangardă a științei contemporane — s-au dezvoltat mult, în țara noastră, în ultimii ani. Congresul al X-lea al P.C.R. a aprobat primul program nuclear național avînd ca obiective principale industrializarea energiei nucleare, introducerea acestei energii în balanța energetică națională și extinderea cercetărilor pentru diversificarea aplicării tehnicilor nucleare în sectoarele productive și în alte domenii.

Urmînd indicațiile prețioase date de tovarășul Nicolae Ceaușescu — secretarul general al partidului a venit nu o dată în mijlocul cercetătorilor, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor de la Institutul de fizică atomică — oamenii de știință și specialiștii își concentrează eforturile în direcția realizării obiectivului de bază al Programului nuclear național — industrializarea energiei nucleare și introducerea în economia națională a celor mai noi tehnici elaborate pe baza unor cercetări proprii de fizică atomică și nucleară.

Printre diversele ramuri de activitate care beneficiază de pe urma tehnicilor nucleare se numără și agricultura, cu sectoarele ei conexe. În momentul de față, grație contribuției Institutului de fizică atomică, alături de industrie, medicină, cercetare, agricultură, silvicultură și industria alimentară dispun în măsură crescîndă de aparatură, instalații, radioizotopi și metode nucleare.

În ultimii ani, cercetarea agricolă a început să folosească tot mai larg metodele nucleare, de pildă, în domeniul creării de noi soiuri de plante și în lupta împotriva bolilor și dăunătorilor. Dar, domeniul de utilizare a mijloacelor și metodelor nucleare se lărgeste continuu. Astfel, realizînd o sursă de radiații gama cu ajutorul cobaltului radioactiv, I.F.A. a reușit să contribuie la soluționarea unor probleme practice de mare utilitate ca, de exemplu, stimularea activității biologice a culturilor de drojdie în scopul creșterii randamentului la fabricarea alcoolului din melasă și la producerea, din aceeași materie primă, a drojdiei pentru panificație. Totodată, s-a obținut scurtarea ciclului tehnologic la fabricarea berii și micșorarea consumului de materie primă. În același domeniu, prin iradierea orzului folosit ca materie primă s-a realizat o reducere a pierderilor prin radicele și colți și o creștere a calității malțului.

Prin iradierea unor produse agroalimentare a fost îmbunătățită păstrarea acestora, ceea ce a făcut ca ele să fie mai mult timp apte pentru consum.

Metodele nucleare aduc și pot aduce încă și mai multe foloase activităților legate, într-un fel sau altul, de agricultură. Iată, de pildă, crearea sistemelor de irigații. La construcția barajelor se determină densitatea solului sau a materialelor de construcție cu ajutorul mijloacelor radiometrice, care folosesc așa-numita retroîmprăștiere a radiației gama. Cu ajutorul unor aparate create la I.F.A. se determină și umiditatea atît a solului agricol cît și a solului pe care se construiesc baraje și alte obiective. În viitorul apropiat, aceste aparate urmează să fie și mai mult perfecționate în sensul cerut de automatizarea proceselor.

Tot metodele nucleare sînt cele care ajută și la alte operații cum sînt cele din domeniul controlului calității unor obiecte. Astfel, trasorii radioactivi sînt folosiți — rîmînem în continuare în aria sistemelor de irigații — în controlul etanșității conductelor îngroapate. La toate acestea se poate adăuga utilizarea unciilor dintre tehnicile cele mai de avangardă: laserul. Cu ajutorul laserilor cu heliu-neon creați la I.F.A. se poate realiza, de pildă, alinierea perfectă a conductelor.

Evident, șirul aplicațiilor nucleare valabile pentru agricultură și domeniile înrudite nu se oprește aici. Noi cîmpuri de activitate vor fi eprînse în sfera acestor aplicații, ca de pildă, epurarea apelor provenite de la complexele zootehnice, cu ajutorul electronilor accelerați — pentru a nu cita decît această posibilitate, care experimental a dat rezultate foarte bune.

Ca și în alte domenii, în agricultură, industria alimentară, silvicultură, gospodărirea apelor, în cercetarea de specialitate, aplicarea metodelor nucleare se va extinde. Aceasta ilustrează calea pe care o parcurg cercetările nucleare pentru a deveni o adevărată forță de producție.

Adrian COSTA

Programul național privind gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare

CERCETĂTORII — PROMOTORII NOULUI

La marginea Capitalei, vizavi de Uzinele „Semănătoarea”, se află clădirile și laboratoarele Institutului de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare. Am avut deseori prilejul să luăm contact cu cei ce lucrează în acest centru al științei și tehnicii românești, unde se nasc idei, procedee, tehnologii avansate menite să ajute la mai buna gospodărire a apelor și a pământului țării.

Zilele trecute, ne-am întâlnit din nou cu câțiva specialiști din institut; de data aceasta ne-am oprit în hala și a pol pe poligonul de hidraulică experimentală, unde se execută, pe modele miniaturale, airdoma celor ce vor lua ființă în marile sisteme de îmbunătățiri funciare, hidroenergetice sau de navigație, încercări de mare finețe și complexitate. Gazda noastră, prof. dr. doc. **Simion Hincu**, director adjunct științific al institutului ne dă câteva detalii.

„Programul Național privind gospodărirea rațională a surselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, ne spune interlocutorul, cuprinde prevederi de o deosebită importanță. La materializarea cărora sistem chemați să ne aducem întreaga contribuție și noi, cercetătorii. Avem de făcut față unui complex de lucrări de care depinde, în final, concretizarea, pe teren, în diferite zone ale țării, a amenajărilor respective. În hala și în poligonul pe care le-ați vizitat executăm o serie de experimentări, căutând să transpunem, la scară redusă, condițiile existente în viitoarele sisteme.

În momentul de față amenajăm poligonul de hidraulică experimentală, care va acoperi, în final, suprafața de 15 ha; începutul este încă modest dar, pe măsura înzestrării cu utilaje și construcții, vom putea efectua o serie întreagă de experimentări privind automatizarea dirijării apei, studiarea unor modele de dimensiuni mari pentru aducțiunea apei în sistemul Mostiștea, amenajarea „polderului” de pe riul Moftinu, efectul și prevenirea loviturilor de „berbec” etc. Studiem hidraulica canalelor de irigații, în condițiile transportului automatizat al apei, cu aplicație practică la sistemul Negru-Vodă, din marele complex Carasu. Vom intensifica cercetările privind comportarea diferitelor dispozitive pentru măsură și control în sistemul de irigații (deversoare cu mască, vane AVIS, AVIO), perfecționări și asimilări de utilaje și instalații de acest gen.”

Nu putem cuprinde, desigur, în câteva rânduri întreaga activitate a colectivului institutului vizitat. O notă aparte, credem, se cuvine menționată pentru ineditul cercetărilor întreprinse în scopul extinderii irigațiilor, desecărilor și îndiguirilor, acțiuni de îmbunătățiri funciare cu mare pondere în actualul cincinal. Potrivit indicațiilor date de documentele de partid, de tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, ne spune **dr. ing. Gheorghe Pricop**, șeful secției de irigații, noi cei ce activăm pe tărîmul științific avem datorita de onoare de a promova cu consecvență știința și tehnica românească, de a in-

troduce cât mai urgent, în practică, rezultatele cercetării, limitînd în cât mai mare măsură importul și cheltuielile de producție. Putem afirma că sprijinul multilateral pe care partidul și statul nostru îl acordă dezvoltării activității științifice pe toate tărîmurile, s-a făcut și se face simțit și în cadrul institutului nostru. Am izbutit în ultimii ani să elaborăm și să dăm producției o serie de utilaje și metode perfecționate. Aspersoarele A.S.J.-M, A.S.M.₂ și A.S.M.₂-M, pe care le-am realizat în colaborare cu I.C.M.A., fabricate astăzi la Uzinele „Armătura” din Cluj, împinzesc multe din sistemele de irigații realizate în ultimii ani. Prin creația specialiștilor noștri, datorită eforturilor depuse de industria noastră, unele sisteme de irigații, printre care Jegălia și Pietroiu-Ștefan cel Mare au fost înzestrate cu aspersoare autohtone, deși inițial se prevăzuse în proiecte folosirea unor utilaje procurate din import; tot ca o realizare poate fi menționat dispozitivul automat pentru protejarea, în funcțiune, a agregatelor A.P.T.-M și A.P.T.-50/60 utilizate la irigarea prin aspersiune. Întreprin-

dem studii și cercetări privind realizarea de aripi de aspersiune cu conducte din polietilenă; încercăm diferite tipuri de utilaje și materiale pentru transportul mecanizat al aripilor de ploaie; în scopul extinderii udării pe brazde lungi și pe fișii sint în curs de definitivare cercetările privind utilizarea de conducte flexibile. În tehnica irigațiilor se încearcă de mai mulți ani prevenirea pierderilor de apă, în canale și bazine, prin impermeabilizarea cu folii de polietilenă; se studiază, de asemenea, folosirea unor dale de diferite forme, mărimi și structuri ale materialelor componente. În ultima vreme s-au intensificat cercetările legate de verificarea funcționării antenelor (conducte de ordinul III), cu viteze sporite, în scopul optimizării schemelor de amenajare a sistemelor de irigații cu conducte îngroapate. În același scop, se mai experimentează aripi de aspersiune de diferite lungimi, aripi cu funcționare alternativă a aspersoarelor, precum și aripi de aspersiune cu alimentare prin ambele capete. Un aspect nou al muncii de cercetare îl constituie colaborarea cu Centrula de exploatare și întreținere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor.”

Noutăți de genul celor amintite se înfilnesc și în domeniul desecărilor și îndiguirilor. Ținînd seama de condițiile specifice ultimilor ani, atenția cercetătorilor este dirijată cu precădere spre o problemă nouă — înlăturarea excesului de umiditate temporară, de pe terenurile cu drenaj natural slab. Din amănuntele înfățișate de **dr. ing. Constantin Haret**, șeful secției de desecări-îndiguirii, rezultă că există de pe acum o serie de rezultate verificate, care pot și trebuie introduse în practică.

În ultima vreme au fost organizate

cercetări referitoare la utilizarea de noi materiale la lucrările de drenaj — cele plastice, filtrante (pietrișul, turba, vata de sticlă), primele rezultate fiind încurajatoare. Se prevede ca, în felul acesta, să se extindă utilizarea pe scară largă, în acțiunile de desecări, a materialelor produse în țară, înlăturîndu-se în măsură cât mai mare importul. Urmează, de asemenea, să fie intensificate cercetările legate de drenajul în sere, amenajîndu-se modele experimentale, la scară naturală, unde se vor studia măsurile cerute de regularizarea regimului de apă din solul folosit în sere, spălarea sărurilor și distrugerea agenților patogeni. Regularizarea regimului de apă, prin crearea de mici acumulări — lacuri colinare — așa cum s-a făcut pe platforma de la Cotmeana — Argeș, studiarea infiltrației apelor pe sub diguri, cercetările privind imbinarea drenajului cu irigația vor ocupa, la rîndul lor, un loc de frunte pe agenda de lucru a specialiștilor.

Aspectele, succint prezentate, dovedesc interesul crescînd al colectivului I.S.C.I.F. de a aduce un aport considerabil la valorificarea superioară a resurselor țării. Rezultatele obținute aici sînt apreciate astăzi nu numai la noi ci și peste hotare. Este lesne deci de înțeles de ce tot mai mulți specialiști din cadrul institutului sînt solicitați și participă activ, în diferite țări ale globului, la lucrările diferitelor consfătuiri și simpozioane, precum și la conducerea unor ample lucrări de gospodărire a apelor sau de îmbunătățiri funciare. Pe zi ce trece crește exportul de inteligență românească. Este un fapt care nu poate decît să ne bucure pe noi toți.

Ing. N. FLORIAN

Evoluția condițiilor agrometeorologice

Așa cum era de așteptat, în luna august a predominat timpul frumos și călduros, mai mult de jumătate din numărul zilelor fiind însoțite și lipsite de precipitații. Totalul precipitațiilor lunare (august), căzute în zonele agricole, au oscilat cel mai frecvent între 30—70 mm, apropiindu-se de limitele normale.

O imagine mai concludentă privind resursele de umiditate ale plantelor rezultă din zonalitatea precipitațiilor căzute în întreg anotimpul de vară (vezi harta alăturată). Din analiza acestora, în raport cu rezervele existente anterior în sol și cu intensitatea evaporației, a rezultat că în cursul lunii august culturile aflate în vegetație au avut o bună aprovizionare cu apă, în cea mai mare parte a Transilvaniei, Munteniei și Moldovei.

Deficite moderate (umiditate accesibilă 300—800 m³/ha), s-au semnalat în sud-vestul Transilvaniei, Banat, parțial în Cîmpia Crișurilor, Podișul Birladului și Dobrogea. Foarte accentuat și persistent a fost deficitul de umiditate în sol în Oltenia (îndeosebi în zonele de șes) și sud-vestul Munteniei, unde conținutul de umiditate al solului a scăzut în a doua jumătate a verii, pînă la limite apropiate de coeficientul de ofilire.

În Banat, ca și în partea centrală și vestică a Munte-

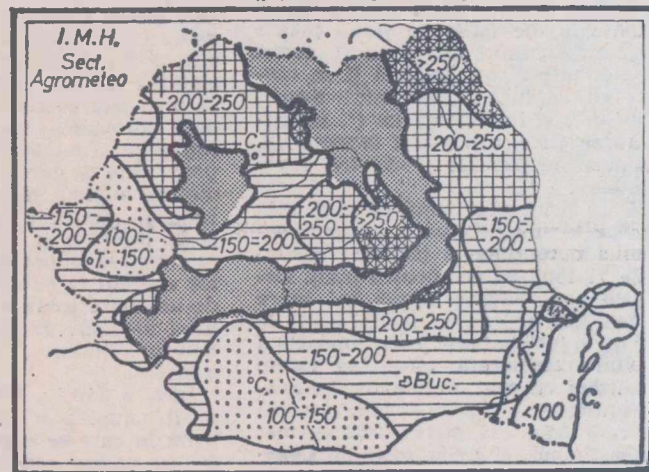
niei, fenomenele meteorologice negative au avut o durată și intensitate mai mică.

În cea mai mare parte a Transilvaniei și Moldovei și îndeosebi în Bărăgan, unde a existat o imbinare optimă între regimul de umiditate și de temperatură, starea de vegetație a culturilor și perspectivele de producție sînt bune.

Este de reținut însă că, în majoritatea zonelor agricole, temperaturile ridicate din a doua jumătate a verii au determinat o accelerare a desfășurării fazelor fenologice și aceasta mai accentuat în zonele sud-vestice, unde radiațiile intense au fost însoțite de deficite de umiditate în sol și aer. În aceste condiții, încheierea ciclului de vegetație (faza de maturitate) se produce mai timpuriu decît în anii precedenți. În sudul țării, unele lanuri de porumb au intrat în faza de coacere încă din a doua jumătate a lunii august.

Analiza perspectivei în evoluția timpului arată că, în cursul lunii septembrie, condițiile agrometeorologice se vor menține în general favorabile desăvîrșirii ciclului de vegetație al culturilor. În prima jumătate a lunii va domina o vreme frumoasă și destul de călduroasă. Se vor semnala ploi de scurtă durată, însoțite de intensificări ale vîntului. Temperaturile minime vor oscila între 8 și

PRECIPITAȚII ATMOSFERICE CAZUTE ÎN ANOTIMPUL DE VARĂ 1.VI-31.VIII 1971

în mm.

16°, iar maximele între 22—28°, izolat mai ridicate în Cîmpia Dunării.

În majoritatea zonelor se vor menține condiții prielnice pentru lucrările de recoltare a culturilor tîrzii și pregătirea patului germinativ pentru culturile de toamnă. Nu se întrevăd însă condiții pentru ameliorarea sensibilității a regimului de umiditate în sol, în sud-vestul țării (mai ales în Oltenia și sud-vestul Munteniei).

În a doua jumătate a lunii, instabilitatea vremii va fi mai frecventă, temperatura va scădea ușor și vor cădea ploi aproape în toate regiunile țării, precipitații mai abundente înregistrîndu-se în jumătatea de est a țării.

Temperaturile maxime nu vor depăși de regulă 24—26°.

Noapțile și diminețile vor fi în general răcoase, iar după 21 septembrie este de așteptat producerea locală a brumei și înghețurilor, mai ales pe văi și depresiuni, în jumătatea de nord a țării. Marea majoritate a lanurilor de porumb pentru boabe va încheia ciclul de vegetație pînă la această dată.

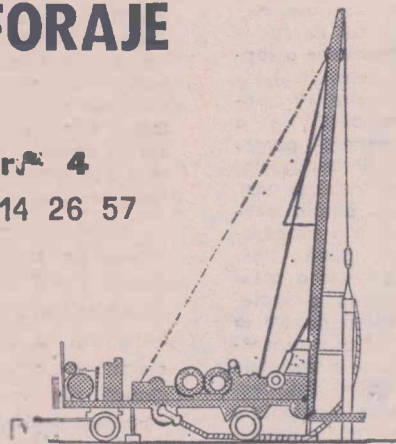
În ansamblu, evoluția condițiilor atmosferice în luna septembrie nu se va depărta sensibil de limitele normale.

Ing. O. BERBECEL
Institutul de meteorologie și hidrologie

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI APELOR

ÎNTRERINDERE DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sector 4
Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru :
  - alimentări cu apă
  - desecări
  - irigații
  - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani, fundații pe piloți
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :
  - înmagazinări
  - stații de pompare
  - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

silvicultură

În această perioadă, organele silvice de la ocoale culeg datele de teren necesare întocmirii lucrărilor de statistică și prognoză la dăunătorii forestieri. Lucrarea este deosebit de importantă întrucât fundamentează proiectul de plan care va cuprinde acțiunile de protecția pădurilor ce urmează să se efectueze în anul 1972.

Grupa principală de dăunători forestieri care reclamă un volum mare și pretențios de lucrări este cea a insectelor defoliatoare. Pentru a ne da seama de proporția pe care o reprezintă acești dăunători, amintim că din statistica pe anul 1970/1971 rezultă următorul fapt: din totalul suprafețelor unde s-au semnalat și înregistrat vătămări, insectele participă în proporție de 71 la sută, paraziții vegetali 6 la sută, mamiferele rozătoare 1 la sută și factorii abiotici 22 la sută. Dintre insecte, 74 la sută reprezintă cele defoliatoare, din care 63 la sută Tortrix viridana, 10 la sută Geometridae, 10 la sută Malacosoma neustria, 6 la sută Lymantria dispar, 2 la sută Drymonia chaonia și 1 la sută Euproctis chrysochroa.

Dacă ne referim la volumul lucrărilor de combatere chimică din acest an reiese că 60 la sută din acestea au fost aplicate împotriva insectelor defoliatoare; de aici, o sarcină de primă importanță, și anume definitivarea cu toată răspunderea a statisticii și prognozei acestor dăunători.

În cele ce urmează vom sublinia câteva aspecte privind depistarea și prognoza principalelor insecte defoliatoare.

Tortrix viridana înregistrează o diminuare a gradației comparativ cu anul trecut; totuși, din depistările făcute pînă în prezent, după pupe, rezultă că o suprafață apreciabilă din arboretele de evercinee, și în special de gîrniță, stejar pedunculat, gorun sînt infestate de acest dăunător. Pentru întocmirea unei prognoze corespunzătoare este necesar ca începînd cu luna septembrie să se facă depistarea, după ou, în toate parcelele în care prezența insectei a fost semnalată (omizi, pupe și exuvii pupale). În fiecare parcelă se iau cîte 6 ramuri de control, din cîte trei arbori care să reprezinte condiția medie a arboretului. Pe ramurile respective se numără mugurii bine dezvoltați și ouăle dăunătorului; apoi se face raportul dintre numărul de ouă vii și cel de muguri pentru stabilirea gradului de infestare.

Deoarece în ultimii ani a crescut considerabil proporția altor tortricide și în special a lui **Archips xylosteana**, este necesar ca depistările în stadiul de ou să se înregistreze separat pentru această

specie a cărei biologie diferă de a lui Tortrix viridana. Ouăle de Archips xylosteana sînt depuse pe ramuri avînd diametrul, în medie, între 4—9 mm, în majoritate fiind situate în vârful coronei. Depunerile de 25—29 ouă, în medie, se găsesc în jurul cicatricei frunzelor. Partea vizibilă a depunerilor — care constituie secreția protectoare, relativ lucioasă și rezistentă, toamna și iarna este asemănătoare sau ceva mai închisă decît culoarea ramurilor. De fapt la depistare se pot utiliza aceleași ramuri de probă pentru determinarea gradului de infestare la ambele specii de tortricide.

Geometridae sp., își mențin de cîteva ani gradațiile la același nivel. În majoritate, infestările sînt combinate cu cele de Tortrix viridana. Din a doua jumătate a lunii septembrie se face depistarea după pupe, prin sondaje în sol, iar după

remarcă mai ales în partea de sud a țării) a început să infesteze în afară de evercinee și arborete de salcîm din sudul Olteniei cît și de plop și salcie din Lunca și Delta Dunării. La Lymantria dispar depistarea insectei se face, în această perioadă, după depunerile de ouă, luînd în calcul cîte 10 arbori pe fiecare parcelă infestată pentru a putea stabili procentul probabil de defoliere.

În pădurile de rășinoase, în moldișurile din Carpații Orientali este semnalată prezența lui **Lymantria monacha**, care de la stingerea puternicilor gradații din 1958 se menține în latență. La acest dăunător extrem de periculos se fac în prezent depistări după fluturi, zborul lor fiind aproape încheiat, urmînd ca apoi să continue depistările după ouă.

În brădetele și mai ales în cele din zona Anina — Oravița se semnalează **Choristoneura murinana** și mai puțin **Semasia rufimitrana**, care la fel se mențin la un nivel scăzut.

Pentru executarea depistărilor și întocmirea corespunzătoare a lucrărilor de statistică și prognoză un sprijin prețios îl dau specialiștii Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice, la care trebuie să se apeleze ori de cîte ori este nevoie. S-a demonstrat faptul că acolo unde există o strînsă colaborare între organele de producție și cercetare, pe linie de protecția pădurilor, lucrările au fost de cea mai bună calitate.

Pe baza datelor de statistică și prognoză se constituie zona de combatere chimică. În această privință trebuie avut în vedere gradul probabil de defoliere, faza gradației, valoarea arboretelor din punct de vedere economic și social. În zona de combatere se trec arboretele în care speciile de evercinee participă în compoziție cu peste 50 la sută, iar procentul probabil de defoliere la dăunători depășește 25 la sută la Lymantria dispar (după ouă), 50 la sută la Molacosoma neustria (după ouă), Geometridae (omizi, fluturi), Euproctis Chrysochroa (omizi), 100 la sută la Tortrix viridana în cazul pădurilor de gîrniță și 75 la sută la restul speciilor de stejar (după ouă), numai în progradăție. În cazul unor păduri de interes social, sau cu fenomen de uscare, dăunătorii se combat în progradăție de la un procent probabil de defoliere ce depășește 25 la sută și în retrogradăție de la 50 la sută. Nu se aplică tratamente la arboretele brăcuite și degradate, care în următorii 5—10 ani urmează să fie refăcute.

În concluzie, trebuie de reținut faptul că una din fazele importante ale activităților de protecția pădurilor este întocmirea statisticii și prognozei insectelor defoliatoare, pe baza cărora se constituie zone de combatere chimică în primăvara viitoare.

Ing. Adam SIMIONESCU
Departamentul silviculturii

Întocmirea lucrărilor de statistică și prognoză la principalii dăunători

flutur în perioadele 15 X—30 XI cu ajutorul inelelor de clei. În stadiul de pupă, în fiecare parcelă se fac cîte trei sondaje pe 1 m² de sol, la adîncimea de 10 cm, sub trei arbori de control din parcelă. Pupele găsite se colectează și se împart pe specii, sexe și stare de sănătate. Procentul probabil de defoliere se stabilește pe parcelă prin însumarea lui pe specii.

La **Malacosoma neustria**, începînd din luna august și pînă în aprilie anul viitor, depistarea se face după inelele de ouă de pe creșterile de 2—3 ani. În fiecare parcelă se aleg cîte 10 arbori din care se taie 1/10 din coroană, alegîndu-se ramuri de la toate nivelele. Pe aceste ramuri se numără inelele de ouă și se determină numărul mediu la inele și ouă pe arbore cu ajutorul cărora se calculează procentul probabil de defoliere.

Lymantria dispar (a cărei prezență se

CULORILE DE AZI ȘI DE MÎINE ALE DOBROGEI

te arhitecturii peisajere, cresc și se dezvoltă puieții de pin, de lenupăr, de tuia, arbuști ornamentali ca Spiraea, Hibiscus, Buxus, Berberis. Tot pepinierele inspectoratului silvic furnizează materialul dendrologic ornamental care va fi folosit la înfrumusețarea comunelor rurale, în acțiunea de sistematizare. Plantați pe noile străzi, delimitînd terenuri de joacă a copiilor, arbuștii vor contribui la definirea personalității acestor localități.

În pepinierele constănțene a dat rezultate vrednice de toată luarea aminte cultura trandafirului; această plantă, care cunoaște peste o mie de varietăți, se bucură de aleasă prețuire atît din partea savanților cît și a poezilor.

O altă activitate a inspectoratului este crearea unor secții de producție de bunuri atît pentru consumul intern cît și pentru export, care, singure, asigură un venit anual de aproape 3 milioane de lei. Așa, de pildă, la o unitate instalată în comuna M. Kogălniceanu se produc cozi de unelte, diverse piese din lemn

- Verdele maiestuos al speciilor ornamentale
- Împăduririle și exploatarea mai rațională a fondului forestier contribuie la menținerea echilibrului climatic și biologic

pentru mașinile agricole, semănători, combine etc. O preocupare aparte merită subliniată, ca o inițiativă laudabilă, cu perspective de viitor, prin investiția minimă și beneficul mare pe care îl aduce: este vorba de prelucrarea răchitei pentru împletituri. Cele 25 000 de produse rezultate din activitate amintită ce vor fi exportate anul acesta, vor aduce vistieriei inspectoratului frumoasa sumă de peste 2 milioane de lei. Propunîndu-și exploatarea intensivă a fondului fores-

AFLAM DE LA A.G.V.P.S.

CALENDARUL VINATORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV PE LUNA SEPTEMBRIE

În această lună este permisă vînătoria de prepelițe, cirstei, porumbel sălbatic, turturele, gîște și rațe sălbatic și la alt vînat de baltă. De la 15 septembrie se pot vîna și ierunci. De asemenea, pot fi vînați toți dăunătorii cu pîr sau cu pene, în afara celor ocrotiți de lege. Atenție! Pentru cerbi carpațini, cerbi lopătari, șapi de capră neagră, căprioari și urși carnivori este nevoie de autorizație.

În septembrie se continuă colectarea de semințe; se culeg și se depozitează în locuri potrivite diverse fructe: castane, jîr, ghindă etc.

★

Pescuitul sportiv este permis la toate speciile de pește din apele de șes. Se obțin bune rezultate mai ales în Dunăre și în Delta. În apele de munte, începînd de la 15 septembrie, este oprit pescuitul sportiv la păstrăv indigen, dar continuă să fie permis pescuitul la lipan. Tot în această perioadă se deversează puicatul de pește crescut în pepiniere.

BUNI GOSPODARI

Membrii filialei vînătorilor și pescarilor sportivi din Măcin, județul Tulcea, au obținut frumoase rezultate în activitatea de ocrotire și gospodărire a efectivelor de vînat, existent în terenurile care li s-au încredințat. În primul semestru al acestui an au îndeplinit sarcinile anuale la combaterea dăunătorilor vînatului (au impuscat 270 ciini hoinari, 92 vulpi, 420 ciori grive și coțofene etc.), la construcții și instalații vînătorești, la asigurarea hranei vînatului în iarna viitoare și altele.

Datorită acestor fapte efectivele de vînat au sporit considerabil.

NU MAI ESTE VÎNĂTOR

De multe ori, în drumurile sale prin pădure, vînătorului Alexandru Secula din comuna Ilia, județul Hunedoara, îi ieșea în cale cîte o căprioară. Faptul îl sîcîia. Adică ele nu știau că este vînător? Și într-o zi s-a hotărît să le... învețe minte. Și-a luat arma, s-a dus în pădure (fond de vînătoare G.V.S.) și prima căprioară care i-a ieșit în cale a căzut fulgerată de un foc de pușcă. A dus-o acasă și tocmai cînd o „grijea” cum se cuvine, s-a trezit cu musafiri: șeful postului de miliție din comună și tehnicianul ocolului silvic.

Cazul de braconaj era clar; în consecință li s-au ridicat cele două arme de vînătoare și permisul, urmînd să apară în fața justiției.

ALT „GHINION”

Trei vînători din Aninoasa — Ion Mișcu, Vasile Vlașin și Ion Vlașin — deși nu aveau convenită autorizație, au ieșit la vînătoare la „ce-o pica”. Întil le-a „picat” o căprioară, apoi un gâdăcel de mistreț.

Prinși asupra faptului, cei trei braconieri au fost deferiți justiției.

I. CÎRCIU

Peisajul Dobrogei se schimbă pe zi ce trece, căpătînd noi valențe de frumusețe și inedit. Dacă la aspectul cromatic al viilor, livezilor și holdelor întinse se adaugă an de an, în măsură sporită, și verdele maiestuos al plantațiilor silvice (deosebi al mult căutatelor specii ornamentale, acesta este rezultatul de necontestat al silvicultorilor județului, a ceea ce iubitorii de util și frumos, care gospodăresc în prezent 24 000 hectare de pădure, din care 8 000 de hectare situate în Lunca inundabilă a Dunării.

În acțiunea de folosire cît mai chibzuită a patrimoniului forestier al județului, de substituire a arboretelor slab productive, un rol important îl are asigurarea materialului săditor. În cadrul Inspectoratului silvic Constanța au fost organizate pepiniere centrale — bine dotate — cum sînt cele de la Hirșova, Mamaia, Corbu și Agiea. Aceste veritabile „crescătoria” de arbori furnizează anual milioane de puieți, activitate cu implicații largi nu numai pe tărîm economic ci și de natură estetică. Puieții aceștia „educați” întru frumusețe în pepiniere, ajung să împodobească străzile, curțile, dau umbră și răcoare, resimțite ca o adevărată binefacere în canicula verii dobrogene. Sub îngrijirea specialiștilor, în acord cu exigen-

tier, inspectoratul și-a format și o remarcabilă bază apicolă; la ora actuală există circa 2 000 familii de albine, cu o producție anuală de mai bine de 20 de tone. Contravaloarea mierii livrată la export de către stupinele ocoalelor silvice Cernavodă și Murfatlar, bunăoară, a ajuns la 400 000 de lei.

Rentabilă s-a dovedit și valorificarea fondului cinegetic. Vînătoria, latură prosperă a activității inspectoratului, merită o atenție aparte. S-au organizat vînători cu turiști străini, mai ales la căprioar. În acest scop, s-au amenajat, în păduri, într-un decor splendid, cabane la Negureni, Tașman și Grindul Lupilor. Dotările moderne, confortul, varietatea vînatului din pădurile dobrogene (mistreț, fazan, iepure, diverse specii de păsări de baltă, ca să nu mai vorbim de căprioar) vor contribui la dezvoltarea acestei activități. Demn de reținut este și faptul că în raza ocolului Băneasa se află singurul loc din țară unde s-a acclimatizat cu certe rezultate muflonul, specie de oaie sălbatică din Corsica și Sardinia.

Aspectul cel mai însemnat

al activității colectivului de silvicultori îl reprezintă, fără îndoială, împăduririle. Inspectoratul execută anual astfel de lucrări în valoare de peste 7 milioane de lei, în vederea refacerii arboretelor degradate, creșterii producției și introducerii unor specii forestiere de mare productivitate. În zona inundabilă a Dunării, de pildă, s-au plantat plopi euramericani și sălcii selecționate, ce vor constitui în viitor materie primă pentru industria de celuloză. Acesta este, de altfel, un reper important în activitatea economică a inspectoratului. În această privință, reține atenția faptul că suprafața, la culturile speciale pentru celuloză, va atinge în curînd cifra de 300 ha. Lemnul pădurilor dobrogene se va transforma în celuloză, plăci aglomerate, stîlpi de abataj etc. Productivitatea mare a pepinierelelor, asigurată de aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a tehnologiilor superioare (administrarea unor cantități sporite de îngrășăminte, instalații de udare, întreținere cu utilaje perfecționate etc) permite ca inspectoratul silvic să livreze puieți și în alte județe: Teleorman, Ilfov, Ialomița, Tulcea etc., realizînd astfel beneficii remarcabile.

Andrei BANDUROVSKI

Adunările generale ale reprezentanților salariaților din centralele industriale

PRILEJ DE AFIRMARE PLENARĂ A CONȘTIINȚEI SOCIALISTE

În aceste zile au loc adunările generale ale reprezentanților salariaților din centralele industriale, trusturile și întreprinderile subordonate acestora. Menite să analizeze multilateral activitatea desfășurată și rezultatele obținute pe primul semestru al anului, să dezbată sarcinile de plan pe semestrul al doilea și pe anul 1972 și să stabilească cele mai potrivite măsuri pentru îndeplinirea lor, aceste foruri supreme de conducere a activității întreprinderilor, de manifestare plenară a democrației socialiste reprezintă, totodată, un prilej de puternică afirmare a conștiinței socialiste a celor ce muncesc. În dubla lor calitate, de producători și pro-

prietari, salariații întreprinderilor, printr-o participare activă la dezbateri, prin dezvăluirea cu curaj a lipsurilor ce se mai manifestă și propunerea unor măsuri judicioase privind dezvoltarea pe mai departe a producției, fac dovada unei înalte conștiințe civice, a unei depline responsabilități față de mersul înainte al întregii noastre societăți.

E spiritul dominant care caracterizează lucrările adunărilor generale ale reprezentanților salariaților din centralele industriale și trusturile subordonate Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Centrala uzinelor de fabricații, reparații și montaj în agricultură

RECEPTIVITATE ȘI RESPONSABILITATE PENTRU ACCELERAREA MODERNIZĂRII AGRICULTURII

Sub semnul acestei trăsături distinctive, în spiritul indicațiilor date la Congresul al X-lea al P.C.R. pentru promovarea consecventă a elementului novator, adunarea generală a reprezentanților salariaților din Centrala uzinelor de fabricații, reparații și montaj în agricultură, la care au luat parte directori și ingineri șefi din uzine, secretari ai comitetelor sau organizațiilor de partid, președinți ai comitetelor sindicatelor, secretari ai organizațiilor U.T.C., reprezentanți ai salariaților din uzine, a dezbătut, într-un accentuat spirit critic și autocritic, modul cum s-au realizat sarcinile de plan, măsurile pentru îndeplinirea și depășirea planului de semestrul II al anului curent, precum și măsurile pentru îndeplinirea planului pe 1972. Expresie a democratismului propriu orânduirii socialiste, a participării plenare a producătorilor la conducerea producției, a înfruntării principialului muncii colective, adunarea generală a salariaților Centralii uzinelor de fabricații, reparații și montaj în agricultură a constituit un prilej de realizare a unui impact al inițiativelor de sus, de la centrală, și de jos, din unități, inițiative orientate spre sporirea contribuției la accelerarea modernizării, pe calea mecanizării, a agriculturii noastre, un schimb valoros de idei concretizat în numeroase propuneri menite să ridice pe o treaptă superioară organizarea producției, să determine o receptivitate și o responsabilitate sporită pentru asimilarea de noi utilaje, atât de utile diversificării și ridicării gradului de mecanizare în agricultură.

S-a relevat că în semestrul I, indicatorii de plan — producția globală, producția marfă și încasată, ca de altfel toți ceilalți indicatori de producție — au fost realizați și depășiți. Numărul reperelor de piese fabricate în semestrul I a crescut considerabil. În structura noii producții sporește ponderea utilajelor de mare complexitate cum sînt: instalațiile de uscat furaje verzi, abatoarele de păsări, instalațiile pentru mecanizare în magazine etc. S-a reușit să se asigure fabricarea, pentru prima dată în țară, a unor utilaje și instalații care se procurau din import. Altele se realizează după o concepție proprie: castele de apă metalice (hidrosfere), dispozitive de comandă și funcționare după program a grupurilor de irigații și multe altele.

Intr-un consens unanim, participanții la adunarea generală, stimulați de spiritul analitic al dării de seamă prezentate de **ing. Eugen Grigorescu**, președintele consiliului de administrație al C.I.F.R.M.A., au relevat, cu argumente consistente, existența unor mari posibilități de ridicare a eficienței la nivele superioare.

În primul rînd, este vorba de înlocuirea treptată, de modernizarea unor mijloace fixe (îndeosebi strunguri, freze, raboteze etc), cu uzură fizică avansată și de asigurarea sculelor, dispozitivelor și verificatoarelor necesare realizării preciziei, calității superioare. Această necesitate a fost relevată de **R. Ludovic**, director la U.F.R.M.A. — Botoșani, **Ion Gheorghe**, șef secție la Uzina din București, **I. Mateiași**, secre-

tarul organizației U.T.C. de la Uzina din Cluj și de mulți alți vorbitori. Nu se poate obține o productivitate ridicată și o producție de calitate fără utilaje adecvate și SDV-uri corespunzătoare. Participanții la discuții au solicitat centralei ca, odată cu intensificarea preocupărilor pentru folosirea intensivă, la întreaga capacitate a utilajelor din dotare, să sprijine mai mult unitățile în acțiunea de înlocuire a unor mijloace fixe, care au o durată de folosință mult depășită, iar pînă atunci, de reparare a lor, în cîteva unități specializate în acest scop. S-a insistat, de asemenea, mult asupra intensificării acțiunii de autoutilare, dar și asupra necesității producerii sculelor și verificatoarelor în mod centralizat, la o unitate specializată, problemă căreia, de altfel, C.I.F.R.M.A. i-a găsit rezolvarea.

A doua problemă de importanță excepțională pentru activitatea uzinelor este îmbunătățirea sistemului de aprovizionare cu materiale. Fără excepție, toți vorbitorii au arătat că acțiunea de contractare a produselor este periclitată dacă nu se înlătură de urgență defecțiunile sistemului actual de aprovizionare cu materiale. Ei au cerut centralei, ministerului, să facă toate demersurile în acest sens, pentru a se asigura din timp și integral condițiile materiale necesare realizării planului pe 1972.

Un alt aspect asupra căruia s-au oprit pe larg numeroși participanți la adunarea generală, și pe care îl socotim la fel de important, este dezvoltarea preocupărilor centralei, a comitetelor de direcție pentru crearea unor condiții mai bune de muncă și viață pentru lucrătorii unor uzine. Factori de răspundere din cîteva unități — **E. Solomon**, directorul uzinei din Arad, **Mircea Moldovan**, directorul uzinei din Năvodari, **V. Mihalache**, directorul uzinei

din Tecuci și alții au relevat însemnătatea deosebită pe care o are pentru stabilizarea și educarea cadrelor, asigurarea unor cămine necesare nefamilistilor, a unor locuințe, cantine sau magazine alimentare amplasate în apropierea locurilor de producție. În acest sens s-a solicitat un sprijin mai eficace din partea centralei și Uniunii sindicatelor pe ramură, subliniindu-se totodată, necesitatea dezvoltării preocupării comitetelor de direcție pentru asigurarea documentațiilor și pentru realizarea la timp a obiectivelor cu caracter social prinse în plan.

Participanții la adunarea generală, și în mod deosebit **tov. A. Bildea**, membru al comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură, au dezvăluit, totodată, carențele existente în domeniul protecției muncii, insistînd asupra responsabilităților ce revin conducătorilor de unități în respectarea prevederilor legii, pentru prevenirea oricărui accident.

Referindu-se la stilul de muncă al consiliului de administrație o serie de vorbitori — între care s-a remarcă intervenția **tov. B. Florian**, directorul uzinei din Roșiori — au relevat că este util ca, pe viitor, să se acorde uzinelor un ajutor mai concret nu numai prin îndrumări și control ci, mai ales, printr-un ajutor eficace, la fața locului, acordat de cei mai competenți factori din centrală.

Trăgînd concluziile pe marginea dezbaterilor din adunarea generală, **tov. I. Stancu**, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a relevat necesitatea dezvoltării continue a răspunderii, la toate nivelele, și a inițiativelor creatoare, asimilării de noi și noi utilaje sau piese de schimb, îndeplinirii stricte a planurilor pe sortimente (fizice), amplificării acțiunii de autoutilare, reducerii rebuturilor, consumurilor specifice și a stocurilor supranormative, îmbunătățirii neîncetate a calității produselor care poartă marca U.F.R.M.A. Îndeplinirea acestor sarcini implică, însă, o continuă reconsiderare a stilului de muncă al consiliului de administrație al C.I.F.R.M.A. și al comitetelor de direcție din uzine, pentru a fi în măsură să genereze o emulație continuă în sensul creșterii substanțiale a aportului tuturor unităților la diversificarea mecanizării, la continua modernizare a agriculturii noastre.

Ing. V. STANCU

Centrala fabricilor de bere, spirt și amidon

ÎNCEPUTUL PROMIȚĂTOR PRETINDE ÎN CONTINUARE EFORTURI SPORITE

Aici, în sala de ședințe a Centralei fabricilor de bere, spirt și amidon sînt vreo sută de oameni — directori și ingineri-șefi ai întreprinderilor, secretari ai organizațiilor de partid, președinți ai comitetelor sindicale și muncitori fruntași — reprezentanți ai celor aproape zece mii de salariați din unitățile acestei importante subramuri a industriei alimentare. La adunarea generală participă, de asemenea, cadre de conducere din Centrală, reprezentanți ai Departamentului industriei alimentare, ai Comitetului municipal de partid și ai Uniunii sindicatelor din agricultură, industrie alimentară, silvicultură și sectorul de gospodărire a apelor.

Darea de seamă, prezentată de **ing. Petre Berzescu**, director general al centralei și președinte al consiliului de

rioare prevederilor cu 7,1 la sută. În cifre absolute acestea înseamnă un spor de peste 5 milioane de lei.

Remarcînd aceste rezultate mulțumitoare, darea de seamă, dar mai ales participanții la discuții, au supus unei ample și temeinice analize critice activitatea economică a fiecărei întreprinderi și a centralei în ansamblul său, scoțînd în evidență deficiențele ce se fac încă simțite, subliniînd necesitatea îmbunătățirii continue a organizării și conducerii proceselor de producție. Un accent deosebit s-a pus pe calitatea produselor.

Dotarea tehnică superioară pe care o avem, sublinia **ing. Maria Vereșiu**, șefa serviciului C.T.C. de la Întreprinderea de bere București, ar trebui să ne determine să inițiem acțiuni mai susținute pe linia îmbunătățirii calității produselor. Din păcate, așa cum s-a semnalat și în darea de seamă, mai sînt cazuri cînd se primesc reclamații sau chiar refuzuri de produse. Ce-i drept, o parte din deficiențele existente în această privință țin de calitatea materiei prime. Dar și acestea ar putea fi soluționate, dacă noi, cei de la fabrică, am strînge mai mult legăturile cu unitățile agricole producătoare de materie primă.

Într-adevăr, spunea **ing. Nicolae Moise**, directorul Fabricii de bere Timișoara, dacă din punct de vedere cantitativ s-a reușit să se asigure materia primă la nivelul cerințelor, nu același lucru se poate spune referitor la calitate. Este vorba, îndeosebi, de orzoaică. Sînt intrutotul de acord că relații mai apropiate, de colaborare, cu furnizorul ne-ar aduce numai folos. În ce ne privește, am stabilit astfel de raporturi cu I.A.S. Giarmata, care s-a oferit să cultive o suprafață corespunzătoare cu orzoaică, astfel încît să ne asigure materie primă de calitate și în cantitățile necesare. De altfel, n-ar fi rău dacă asemenea relații de colaborare s-ar stabili mai temeinic și între unitățile din subramura noastră.

Realizarea la vreme a investițiilor, și îndeosebi a lucrărilor de construcții-montaj, unde planul nu a fost îndeplinit, a constituit, de asemenea, un capitol aparte în cadrul dezbaterilor. Au fost aduse critici îndreptate unităților de proiectare (I.P.C.A.) și de construcții (I.C.M.I.A.) ca și Centralei industriale, care nu acordă suficientă atenție realizării la timp și de calitate a lucrărilor.

Datorită neglijenței constructorului, evidenția **Victoria Budescu**, inginer șef la Întreprinderea de bere și amidon Sibiu, sîntem puși în situația de a nu putea începe campania de fabricație a amidonului din cartofi. De asemenea, la Fabrica de bere din Sadu, datorită aceleiași proaste organizări a muncii la construcții, punerea la termen în funcțiune se află sub semnul incertitudinii. Ar fi cazul ca la ședințele noastre în care analizăm stadiul de realizare a investițiilor să participe neapărat și reprezentanții ai centralei și ai unității de proiectare.

Să participe nu este suficient, releva **Aurel Pistrîțu**, inginer șef la Fabrica de bere din Cluj, ci să soluționeze problemele. Se constată însă, din păcate, că unii dintre reprezentanții centralei noastre care vin și participă la ședințele privind realizarea investițiilor, sînt simpli spectatori.

Și așa vrea să mai ridice o problemă. Este vorba de invenții și inovații, despre care pe bună dreptate în darea de seamă se afirma că se află la periferia preocupărilor. De vină nu sînt însă numai întreprinderile. La noi, de pildă, un colectiv de specialiști, în colaborare cu cadre tehnice de la uzina „Tehnofrig” din localitate, a realizat cu mai multă vreme în urmă o invenție privind captarea și lichefierea bioxidului de carbon, folosind în acest scop utilaje produse în țară. Deși s-a întocmit proiectul, de luni de zile se tergiversează realizarea lui, spunîndu-se că este nevoie să se aducă utilaje străine pentru a... le compara cu cele concepute de noi. Este, după părerea mea, un exemplu de dezapreciere a inteligenței tehnice autohtone.

În același spirit de combativitate, de intransigență față de lipsurile manifestate, de autoexigență, au vorbit și **Emil Arghir**, președintele comitetului sindicatului de la Fabrica de bere din Constanța, **Jacob Elman**, directorul Fabricii de spirt Ghidigeni, **Ladislau Feher**, directorul Fabricii de bere și spirt din Oradea.

Observațiile, propunerile și sugestiile participanților la dezbateri, alături de cele rezultate din adunările generale ale salariaților ținute de fiecare unitate în parte, și-au găsit oglindirea într-un plan de măsuri bine fundamentat, care constituie principalul jalon în munca pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate în întrecere pe anul în curs și pentru anul 1972.

P. VOICULESCU

Amplul proces de dezvoltare a economiei noastre naționale pretinde tuturor specialiștilor eforturi susținute pentru o pregătire profesională elevată și o rezolvare a problemelor producției, care să răspundă cu maximă eficiență sarcinilor importante ce stau în cazul nostru — în fața agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și sectorului de gospodărire a apelor.

Tinerii specialiști formați în facultățile de agronomie, medicină veterinară etc., vin în unitățile de producție cu un bagaj proaspăt de cunoștințe, foarte apropiat de cele mai noi cuceriri ale științei agricole pe plan mondial, aducând cu ei cutezanță și inițiativă mai multă, în vederea aplicării tehnologiilor moderne. Totodată, însă, ei sînt lipsiți de experiența îndelungată a terenului, au nevoie de un sprijin temeinic din partea cadrelor de specialiști cu state mai îndelungate de serviciu. Dar acest sprijin trebuie coroborat cu propria lor sîrguință de a valorifica la maximum luminile științei, de a aplica în mod creator politica partidului nostru. Tocmai de aceea, adresîndu-ne citorva specialiști din județul Cluj, am căutat să notăm răspunsuri la întrebări cum sînt: ce întreprindeți pentru a vă integra grabnic și eficient problemelor producției, în ce direcție credeți că e nevoie acum să vă îndreptați perfecționarea cunoștințelor, cum înțelegeți să contribuiți la extinderea folosirii noutăților cu ajutorul cărora pot fi sporite recoltele?

— Pot spune că deși am terminat abia de un an facultatea, m-am acomodat în multe privințe climatului în care lucrez — ne-a relatat medicul veterinar Teodor Pop, șeful fermei zootehnice a cooperativei agricole din Chesău. La aceasta au contribuit foarte mult, în primul rînd organizația de partid și conducerea cooperativei unde lucrez, care m-au sprijinit substanțial pentru a cunoaște oamenii și locurile, pentru a ști care sînt cele mai potrivite specii și rase de animale în comuna noastră, cum e bine să gospodărim furajele și să ne asigurăm cadrele necesare de îngrijitori. Pentru munca pe care o desfășor este nevoie de un cîmp larg de cunoștințe teoretice și practice. Este adevărat că unele lucruri de care mă lovesc azi nu s-au prea adîncit la cursurile din cadrul facultății. E vorba îndeosebi de unele probleme de organizare, care constituie în bună măsură una din cheile activității mele. De aceea, asupra unor asemenea probleme

Anchetă în județul Cluj

PE COORDONATELE INTEGRĂRII PROFESIONALE A TINERILOR SPECIALIȘTI

a trebuit să mă concentrez îndelung, desfășurînd o muncă asiduă de cunoaștere. O greutate pe care o întîmpin în prezent în activitatea zilnică este absența unui operator însămințător. În cooperativa noastră există un punct de montă, dar nu dispunem de tehnician. Firește, în aceste condiții întîmpin dificultăți în ce privește rezolvarea problemei reproducției.

La rîndu-i șeful fermei zootehnice a cooperativei agricole din Tiocu, dr. Octavian Bota, a insistat asupra unor aspecte similare în ce privește cunoașterea problemelor administrative.

— În activitatea mea trebuie organizată de așa manieră munca zilnică încît să găsesc totuși și „ferestre libere” pentru studiul personal. Lucrul nu e deloc ușor, deoarece pe lîngă îndrumările tehnice, ca șef de fermă am în gestiune și întreg inventarul necesar producției. Cred că, în această privință, ar trebui să primesc un sprijin mai substanțial din partea economistului fermei. În prezent, mie îmi revine, de exemplu, întocmirea tuturor proceselor verbale de intrarea și scoaterea bunurilor din inventar. În același timp, însă, este necesar să și coordonez direct munca îngrijitorilor, să veghez la aprovizionarea cu furaje, la reparațiile necesare și alte treburi mărunte, nelegate direct de măsurile de dezvoltare a șeptelului. Aceste probleme mărunte îmi răpesc mult din timpul de îngrijire sanitară a animalelor și din cel de studiu, care îmi e atît de necesar, mai ales acum, la început de carieră.

Dacă nu întotdeauna specialiștii sînt sprijiniți de către conducerea unităților cooperatiste, aceasta se datorește însă și opticii greșite a unora dintre

ei, care socot că se pot descurca și singuri, că nu e nevoie să ceară sprijin, spre a nu se crede că la cele mai mici neajunsuri sînt puși în dificultate. Constatările anchetei noastre au reținut totodată că într-adevăr, unii economiști din fermele zootehnice își petrec vremea mai mult în birouri, lîngă contabilul șef, executîndu-i acestuia lucrările, în loc să răspundă îndatoririlor precise ce le revin, pentru care sînt plătiți și aceasta cu acordul tacit al conducerii cooperativei respective. Economistul în loc să fie și el prezent alături de fermier la munca din sectorul zootehnic devine astfel doar o anexă a aparatului birocratic.

— Deși sînt medic veterinar, practic cu plăcere funcția de inginer zootehnist, spunea dr. Bota. Ar fi bine însă dacă aș fi sprijinit de către consiliul de conducere să-mi pot amenaja și un mic cabinet veterinar, dotat cu un instrumentar corespunzător, pentru a putea să pun în practică mai eficient cele ce am învățat în facultatea de medicină veterinară.

De zece ani, inginerul șef al cooperativei agricole din Sîntioana, Ioan Peteanu, lucrează în această unitate. El este foarte satisfăcut de locul în care muncește. Are o locuință confortabilă asigurată de cooperativă. S-a instalat aici cu familia. Are doi copii, încă preșcolari. Soția îi este profesoară în comună. Ca urmare și a sprijinului său tehnic, cooperativa obține producții ridicate la toate culturile.

— Cînd am venit la Sîntioana, ne spune inginerul Peteanu, eram, pot zice, un tinerel neștiutor. Între timp, multe am învățat. Analizînd azi cunoștințele ce mi-au lipsit, găsesc de cuviință că

în facultate ar trebui insistat mai mult asupra problemelor de organizare și de agrotehnică practică, și mai puțin asupra noțiunilor cărora le-aș zice „descriptive”. Aceasta l-ar ajuta mult pe tînărul specialist să se integreze repede în problemele producției. De asemenea, cred că ar fi bine să se pună un accent mai mare asupra științelor sociale. Să se studieze adică în toți anii de facultate, problemele satului cu care tinerii specialiști vin în contact direct. Să nu uităm că în unități, noi, agronomii și medicii veterinari, nu sîntem numai oameni cu preocupări tehnice ci avem și un important rol politic. I-ar prinde bine fiecărui specialist cunoașterea temeinică a marxism-leninismului, a acelor metode de muncă cu oamenii, prin care și-i poți apropia repede.

Medicul veterinar Cornel Măgherușan, de la cooperativa agricolă Viile Dejului, este cotate printre specialiștii buni din județul Cluj. Între altele, dînsul își exprimă dorința de a practica în unitatea unde lucrează, într-o mai mare măsură, medicina veterinară.

— Sînt șef de fermă, fac multă zootehnie și îmi place. Paralel aș vrea să practic însă și medicina. Nefiind în funcția de medic veterinar, nu dispun de utilajul necesar. Propun ca direcția generală județeană să întreprindă schimburi de experiență dese cu medicilor veterinari de la circumscripții. Să facem și noi cîteva luni pe an de practică la circumscripțiile veterinare, iar cei de aici să se perfecționeze din punct de vedere zootehnic, în cooperative. Ar fi un schimb profesional foarte avantajos, o integrare deplină în problemele unităților.

Anchetă realizată de dr. Mihai MITEA

NOTA REDACȚIEI :

Problema integrării profesionale a specialiștilor, firește, este mult mai complexă. Rîndurile de față nu au altă pretenție decît să deschidă o discuție fructuoasă asupra acestor importante aspecte. Este sigur că un număr cit mai mare de specialiști agricoli vor avea ceva de spus asupra celor subliniate aici, foarte pe scurt.

**INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BĂLCESCU”
BUCUREȘTI, Bd. MĂRĂȘTI nr. 59**

ANUNȚĂ

CONCURSUL DE ADMITERE

ÎNTRE 5 — 12 SEPTEMBRIE
pentru

Facultatea de agronomie — durata 5 ani
Facultatea de îmbunătățiri funciare — durata 5 ani (ingineri)
Facultatea de zootehnie — durata 5 ani

ÎNTRE 15 — 22 SEPTEMBRIE
pentru

Facultatea de îmbunătățiri funciare — durata 2^{1/2} ani (sub-ingineri)
Facultatea de economia agriculturii — durata 5 ani (curs fără frecvență)
Inscrierea candidaților se face în Bd. Mărăști nr. 59 :
între 30 august—4 septembrie pentru facultățile de agronomie, îmbunătățiri funciare (ingineri) și zootehnie ;
între 9—14 septembrie pentru facultatea de îmbunătățiri funciare (subingineri) ;
între 15 august—14 septembrie pentru facultatea de economia agriculturii (curs fără frecvență).

Actele necesare pentru înscriere și programele disciplinelor de concurs sînt publicate în broșura „Admiterea în învățămîntul superior 1971” editată de Ministerul Învățămîntului

rechizite

uniforme și

școlare

PĂRINȚI!

În curînd se redeschid școlile !

Cumpărați din timp uniforme și rechizitele școlare necesare copiilor dv. de la

MAGAZINELE COOPERĂȚIEI DE CONSUM

CALEIDOSCOP

Frumuseșile patriei

Pădurea Frasinu

În apropiere de municipiul Buzău, pe o suprafață de 175 de hectare, se întinde pădurea Frasinu — un complex de o mare importanță ecologică, genetică și evolutivă. Ea este alcătuită din masiv din frasin pufos — *Fraxinus Pallisae* (*Holotricha*). În același timp, în pădurea Frasinu prin unele luminisuri, se poate vedea o plantă endemică a Cimpiei României — *Serratula caput najae* (*Zahariae*) a cărei înălțime variază între 40-100 cm. Ea aparține familiei Compositelor și are o înflorință mare pe care se află florile roze.

Această pădure, declarată pe bună dreptate monument al naturii, este singurul punct de pe glob în care se observă tranzații de la pădurea de *Fraxinus pallisae* la cea de stejar. Iată de ce ea este vizitată de numeroși oameni de știință și bineînțeles, de mulți iubitori de frumos.

Alexandru DEȘLIU

DE LA LUME ADUNATE

PERIE DE DINȚI PENTRU ELEFANT

În fiecare dimineață îngrijitorul grădinii zoologice din Tokio se înarmează cu o enormă „periuță de dinți” cu care curăță „dantura” unuia din principalii locatari ai grădinii, elefantului Madiko. Acesta se supune procedurii cu o răbdare demnă de admirat. El înțelege că ordinea e ordine și trebuie să i te supui.

CU CE SE HRĂNEȘTE VACA ?

Expresia „o foame de lup” a devenit proverbială. Totuși veterinarul polonez Ladjinski consideră că și cel mai lacom lup nu poate întrece o vacă cu poftă de mâncare obișnuită. Colecția de obiecte găsite în stomacurile vacilor în decurs de 30 de ani cuprinde chei, mățani, linguri, biberone, cuțite, mărgeli și chiar o sondă de cauciuc lungă de 2 m. Cu toate aceste obiecte înghițite vacile reușeau să mănânce și lapte.

PISICI — SCAFANDRI ȘI PORUMBEI — CONSTRUCTORI

Acum 100 de ani, navigatori necunoscuți au adus pe insula Miladumadulu din Oceanul Indian câteva pisici. Insula nu era locuită, în schimb erau foarte multe păsări și animale mici. Pisicile s-au sălbăticit și datorită traiului îmbelșugat s-au înmulțit astfel încât au exterminat toate celelalte viețuitoare de pe insulă. O pisică obișnuită, nu ar fi rezistat, în asemenea condiții dar anii îndelungați de viață independentă au educat pisica în cu totul alt mod: învingând teama de apă pisica insulară a învățat să inoate și acum prinde cu succes peștele înotând sub apă.

Așa s-a întâmplat în insula nelocuită. Dar nici în centrele aglomerate nu e mai ușor de trăit. În cartierul comercial din Tokio Ginza, doi porumbei au vrut să-și facă cuib. Dar cu ce? Nu aveau la îndemână nici un fel de materiale de construcție. Porumbeii, negăsind paie, au recurs la alte materiale — resturi de materiale de construcție ca sirmă și bucăți de beton.

PLANTELE SĂNĂTAȚII

USTUROIUL

El are acțiune antimicrobiană, antibiotică. Preparatele din bulbi de usturoi au acțiune asupra florei intestinale dăunătoare în cazuri de diaree, în infecții intestinale și în tuberculoza intestinală. Ele acționează asupra secreției biliare stimulând-o prin mărirea outorilor de contracție a vezicii biliare. Prin utilizarea usturoiului se obțin rezultate bune în dizenteria amibiană și împotriva viermilor intestinali.

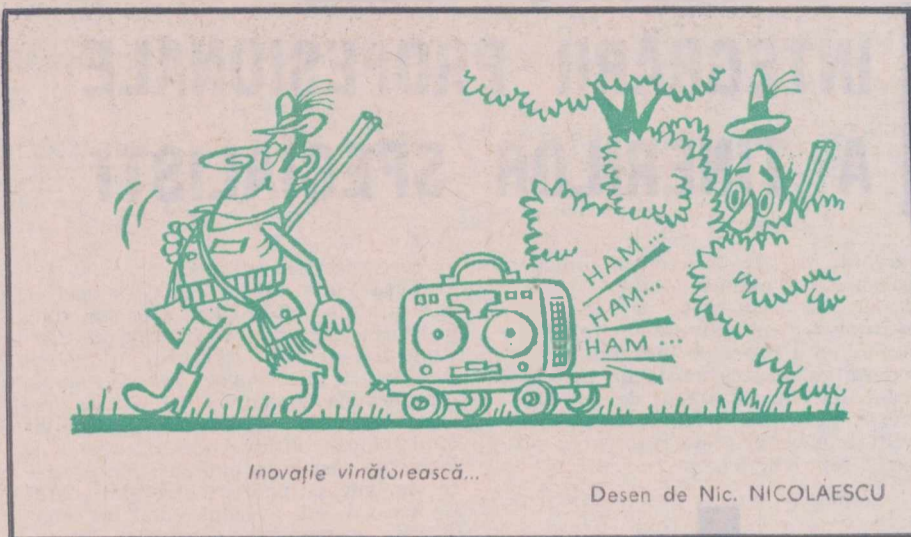
Usturoiul se folosește larg în avitaminoze, bolile organelor respiratorii, ale pielii, boli intestinale și alte infecții, precum și în arterioscleroză. Extern, usturoiul se folosește contra gripei, anghinei, în congestia or-

ganclor genitale feminine, în bolile de urechi cu purulență.

Intern, usturoiul se folosește ca diuretic aproape în toate bolile vezicii urinare și rinichilor.

Principalul inconvenient al folosirii usturoiului îl constituie mirosul puternic, tăios, caracteristic și persistent, pe care acesta îl imprimă cavității bucale și respirației. Dar se poate scăpa de el dacă se menține o igienă atentă a gurii prin spălare cu apă de dinți mentolată, clătirea gurii cu alcool de 30%, sau folosirea a 1-2 tablete de carbon medicinal. Dar cel mai ușor se poate scăpa de acest miros dacă după consumarea usturoiului se mestecă în gură puțină rădăcină de pătrunjel sau rădăcină de obli-genă (*Corus calamus*).

Ing. Alexandru SAUCIUC

TOMATELE — FIȘĂ „BIOGRAFICĂ”

Fără îndoială, multora denumirea *Solanum lycopersicum* nu le spune mare lucru. Dar, tomatele, căci lor le aparține denumirea, sînt una dintre plantele cele mai cerute, ale căror fructe sînt gustate și apreciate practic pe toate meridianele globului. Ele formează obiectul unui intens export, în care România își manifestă prezența activă.

Cine este acest personaj rotofel, lucios și aprins la culoare ?

Tomatele sînt plante din familia Solanaceelor, care își au originea în America, mai exact pe actualul teritoriu al statului Peru. În secolul al XVI-lea, ele au făcut o „săritură” peste Oceanul Atlantic, ajungînd în Europa. În anul 1557 s-a făcut

prima mențiune în scris despre ele, în lumea veche. Se mai știe, de asemenea, că în vremea Revoluției Franceze niște soldați au adus tomate de la Marsilia la Paris și au reușit să-și convingă pe negustorii din capitală să pună în vânzare „aceste fructe aproape necunoscute”.

Ca și alte plante, tomatele și-au început cariera horticolă ca plante de ornament. A trebuit să treacă destulă vreme pentru ca ele să-și găsească prețuirea — și în același timp vocația — alimentară astfel încît să devină un produs de interes din ce în ce mai larg pentru a atinge nivelul de comercializare pe care îl cunosc astăzi.

Ce anume se apreciază — în afară de culoare, succulență, aromă și, în general, frumusețe — la tomate ?

Ele sînt, poate în mai mare măsură decît altele, legumele omului modern. Le recomandă în acest sens faptul că sînt bogate în vitamine, dar nu realizează decît un aport redus în calorii. Ele sînt, de asemenea, sărace în celuloză, ceea ce le conferă „dreptul” de a servi în anumite cazuri în alimentația celor supuși la regim dietetic.

S-a stabilit că 100 de grame de tomate conțin un gram de proteine, 3 grame, de glucide, vitaminele A, B₁, B₂, săruri minerale, potasiu, sodiu, calciu, fosfor și fier. Cantitatea de calorii se reduce la 18. Fără a ne asuma nici un fel de răspundere vom aminti că în unele țări tomatele au reputația de a fi folositoare în tratamentul unor boli vasculare, iar în altele se zice că reprezintă remediu suveran împotriva „bătăturilor”.

În orice caz, principala rațiune de a fi a tomatelor este, firește, cea alimentară și din ce în ce mai mult cea gastronomică. O recentă reuniune care a avut loc în Elveția sub denumirea „Mamma Tomata”, considerată de presa de specialitate drept un „festival al tomatei”, a ilustrat posibilitățile adesea neașteptate de transformare culinară la care se pretează acest produs. „Feluri de mâncare calde sau reci, foarte noi, foarte colorate, vesele pentru ochi și arzătoare pentru... cerul gurii. Calde și piperate ele ne-au făcut să căutăm cu disperare un extingtor sau măcar un pompier de serviciu! — scrie comentatorul gastronomic al săptăminalului „La Terre Romande” ilustrînd, poate, începutul unei ere noi în istoria îndelungată a tomatelor.

suferința și ciuda că după toate celelalte a mai ajuns și... vedetă de muzeu. Este un biet cartof de care neînțeleasa natură și-a bătut joc dîndu-i figură boantă de om nătîng, gras, cîrn și cu urechi umflate de cine știe ce boală.

MAGAZIN SPORTIV

Cupa U. T. C. la oină — un festival al sportului sătesc

Stadionul tineretului din Capitală a cunoscut timp de trei zile o atmosferă sărbătorească. Au venit aici, pentru a disputa finala „Cupei U.T.C. la oină” — ediția 1971, cele mai bune 16 echipe calificate la etapa județeană a cărora li s-au adăugat, ca invitate, campioanele județelor Arad, Covasna și Vaslui și formația „Universitatea” București. În urma desfășurării meciurilor preliminare au mai rămas în concurs formațiile „Viață Nouă”-Olteni (județul Teleorman), „Biruința”-Gherăești (județul Neamț), „Avintul”-Frasin (județul Suceava), „Energia”-Rimnicelu (județul Buzău), „Avintul”-Curcani (județul Ilfov) și „Drum Nou”-Boureni (județul Dolj).

Intrecerile ulterioare au arătat că între echipe s-a creat, în ultimul timp, un sensibil echilibru valoric, fapt ce a determinat partide spectaculoase, pasionante, de o ridicată tehnicitate.

— Cred, ne-a spus tov. Constantin Opreșescu, secretarul federației române de oină, că actuala ediție a „Cupei U.T.C. la oină” a întrunit, într-adevăr, elita. Jocurile au fost superioare celor de anul trecut, componenții echipelor au câștigat mult în maturitate. Ineditul acestui adevărat festival al sportului sătesc l-a constituit faptul că noua deținătoare a trofeului, nu a putut fi cunoscută decît o dată cu desfășurarea ultimelor jocuri. Formația „Biruința”-Gherăești, antrenată de Eugen Cocuș — cel mai bun mijloc centru din țară — care obținuse trofeul anul trecut, a luptat cu toată ardoarea pentru a se menține pe primul loc și de data aceasta. Ea s-a izbit însă de dirzenia și entuziasmul tinerilor oiniști din echipa „Viață Nouă”-Olteni, care au mers „umăr la umăr” tot timpul cu cei din Gherăești, iar în final au acumulat un număr de puncte superior.

Deci, campioană națională sătească a „Cupei U.T.C. la oină” este „Viață Nouă”-Olteni, pe locul doi „Biruința”-Gherăești, iar pe locul al treilea „Avintul”-Frasin. Pe următoarele locuri s-au clasat în ordine: „Energia”-Rimnicelu, „Avintul”-Curcani și „Drum Nou”-Boureni.

Tuturor echipelor participante la turneu le-au fost oferite numeroase premii. Cupa și tricourile de campioni au revenit oiniștilor din Olteni. Celor de la „Energia”-Rimnicelu li s-a înmînat Cupa fair-play a C.N.E.F.S., iar „Universității”-București, care a participat în afară de concurs și s-a dovedit neînvingătoare, o cupă din partea Federației române de oină.

— Intenționăm, ne-a spus tov. C. Opreșescu, să programăm pe viitor unele demonstrații de oină în pauzele marilor întâlniri de fotbal, tocmai spre a dovedi zecilor de mii de spectatori că atunci cînd se joacă corect, sportul nostru național poate oferi unele dintre cele mai spectaculoase întâlniri sportive și că el merită să fie îndrăgit de mase tot mai largi de tineri din țara noastră.

AI. IANCU

Primul care a descris usturoiul ca plantă medicinală a fost medicul Greciei antice, Dioscoride. În acele timpuri, usturoiul se folosea în cazul lipsei apetitului, în cazuri de dispepsie, tuse, dureri stomacale și alte afecțiuni. În arsenalul medicinei populare actuale usturoiul este unul din cele mai răspândite mijloace. Este folosit pentru îmbunătățirea digestiei, pentru trezirea apetitului, întărirea secreției digestive și a ficatului, asigură o mai bună asimilare a hranei. El dispune de acțiune calmantă, lărgeste vasele sanguine periferice și micșorează ritmul cardiac.

Preparatele pe bază de usturoi coboară atât minimă cât și maximă presiunii arteriale. Usturoiul acționează ca expectorant și calmant al spasmelor musculaturii netede în cazul inflamațiilor bronchoalveolare.

Echipa „Viață Nouă” — Olteni, noua deținătoare a cupei U.T.C. la oină.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 5 — 11 septembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 17.00; 20.00; **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30;

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri, sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00. **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON.

DUMINICĂ: programul II: 19.10 — Teatru scurt: „Rămii cu noi, Crini”, de Dan Tărcihă.

LUNI: programul I: 20.30 — Profil teatral: „Manu Nedeanu”, de Mihai Dușescu; programul II: 17.25 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București” de Ion Marin Sadoveanu. Seria I: „Iancu Urmatecu în casă nouă”.

MARȚI: programul II: 17.29 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București”. Seria a II-a: „Jurubița”; programul III: 20.05 — „Copiii soarelui” de Maxim Gorki.

MIERCURI: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București”. Seria a III-a: „Moșia”; 20.15 — „Moartea unui artist” de Horia Lovinescu.

JOI: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București”. Seria a IV-a: „Păuna”.

VINERI: programul II: 9.48 — Matineu teatral: „Soțul ideal” de Oscar Wilde; 17.30 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București”. Seria a V-a: „Primul bal”.

SIMBĂTA: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Sfîrșit de veac în București”. Seria a VI-a: „Intorcerea lui Bubi”.

EMISIUNI MUZICALE.

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 13.30; 19.15; 20.40; programul II: 6.10; 12.40; 14.05; 19.00; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 16.00; 19.15; 20.05; 21.25; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 15.35; 17.05; 18.45; 21.25; 22.00; 23.44; programul III: 20.30.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 17.30; 21.10; programul II: 9.35; 11.30; 12.50; 14.05; 15.20; 17.05; 21.50; programul III: 18.53. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 13.15; 15.00; 19.05; 20.30; programul III: 17.52; 21.00; 22.57.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.30; 17.30; 20.40; programul II: 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.40; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50; programul III: 23.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.43; 16.15; 17.30; 20.40; programul II: 9.35; 12.15; 14.05; 15.40; 17.05; 18.40; 20.00; programul III: 18.00; 21.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 20.05; 21.00; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.35; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 22.45; programul III: 18.30.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.43; 16.30; 17.45; 20.40; programul II: 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 21.45; programul III: 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.40; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 20.05; 23.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.45; 17.30; 20.40; programul II: 9.35; 12.15; 14.05; 15.40; 17.05; 19.40; programul III: 18.00; 21.32. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 22.00; 23.30.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 9.15; 10.50; 12.18; 17.05; 19.40; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.08; 8.30; 9.03; 10.20; 11.05; 12.00; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.05; 7.45; 10.0; 11.30; 12.30; 13.15; 15.05; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 18.00; 19.40; 20.40.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: programul I: 8.30 — Sport și sănătate; 8.40; — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — **VIATA SATULUI:** Din sumar: ● Dezbateri și măsuri adoptate în adunările de partid de la sate ● Secvențe de campanie: recoltarea ultimelor suprafețe cu floarea-soarelui; insilozarea furajelor ● Satul despre el însuși ● Tezaurul culturii populare: arta cusăturilor și țesăturilor ● Ilustrate din Bușteni. Reportaj filmat la Casa de odihnă a cooperativelor ● Muzică populară; 11.15 — Start în cea de-a doua etapă a concursului coral Cîntare patriei; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — Postmeridian: FOTBAL: Steaua — Farul Constanța. Transmisiune directă de la Stadionul Republicii; 15.45 — Magazin; 16.30 — Campionatele balcanice de atletism — finale și Campionatele mondiale de lupte — finale. Transmisiuni directe de la Zagreb și Sofia; 18.10 — Film serial pentru tineret: „Planeta gigantilor”; 19.00 — Vetre folclorice; 19.20; — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.10 — Reportajul săptămîinii: Destinul unei familii; 20.30 — Film artistic: „Paharul cu apă”. Premieră pe țară; 21.55 — Cu și fără cuvinte...; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Sport. Programul II: 20.00 — Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii; 20.30 — Teatru liric TV. Selecțiuni din opera „Don Carlos”; 21.20 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.25 — Film serial: „Urmărirea” (reluare). Episodul III: „Atelierul de croitorie”; 22.15; — Intermezzo muzical; 22.30; — Săptămîna culturală bucureșteană.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii; 18.15 — Scena; 18.45; — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.10 — Patriei. Spectacol literar-muzical; 20.30 — Roman foileton: „Contesa Cosel” (III); 21.20 — Pămînt al oamenilor; 21.55 — Întîlnire cu opereta; 22.40 — Din țările socialiste; 22.55 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MARȚI: Programul I: 18.00 — Revista literară TV; 18.15 — Toate pinzele sus I — emisiune pentru pionieri; 18.45 — Recitalul pianistului Gheorghe Halmos; 19.00 — Breviar juridic; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Trei generații” de Lucia Demetrius; 22.05 — Mîndre-s horile la noi; 22.15 — Oameni și fapte; 22.30 — Umor și muzică; 23.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Programul II: 20.15 — Tineri interpreți: Lucia Țibuleac; 20.35 — Desene animate; 20.45 — Universitaria; 21.00 — Bloc-notes de Eugen Mandric; 21.15 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.20 — Cărți și idei; 21.50 — Film serial: „Atragem focul asupra noastră” (VII).

MIERCURI: 18.00 — Universal-șotron — enciclopedie pentru copii; 18.25 — Mult e dulce și frumoasă...; 18.40 — Cîntă Angela Buciu; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Tragerea Pronoexpress; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reportaj TV: 5 500 de zile; 20.20 — Telectinemateca: „Era noaptea la Roma”; 22.00 — Gala marilor interpreți; 22.30 — Teleglob: Imagini din R. P. Bulgaria; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — **Timp și anotimp în agricultură:** ● În atenția lucrătorilor din agricultură (pregătirea recoltei anului 1972) ● Noile organisme de conducere în agricultură și practica economică. Cum se efectuează preluarea și exercitarea funcțiilor cu care au fost investite centralele și trusturile din agricultură? Raid-anchetă ● Perspective (programele prioritare de cercetare științifică în agricultură); 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.10 — Reflector; 20.25 — Pagini de umor; 21.05 — Interpretul săptămîinii: Maria Butaciu; 21.25 — Cadran internațional; 22.15 — Șlagăre și interpreți de pretutindeni; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Programul II: 20.10 — Reportaj din R. P. Bulgaria; 20.20 — Film artistic: „Hoțul de piersici”; 21.45 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.50 — Grație și poezie; 22.10 — Film serial: „Planeta gigantilor”.

VINERI: 17.00 — Cupa vacanței; 18.00 — **CĂMINUL:** 18.50 — Lumea copiilor; 19.10 — Tragerea Loto; — 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Cronică politică internă; 20.15 — **PATRIE, PARTID!** Emisiune de cîntece patriotice; 20.30 — Mai aveți o întrebare? 21.25 — Film artistic: „...Și nu va rămîne nepedepsit”. Premieră pe țară; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

SIMBĂTA: 16.15 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia; 21.15 — „...S-a ivit pe culme toamna” Emisiune de divertisment; 22.20 — În avanpremieră: Cîntă surorile Kessler. Fragmente din spectacolul prezentat la Sala Palatului; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** SPORT; 23.00 — Romane și cîntece de petrecere.

INTREPRINDEREA

CONSTANȚA

Str. N. Titulescu nr. 7

Telefon 2. 29. 50.

ANGAJEAZĂ IMEDIAT

pentru subunitățile sale din județele Constanța și Tulcea,

pentru exploatarea miniere Altin-Tepe și Samova, —muncitori necalificați pentru calificare la cursuri de scurtă durată în meseriile:

miner, ajutor miner

Se asigură cazare și masă contra cost, salarizarea conform H.C.M. 914/1968.

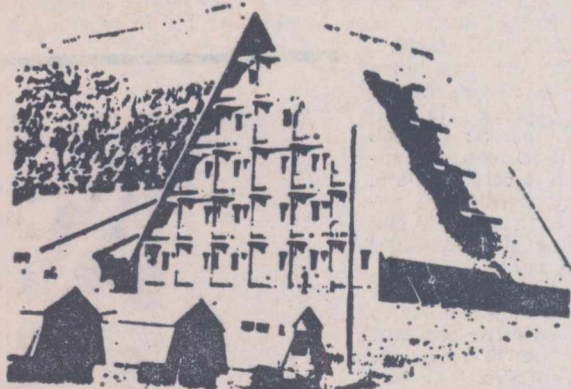
Salarizare per post:

— miner calificat 87—102 lei
— ajutor miner 78— 91 lei
— necalificați 60— 70 lei

Informații suplimentare se pot obține de la Serviciul salarizare al întreprinderii, unde se vor adresa cererile celor interesați.

LA 881 M ALTITUDINE, PE CULMILE IMPĂDURITE ALE CIUCAȘULUI, IN APROPIEREA MUNTelui ROȘU

UNITATE A COOPERĂȚIEI DE CONSUM

— CAMERE CONFORTABILE
— RESTAURANT CU SPECIALITĂȚI CULINARE ȘI VINURI RENUMITE
— APA CALDĂ IN PERMANENȚA TOTUL PREGĂTIT, PENTRU A VA SIMȚI EXCELENT

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

Culturile asociate în R. S. S. Uzbekă

Recent, un grup de specialiști din agricultura țării noastre a făcut o vizită de documentare în Uniunea Sovietică. Cu această ocazie, a putut să afle unele date interesante despre agricultura Republicii Sovietice Socialiste Uzbece, pe care le aduce la cunoștință cititorilor revistei „Agricultura”.

Climatul acestei republici din Asia Centrală Sovietică este continental excesiv, iarna cu temperaturi foarte scăzute, din care aproximativ 30—40 zile cu geruri până la minus 30°C, iar vara cu temperaturi constant ridicate (media multianuală lunară de 25—28°C în iunie, iulie și august).

Suprafața arabilă de care dispune Uzbekistanul este de 4 milioane ha, din care 2,8 milioane ha sînt irigate. În cincinalul acesta sînt prevăzute a fi amenajate pentru irigație încă 500 000 ha. Apa se asigură din debitul curent al râurilor și, în special, al celor două râuri mari, Amu-Daria și Sir-Daria, precum și din 10 mari bazine de retenție, care alimentează rețeaua de irigație în perioada iunie—august.

Pe suprafețele neirigate se cultivă cereale, iar pe cele irigate cultura de bază este bumbacul, care ocupă 1,7 milioane ha. În asolament cu lucerna (cca. 400 000 ha). Demn de reținut este faptul că, recent, în Uzbekistan s-a adoptat o hotărîre în legătură cu introducerea și generalizarea, pînă în anul 1975, a asolamentelor în toate colhozurile și sovhozurile situate în zona de agricultură irigată.

Producția medie de bumbac la hectar este de 2 620 kg, iar în regiunea Horezm, pe o suprafață de 180 mii ha este de 3 900 kg. Uzbekistanul produce 4,6 milioane tone de bumbac brut, ceea ce reprezintă 67,7 la sută din totalul producției unionale.

După bumbac și lucernă se situează, ca importanță, culturile de porumb pentru boabe și siloz, vița de vie, orezul, legumele, cartoful, pepenii galbeni și verzi; un raion e specializat în cultura tutunului.

Pe marginea canalelor de aducție și evacuare a apei sînt plantați duzi, ale căror frunze le folosesc colhoznicii în creșterea viermilor de mătase. Anual se produc și se livrează între 20—22 mii tone de gogoși de mătase.

Dintre animalele pondează o dețin oile din rasa Karakul, circa 8 milioane de exemplare, care se cresc în zona pustului Kizilkum; urmează taurinele pentru lapte și carne, precum și păsările pentru ouă și carne.

Pentru noi cei care am întreprins această vizită de documentare, deosebit de interesante sînt măsurile luate în domeniul creșterii producției de furaje cultivate în asolamente. Astfel, ca urmare a studiilor efectuate de către Institutul Unional de cercetări științifice pentru cultura bumbacului din Akkavak, în apropierea Tașkentului, cit și a experienței unor unități frunțate s-au generalizat în producție culturile asociate (intercalate) de lucernă cu porumb pentru siloz și porumb pentru siloz cu sfeclă furajeră. Acest sistem de cultură permite să se folosească cit mai eficient terenurile irigate și să se obțină la unitatea de suprafață, mai multe furaje decât în culturile pure de porumb sau sfeclă.

Sovhozul „Pahtaara” din regiunea Sir-Daria a obținut la fiecare hectar semănat cu porumb și sfeclă în cultură asociată, cite 40 tone de porumb masă verde cu știuleți în faza de lapte-țeară și 41,9 tone de sfeclă furajeră. La cultura de lucernă asociată cu porumb, sovhozul amintit a obținut cite 38,9 tone porumb siloz și 32,6—38,9 tone de lucernă masă verde.

Sovhozul „Malik” din „Stepa flămîndă”, pe care am avut posibilitatea să-l vizităm obține în culturile asociate, în fiecare an, în jur de 40 tone de porumb siloz cu știuleți ajunși în faza de lapte-țeară, recoltat pînă la jumătatea lunii august și 59 tone de sfeclă furajeră la hectar.

Culturile asociate prezintă și marele avantaj că se reduc simțitor cheltuielile materiale și forța de muncă, deoarece multe lucrări se execută o dată pentru ambele culturi, iar recoltarea porumbului cu lucerna coasa în tîl și insilozarea lor laolaltă ridică mult valoarea nutritivă a silozului. Ne-am interesat și gazdele noastre

ne-au arătat cum se procedează practic, concret.

Sola destinată culturii asociate de lucernă cu porumb se ară din toamnă, adînc, la 28—30 cm, se nivelează și se discuește de două ori în curmeziș, astfel ca terenul să fie fără depresiuni și bolovani. Sub arătura de toamnă se administrează 300—400 kg de superfosfat la ha, iar o dată cu pregătirea terenului înainte de semănat, se mai dau 300 kg azotat de amoniu la ha. La pregătirea terenului se acordă o deosebită atenție păstrării apei în sol, deoarece ea are o foarte mare importanță la răsărirea uniformă a lucernei și porumbului.

Semănatul se face atunci cînd temperatura solului permite însămînțatul porumbului. Mai întîi se seamănă lucerna, iar după 1—2 zile, porumbul. Lucerna se seamănă de-a curmezișul direcției de udare, la distanță de 12—15 cm între rînduri și adîncimea de 5—6 cm. Cantitatea de sămînță este de 16 kg la ha. Porumbul se seamănă în di-

Însemnări dintr-o călătorie de documentare

de prof. dr. doc. N. ȘTEFAN

recția vadurilor de udare, la distanța de 70 x 70 cm pe rînd, cite 1—2 plante la cuib.

O dată cu semănatul ultimei culturi se deschid la jumătatea distanței între rînduri mici vaduri, pe care se dă drumul la apă pentru irigație. Întreținerea în continuare a culturilor asociate constă în executarea la timp a irigațiilor. Cantitatea de apă ce se dă la o udare trebuie să satisfacă cerințele ambelor culturi, numărul de udări fiind de obicei în jur de 4.

Recoltarea porumbului pentru siloz în stadiul de lapte-țeară se face împreună cu lucerna cu combina de siloz. Se are grijă să nu se întîrzie recoltatul porumbului, deoarece aceasta provoacă rărirea lucernei și scăderea producției de fin. Imediat după recoltarea porumbului și lucernei se udă abundent, iar pînă la venirea temperaturilor scăzute (în jur de 20 oct.) se mai dau încă două udări.

O altă variantă de cultură asociată între lucernă și porumb este semănatul o dată cu porumbul a două rînduri de lucernă, de o parte și de alta a rîndului de porumb. Distanța între cele două rînduri de lucernă este de 12—15 cm, iar între rîndurile de po-

rumb, 70 cm. În felul acesta se obține, după recoltarea porumbului, o cultură de lucernă pentru sămînță în benzi cu distanța de 5 cm. între benzi. În cazul acesta se execută, de cite ori este nevoie, prășitul mecanic. Trebuie subliniat că cultura asociată de lucernă cu porumb nu influențează negativ producția de lucernă în anul al II-lea.

Din experiențele comparative cu culturi asociate de lucernă cu porumb și lucernă în cultură pură, executate de P.M. Bodrov și H.S. Romanov, a rezultat că producția a fost de 54 000 kg/ha de porumb siloz masă verde și 5 300 kg fin de lucernă în anul I sau 13 250 unități nutritive kg/ha, iar în anul al II-lea 20 400 kg fin de lucernă la ha, sau 10 006 unități nutritive kg/ha. În total pe doi ani (cit se cultivă lucerna în Uzbekistan) s-au obținut 23 256 unități nutritive kg/ha. Lucerna pură a dat în anul I 11 300 kg de fin la ha sau 5 562 unități nutritive kg/ha, iar în anul al II-lea 20 800 kg/ha sau 10 207 unități nutritive la ha, deci în total 15 769 unități nutritive kg/ha.

Concluzia care se desprinde din aceste experiențe este că de pe un ha de cultură asociată de lucernă cu porumb se obține în anul I de 2,5 ori mai multă producție decît la lucerna pură, iar însumat pe doi ani, de 1,5 ori mai mult.

Din descompunerea rădăcinilor și resturilor de tulpină la porumb au rezultat între 5 250 kg—6 770 kg/ha masă organică, iar de la lucernă în anul al II-lea 9 550 kg, deci și aici un plus datorat sistemului radicular al porumbului.

În ceea ce privește cultura asociată de porumb cu sfeclă, pregătirea solului se face la fel ca și pentru cultura irigată a porumbului.

Sub arătura de toamnă se introduc 300—400 kg de superfosfat la ha, și gunoi bine descompus 10—15 tone la ha. Primăvara, în perioada pregătirii patului germinativ, se mai administrează 200 kg azotat de amoniu și 150—200 kg de superfosfat la ha.

Se seamănă întîi porumbul, la distanța de 70x70 cm, și adîncimea de 6—8 cm, cînd temperatura solului la nivelul de semănat este de plus 10—12°C. Imediat după porumb (sau o dată cu el) se seamănă, pe aceleași rînduri, sămînța de sfeclă de furaj, cu aceeași sămînțătoare, la adîncimea de 4—5 cm. Cantitatea de sămînță de sfeclă folosită la ha este de 12 kg. Pentru a nu îngreuna lucrarea solului între rînduri semănatul rîndurilor de porumb și sfeclă se suprapun exact.

Întreținerea culturilor asociate, pînă la recoltarea porumbului, constă în rărirea sfeclii, cînd apar primele 2—3 frunze adevărate la distanța de 15—20 cm între plante, executarea a două prașile între rînduri, deschiderea vadurilor de irigație și irigația de 3—4 ori pînă la recoltarea porumbului. Recoltarea porumbului se face în faza de lapte-țeară cu combina de furaj, reglată la înălțimea de 20 cm. După recoltarea porumbului se irigă abundent cultura de sfeclă și imediat ce pămîntul s-a zvîntat se face prășitul mecanic al culturii, concomitent cu administrarea a 300 kg azotat de amoniu la ha. În continuare, întreținerea culturii de sfeclă constă în irigația de 3—4 ori, în funcție și de condițiile de sol.

Apreciem că aceste metode merită să fie încercate, în condiții experimentale și de producție și în țara noastră, mai ales în zonele cu terenuri irigate sau precipitații suficiente.

În cadrul preocupărilor consacrate irigației bumbacului, institutul științific de specialitate din Akkavak a creat un nou tip de conducte semisolidă din polietilenă armată cu plasă metalică. Un tronson lung de 6 m cîntărește numai 20 kg.

Foto: A.P.N.

SUCESUL PAVILIONULUI ROMANESC LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ DE VINĂTOARE

La Budapesta, în prezența lui Losonczy Pál, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, a altor conducători de partid și de stat, a unor invitați de peste hotare, printre care și tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al României, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, s-a deschis vinerea trecută „Expoziția mondială de vinătoare”.

Organizată pe o suprafață de peste 30 000 metri pătrați, expoziția are ca teme vinătoarea și protecția vinatului, îmbrățișînd în această privință tot ceea ce privește raporturile omului cu fauna și natura.

În cadrul expoziției, 52 de țări prezintă peste 6 000 de trofee de vinătoare.

De un mare interes se bucură în cadrul expoziției pavilionul Republicii Socialiste România. Valoarea și frumusețea trofeelor expuse, ca și prezentarea atrag privirile tuturor vizitatorilor. De altfel, unii dintre ziaristi, ca urmare a rezultatelor excepționale obținute de trofee prezentate de vînătorii români (500 dintre trofee expuse au primit, pe baza punctajului internațional acordat de juriul expoziției, medaliile de aur ale expoziției mondiale), au denumit pavilionul românesc „Pavilionul de aur” (la ultimele expoziții de la Florența și Novi-Sad, trofee românești au obținut 71 și respectiv 276 de medalii de aur). Și încă un fapt demn de remarcat: dintre cele 121 de premii speciale ale juriului internațional al expoziției, care au fost acordate pentru cele mai valoroase trofee mondiale, 15 au revenit celor din România.

După deschiderea oficială a expoziției, Losonczy Pál, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, și ceilalți conducători de partid și de stat ungar, precum și numeroși invitați de peste hotare, au vizitat pavilionul țării noastre. Vizitatorii au adresat felicitări organizatorilor pavilionului românesc, reprezentanților ministerului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor și Asociației vînătorilor din țara noastră.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE APICULTURĂ

Vinerea trecută s-a deschis la Moscova cel de-al 23-lea Congres internațional de apicultură, la care iau parte peste 3 000 de specialiști de pe toate continentele. Din țara noastră participă o delegație a Asociației crescătorilor de albine, condusă de prof. V. Harnaș, care este și președintele Federației internaționale a asociațiilor de apicultură „Apimondia”.

Congresul a fost salutat de V. V. Mașkievici, ministrul agriculturii al U.R.S.S.

În cuvîntul său, P. I. Morozov, președintele congresului, a subliniat sprijinul deosebit pe care Comitetul național de organizare din U.R.S.S. l-a primit din partea „Apimondiei” și, în special, din partea Institutului internațional de tehnologie și economie apicolă al „Apimondiei”, al cărui sediu se află în România.

★

Cu prilejul congresului, în saloanele hotelului „Rossia” din Moscova s-a deschis expoziția internațională de apicultură „Apicultură-71”. Asociația crescătorilor de albine din România participă cu un număr mare de exponate, care se bucură de aprecierea unanimă a specialiștilor, fiind solicitate la export de firme și organizații din străinătate.

REALIZĂRI ALE INDUSTRIEI CHIMICE ÎN R. D. VIETNAM

În primul semestru al anului 1971, întreprinderile industriei chimice din R. D. Vietnam au înregistrat o creștere a producției de 22,1 la sută, în comparație cu aceeași perioadă a anului 1970. Productivitatea muncii în această ramură a crescut cu 17 la sută. Peste 90 la sută din întreprinderile industriei chimice au îndeplinit, pînă la sfîrșitul primului semestru, mai mult de jumătate din sarcinile prevăzute de planul anual. Printre acestea se numără uzina de superfosfați de la Lam Thao.

PRODUCȚIA MONDIALĂ DE CACAO

Producția țărilor africane se ridică la un total de 1 116 000 tone, față de o estimare precedentă de 1 110 000, ceea ce reprezintă o creștere de 11,8% în raport cu cele 998 000 tone recoltate în perioada 1969—1970.

Pe ansamblul continentului american, producția este estimată în prezent la 317 000 tone.